

ZDRAVSTVENO VELEUČILIŠTE, ZAGREB

**STUDIJSKI PROGRAM STRUČNOG
STUDIJA RADNE TERAPIJE**

Zagreb, svibanj 2016.

1. UVOD.....	4
1.1. RAZLOZI ZA POKRETANJE STUDIJA.....	4
1.2. POKRETLJIVOST STUDENATA.....	6
1.3. OSTALI RELEVANTNI ELEMENTI I PODATCI.....	7
2.1. NAZIV STUDIJA.....	8
2.2. NOSITELJ STUDIJA I IZVOĐAČ STUDIJA.....	8
2.3. TRAJANJE STUDIJA.....	8
2.4. UVJETI UPISA NA STUDIJ.....	8
2.5. ISHODI UČENJA.....	8
2.6. KOMPETENCIJE I OSPOBLJENOST ZAVRŠENIH STUDENATA.....	9
2.7. STRUČNI NAZIV KOJI SE STJEČE ZAVRŠETKOM STUDIJA.....	11
2.8. STRUKTURA STUDIJA – UVJETI UPISA NA DRUGU I TREĆU GODINU STUDIJA.....	11
2.9. NAČIN ZAVRŠETKA STUDIJA.....	12
2.10. NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE STUDIJSKOG PROGRAMA.....	12
2. OPIS PROGRAMA.....	13
2.1 POPIS OBVEZNIH I IZBORNIH PREDMETA.....	13
2.2 NASTAVNI PLAN STUDIJA RADNE TERAPIJE PO GODINAMA I SEMESTRIMA.....	16
2.2.1 PRVA GODINA STUDIJA.....	16
2.2.2 DRUGA GODINA STUDIJA.....	17
2.2.3 TREĆA GODINA STUDIJA.....	18
3. OPIS PREDMETA.....	19
1. AKTIVNOSTI SAMOZBRINJAVANJA.....	19
3. ANATOMIJA.....	23
4. BIOETIKA U RADNOJ TERAPIJI.....	25
6. FIZIOLOGIJA.....	29
8. KINEZILOGIJA.....	32
9. KOGNITIVNA REHABILITACIJA.....	34
10. KOMUNIKACIJSKE VJEŠTINE.....	36
11. KREATIVNI PROCESI U RADNOJ TERAPIJI.....	38
12. METODE PROCJENE U RADNOJ TERAPIJI.....	41
13. NEUROFACILITACIJSKA TERAPIJA.....	44
14. NEUROLOGIJA.....	46
15. NEUROPSIHOLOGIJA U RADNOJ TERAPIJI.....	48
16. ORTOPEDIJA.....	50
17. OSNOVE BIOMEHANIKE.....	52
18. OSNOVE ISTRAŽIVANJA I STATISTIKE.....	54
19. OSNOVE RADNE TERAPIJE.....	56
20. PEDIJARIJA.....	58
21. PROTETIKA I ORTOTIKA U RADNOJ TERAPIJI.....	60
22. PSIHIJARIJA.....	62
23. RADNA TERAPIJA I MENTALNO ZDRAVLJE.....	64
24. RADNA TERAPIJA KOD NEURORAZVOJNIH I NEUROLOŠKIH OŠTEĆENJA.....	66
25. RADNA TERAPIJA KOD OSOBA S INTELEKTUALNIM TEŠKOĆAMA.....	69
26. RADNA TERAPIJA KOD SENZORNIH OŠTEĆENJA.....	71
27. RADNA TERAPIJA U PEDIJARIJI.....	73
28. RADNA TERAPIJA U GERIJARIJI.....	74
29. RADNA TERAPIJA U ZAJEDNICI.....	77
30. RADNA TERAPIJA KOD OŠTEĆENJA MIŠIČNO-KOŠTANOG SUSTAVA.....	79
31. RAZVOJNA PSIHOLOGIJA.....	81
32. REUMATOLOGIJA.....	83
33. STRANI JEZIK.....	84
34. STRUČNA PRAKSA I.....	85
35. STRUČNA PRAKSA II.....	87
36. STRUČNA PRAKSA III.....	89
37. ZDRAVSTVENA PSIHOLOGIJA.....	91
3.1 IZBORNI PREDMETI.....	93
3.1.1 IZBORNI PREDMETI ZA PRVU GODINU STUDIJA.....	93

38.1. INFORMATIKA	93
38.2. KIRURGIJA	94
38.3. METODE ODGOJA I OBRAZOVANJA	95
38.5. POSLOVNA SIGURNOST U ZDRAVSTVU	98
38.6. PREHRANA I DIJETETIKA	100
3.1.2 IZBORNI PREDMETI ZA DRUGU GODINU STUDIJA	102
39.1. OSNOVE FIZIOTERAPIJE.....	102
39.2. RADNA TERAPIJA SA ZLOSTAVLJANOM I ZANEMARIVANOM DJECOM	103
39.4. SPECIJALNE TEME U RADNOJ TERAPIJI.....	106
39.5. ZDRAVSTVENO I SOCIJALNO ZAKONODAVSTVO.....	108
3.1.3 IZBORNI PREDMETI ZA TREĆU GODINU STUDIJA	110
40.3. PSIHOTERAPIJSKI I SOCIOTERAPIJSKI POSTUPCI	114
40.4. RADNA TERAPIJA KOD OVISNOSTI	116
40.6. RADNA TERAPIJA U PALIJATIVNOJ SKRBI.....	120
40.8. ZNAKOVNI JEZIK.....	124
41. ZAVRŠNI RAD	125

1.UVOD

1.1. RAZLOZI ZA POKRETANJE STUDIJA

Povijest obrazovanja radnih terapeuta u Hrvatskoj zabilježena je još od četrdesetih godina prošlog stoljeća (u Europi 1930. godine u Velikoj Britaniji), a prva službena viša edukacija radnih terapeuta u nas počinje 1986. godine. Danas na području Europe djeluje preko 320 obrazovnih ustanova (visokih škola, veleučilišta i sveučilišta) koje nude edukacijske programe za radne terapeute na svim razinama (od preddiplomskih do postdiplomskih).¹

Radna terapija je zdravstvena struka čija je djelatnost usmjerena na unapređivanje zdravlja i dobrobiti kroz aktivno i neovisno sudjelovanje osobe u aktivnostima dnevnog života. Od svojih početaka radna terapija temelji se na spoznajama da aktivno uključivanje osobe u smislene aktivnosti (koje se u stručnom rječniku često nazivaju *okupacije*) može unaprijediti zdravlje i blagostanje u svim aspektima dnevnog života. Nedavna istraživanja potvrđuju tu hipotezu i pokazuju da su okupacije intrinzično nagrađujuće jer razvijaju vještine i unaprjeđuju razvoj osobnih kapaciteta (Creek, 2003).²

Različiti su uzroci zbog kojih osobe mogu biti spriječene u funkcionalnom obavljanju svojih svakodnevnih aktivnosti. Najčešći je razlog oštećenje tjelesne strukture uslijed bolesti ili ozljede, te teškoće u razvoju uzrokovane nasljednim ili drugim ugrožavajućim čimbenicima u najranijoj dobi. S obzirom na nisku stopu nataliteta, te napredak u zdravstvenoj skrbi i poboljšanje životnih uvjeta, bilježi se porast broja osoba starije životne dobi, što već sada otvara nove zahtjeve na zdravstvene i socijalne službe.³ Kako se nositi s kroničnim bolestima, kako prevenirati rizične situacije (padove i ozljede unutar i izvan kuće), te čim dulje samostalno živjeti u svome domu, kako održavati zdrav način života i organizirati slobodno vrijeme nakon umirovljenja, sve su to izazovi s kojima se susreću osobe starije životne dobi, a kojima se vrlo uspješno bave radni terapeuti.

Ograničenja u neovisnom obavljanju svakodnevnih aktivnosti nalaze se i u okolini: prostornoj i socijalnoj, u stavovima prema određenoj grupi ili onesposobljenju kao i u pravnim, kulturološkim, ekonomskim i političkim čimbenicima. Nadalje, osobe bez zdravstvenih teškoća također mogu biti onemogućene u obavljanu željenih aktivnosti zbog pripadnosti određenoj skupini (npr. izbjeglice ili manjinske skupine).

Nemogućnost da se organizira vlastiti dnevni ritam, stvori ravnoteža u svakodnevnim aktivnostima, te omogući aktivan odabir i sudjelovanje u svakodnevnom životu iz bilo kojeg razloga, može ugroziti svakodnevnu učinkovitost, pogoršati sliku o sebi, spriječiti participaciju u zajednici, te u završnici narušiti zdravlje i kvalitetu života. Iz tog razloga radni terapeuti omogućuju svojim klijentima da istražuju, postižu i održavaju ravnotežu u svojim dnevnim aktivnostima (osobnoj higijeni, produktivnom radu, socijalnoj interakciji, rekreaciji, kreativnim i drugim aktivnostima) u skladu s

¹ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

² Creek, J. (2003). *Occupational Therapy Defined as a Complex Intervention*. College of Occupational Therapists. London

³ Ritsatakis, A. (ur.). (2008). *Demystifying the Myths of Aging*. World Health Organization

vlastitim izborom i potrebama.⁴ Kad se osoba bavi aktivnošću koja joj je osobno smisljena, njezine se vještine i sposobnosti poboljšavaju i na taj način omogućuju veću samostalnost u vlastitoj okolini. Prema tome, osnovni je cilj omogućiti svakom korisniku radnoterapijske usluge postizanje maksimalne neovisnosti i kvalitete života.⁵

Kako bi koristili aktivnosti na terapijski način, radni terapeuti tijekom svojeg obrazovanja stječu različite vještine, a osnovna je kompetencija radnog terapeuta sposobnost analize, selekcije, sinteze, adaptacije, stupnjevanja i primjene aktivnosti/okupacija.⁶ Specifičnost radnoterapijske usluge je u osiguravanju odabira aktivnosti koje su optimalno prilagođene potrebama, sposobnostima i izboru pojedinca/klijenta. Aktivnosti koje se koriste na ovaj način mogu uključivati trening svakodnevnih aktivnosti klijenta (primjerice učenje oblačenja osobe nakon moždanog udara, učenje kuhanja ručka s osobom koja je imala amputaciju gornjih ekstremiteta, toalet-trening djeteta u vrtiću) ili korištenje specifičnih pomagala za kretanje i orijentaciju (invalidska kolica, bijeli štap) ili pomagala za samozbrinjavanje (primjerice, prilagođenog pribora za jelo, oblačenje ili higijenu). Pritom radnoterapijska intervencija može uključivati i promjenu fizičke okoline klijenta, primjerice javnog ili stambenog prostora klijenta, kako bi se osigurala pristupačnost svim javnim sadržajima ili radnom mjestu te samostalnost u vlastitom domu, a sve s ciljem omogućavanja uključivanja u normalan život. Kako bi postigli zadane ciljeve, radni terapeuti mogu raditi s pojedincima, njihovim obiteljima, grupama, institucijama, (ne)vladinim organizacijama ili na razini cijele zajednice.

Tendencija povratka osobe/korisnika zdravstvene i socijalne zaštite u svoje prirodno životno okruženje, te samostalnost u svakodnevnom funkcioniranju i kvaliteta života kao krajnji cilj (re)habilitacije determiniraju okosnicu radnoterapijske djelatnosti i određuju njenu važnost u sustavu skrbi.⁷ Navedene kvalitete prepoznate su u zdravstvenim sustavima širom svijeta, te je upravo to razlog naglog razvoja radne terapije u Europi i svijetu u posljednje desetljeće. Smatra se da je porast broja radnih terapeuta u zdravstvenoj i socijalnoj skrbi⁸ uzrokovan povećanjem broja osoba starije životne dobi i osoba s kroničnim bolestima, ali i promjenama u sustavu zdravstvene zaštite, koja sve više potencira premještanje iz institucionalne skrbi i vraćanje klijenta u njegovo prirodno okruženje, odnosno u zajednicu.

Radnoterapijski nastavni programi u svijetu se neprestano usklađuju te imaju dva osnovna izvora referenciranja: *Minimalne standarde za edukaciju radnih terapeuta*,⁹

⁴ ENOTHE(2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

⁵ Vijeće radnih terapeuta u europskim državama (Committee of Occupational Therapy for European Countries, COTEC). Organizacija koja okuplja nacionalne udruge radnih terapeuta, www.cotec-europe.org

⁶ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

⁷ Hrvatska udruga radnih terapeuta (2008): Prijedlog zakona o radnoj terapiji. Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi

⁸ ENOTHE (2000). *Occupational therapy Education in Europe: an exploration*. Amsterdam

⁹ World Federation of Occupational Therapists. *Minimum Standards for the Education of Occupational Therapists* (Hocking, Ness, revizija 2002. godine)

koje je publicirala Svjetska federacija radnih terapeuta (WFOT),¹⁰ te *Upute za oblikovanje i primjenu diplomskih programa u radnoj terapiji*,¹¹ koje je ove godine objavila Europska mreža za višu edukaciju radnih terapeuta (ENOTHE).¹² Oba dokumenta uključuju standarde koji se odnose na oblikovanje i sadržaj nastavnog plana i programa radne terapije, na etičke temelje koje student nužno mora usvojiti tijekom edukacije, te na unapređenje kvalitete teorijske i praktične nastave. Stoga je razumljivo i očekivano da se nastavni plan i program studija usklađuje i poboljšava u skladu s navedenim preporukama. Promjene koje su implementirane u ovaj program odnose se na unapređivanje sadržaja i prilagodbu strukture, a nastale su kao posljedica sljedećih procesa:

1. praktičnog iskustva organizacije i provedbe nastave za prvu generaciju studenata koji se upravo nalaze u procesu završetka dodiplomskog trogodišnjeg studija prema Bolonjskim smjernicama;
2. praćenja zdravstvenih potreba i razvoja lokalne zajednice;
3. revizije općih i specifičnih kompetencija koje studenti trebaju usvojiti tijekom studija, a prema preporukama *Europske mreže za višu edukaciju radnih terapeuta*;¹³
4. praćenja svjetskih i europskih trendova zdravstvene skrbi i prevencije;
5. razvoja struke radne terapije na svjetskoj i europskoj razini u smislu znatnog porasta znanstvenih i stručnih istraživanja iz područja struke te radnoterapijske prakse zasnovane na dokazima.

1.2. POKRETLJIVOST STUDENATA

Stručni studij radne terapije otvoren je studentima s drugih srodnih visokih učilišta i sveučilišta u zemlji i inozemstvu ukoliko su zadovoljeni odgovarajući organizacijski i financijski uvjeti (sporazum o suradnji). Studenti Stručnog studija radne terapije mogu određene nastavne predmeta slušati i polagati na drugim srodnim visokim učilištima i sveučilištima ako su unaprijed definirani uvjeti suradnje.

¹⁰ Svjetska federacija radnih terapeuta (WFOT) ključna je međunarodna organizacija radnih terapeuta i službena međunarodna organizacija za promociju radne terapije. Osnovana je 1952. godine i danas okuplja preko 50 država članica.

¹¹ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

¹² European Network of Occupational Therapy in Higher Education (ENOTHE) Europska je tematska mreža akademskih ustanova koje obrazuju radne terapeute u Europi. Osnovana je 1995. godine i od 1997. financirana unutar Socrates/Erasmus projekta Europske komisije. Do kraja 2006. u rad ENOTHE uključeno je više od 190 članova (uključujući edukacijske ustanove, stručne udruge, poslodavce i organizacije korisnika radnoterapijskih usluga iz 38 europskih država i nekih država izvan Europe). Osnovni je cilj ENOTHE ujediniti edukacijske programe za radne terapeute na europskoj razini, te uspostaviti međusobnu suradnju, kako bi se unaprijedilo i obogatilo stručno znanje iz područja radne terapije kao i metodika nastave i kvaliteta obrazovanja radnih terapeuta, što ENOTHE čini vrlo aktivno i uspješno već više od 10 godina.

¹³ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe: Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programs in Occupational Therapy*

1.3. OSTALI RELEVANTNI ELEMENTI I PODATCI

Studij radne terapije od 1998. godine učlanjen je u Europsku mrežu za višu edukaciju radnih terapeuta (ENOTHE, European Network of Occupational Therapy in Higher Education). Mreža je nastala u okviru Europske komisije unutar Socrates tematskog mrežnog programa, a ima za opći cilj ujediniti sve europske edukacijske programe iz područja radne terapije, kako bi se promovirala harmonizacija u edukaciji na europskoj razini te unaprijedilo znanje iz struke radne terapije.

ENOTHE prati razvoj nastavnog programa i edukacije radnih terapeuta uopće u Hrvatskoj već dugi niz godina, te daje podršku u razvoju i stvaranju programa na europskoj razini, u skladu s Bolonjskom deklaracijom. Uključenost u ovu organizaciju dala je novi zamah razvoju nastavnog plana i programa navedenog studija, te opće strategije razvoja edukacije iz područja radne terapije u Hrvatskoj.

Surađujući s ENOTHE-om, Studij radne terapije aktivno je sudjelovao u različitim projektima, primjerice: Tuning an Enlarged Europe, East-West-Central group (2001.), koji je ujediniio države Istočne, Zapadne i Centralne Europe u identifikaciji teškoća što ih imaju u svom sustavu edukacije radnih terapeuta, te u pronalaženju zajedničkih rješenja za svladavanje istih; zatim TUNING TERMINOLOGY project (2005.), koji se bavio unificiranjem i prevođenjem radnoterapijske terminologije u Europi, te usuglašavanjem i prevođenjem općih i specifičnih vještina koje trebaju usvojiti radni terapeuti tijekom svoje edukacije; terminology Project – Translation of Consensus Definitions (2006.) bavio se usuglašavanjem temeljnih definicija struke te prijevodom istih na nacionalne jezike.

Osim uključivanja u aktivnosti ENOTHE-a, za razvoj Studija radne terapije od velikog je značenja suradnja s University Of Wales College of Medicine u Cardiffu (Velika Britanija), koja je službeno započela potpisivanjem bilateralnog pisma o suradnji potpisanog 2001. godine. Paralelno s time uspostavljena je čvrsta veza s Llandough Hospital u Cardiffu (Wales), koja se realizirala kroz razmjenu studenata tijekom ljetnih mjeseci. Također su organizirane posjete naših nastavnika kliničkim centrima u Cardiffu te dolasci njihovih predavača u Zdravstveno veleučilište, uz organizaciju stručnih predavanja. Tijekom posljednjih godina Hrvatska udruga radnih terapeuta, u suradnji sa Zdravstvenim veleučilištem, organizirala je niz stručnih radionica iz područja struke.

Planovi buduće suradnje Studija radne terapije s inozemnim visokim učilištima kao i stručnim europskim i svjetskim organizacijama radnih terapeuta svakako postoje, te uključuju proširivanje opsega međunarodnih aktivnosti kroz povezivanje s novim visokim učilištima, uz intenziviranje suradnje s našim aktualnim partnerima, institucijama i organizacijama.

2.OPĆI DIO

2.1. NAZIV STUDIJA

Studij radne terapije

2.2. NOSITELJ STUDIJA I IZVOĐAČ STUDIJA

Zdravstveno veleučilište

2.3. TRAJANJE STUDIJA

3 godine (6 semestara)

2.4. UVJETI UPISA NA STUDIJ

Završena srednja škola u trajanju od četiri godine, položena državna matura (osnovna razina) iz hrvatskog jezika, matematike i stranog jezika, dokaz o nepostojanju kontraindikacija za izabrano zanimanje i razredbeni postupak, koji se provodi sukladno odluci Stručnog vijeća Zdravstvenog veleučilišta. Studij mogu upisati osobe koje prelaze s drugog srodnog visokog učilišta u zemlji ili inozemstvu.

2.5. ISHODI UČENJA

Po završetku studija student će biti osposobljen:

- integrirati radno terapijske teorije i pristupe u radno terapijsku praksu
- razumjeti utjecaj različitih socijalnih i kulturnih faktora u radno terapijskom procesu
- integrirati znanje i vještine iz različitih disciplina u donošenju odluka o provođenju radno terapijske prakse
- procijeniti sposobnosti klijenta za sudjelovanje u svakodnevnim aktivnostima
- demonstrirati komunikacijske vještine u osiguranju kvalitete u timskom radu
- objasniti odnose između teorije, prakse i istraživanja
- demonstrirati razumijevanje bazičnih elemenata u istraživačkom procesu
- integrirati podatke, kliničku prosudbu, pacijentove prioritete u planiranju i evaluaciji ciljeva radno terapijskog procesa
- surađivati u sakupljanju, dokumentiranju i prosljeđivanju podataka
- demonstrirati vještine u korištenju tehnologije, informatičkog sustava u provođenju procesa radne terapije
- pridržavati se etičkih standarda vezano uz sigurnost pacijenta, povjerljivost podataka i pacijentovo pravo na privatnost
- primjenjivati tehnologiju ovisno o pacijentovim potrebama u provođenju radno terapijskog procesa
- definirati status, reguliranost i ulogu radno terapijske profesije

- koristiti etičke principe u provođenju radno terapijskog procesa
- koristiti komunikacijske vještine u intervencijama sa pacijentima i obitelji, te s ostalim članovima tima
- prepoznati rizične faktore koji utječu na obavljanje svakodnevnih aktivnosti pojedinca i obitelji u zajednici
- definirati ljudske potrebe prema različitim teorijama
- definirati radno terapijske dijagnoze, ciljeve i intervencije
- planirati, provoditi i evaluirati radno terapijski proces
- provoditi radnu terapiju prema holističkim principima
- provoditi prema pacijentu orijentiranu radnu terapiju zasnovanu na dokazima
- provoditi radno terapijsku edukaciju pacijenta i obitelji
- organizirati provođenje radno terapijskog procesa
- razvijati kritičko mišljenje

2.6. KOMPETENCIJE I OSPOSOBLJENOST ZAVRŠENIH STUDENATA

Uspoređujući *Upute za oblikovanje i primjenu diplomskih programa u radnoj terapiji*¹⁴ sa sadržajem unutar predloženog plana i programa Studija radne terapije, izdvojene su dolje navedene opće i specifične kompetencije.

Nakon završetka Studija radne terapije studenti će biti sposobni:

- sažeti i primijeniti odgovarajuća znanja bioloških, medicinskih, humanističkih, psiholoških, tehnoloških i okupacijskih znanosti, zajedno s teorijama okupacija i sudjelovanja u istima;
- procijeniti sposobnosti klijenta za sudjelovanje u svakodnevnim aktivnostima (okupacijama), te svojim preferiranim dnevnim aktivnostima, uzimajući u obzir širok spektar medicinskih, psihosocijalnih i kontekstualnih čimbenika koji na njih djeluju ;
- osmisliti i provesti primjerene i učinkovite radnoterapijske intervencije;
- prilagoditi i primijeniti radnoterapijski proces u uskoj suradnji s pojedincima/populacijom;
- djelovati prema načelu klijentu usmjerenog pristupa;
- djelovati u partnerskom odnosu s pojedincima i/ili grupama kroz promociju zdravlja, prevenciju, rehabilitaciju i tretman, s ciljem uključenja istih u izvedbu dnevnih okupacija;
- uspostaviti suradnju kroz partnerski odnos, savjetovanje i komunikaciju s korisnicima, njegovateljima, drugim članovima tima i drugim zainteresiranim stranama, a s ciljem omogućavanja izvedbe i sudjelovanja u okupacijama;
- prihvaćati pravne regulative na lokalnoj/nacionalnoj/europskoj razini, profesionalne standarde i standarde poslodavca;

¹⁴ ENOTHE (2008). *Tuning Educational Structures in Europe, Reference Points for the Design and Delivery of Degree Programmes in Occupational Therapy*

- učinkovito koristiti profesionalno i etičko prosuđivanje tijekom radnoterapijskog procesa;
- objasniti teorijska načela na kojima se temelji radna terapija, posebice okupacijsku prirodu ljudskih bića i izvedbu njihovih okupacija;
- objasniti međuodnos izvedbe okupacija, zdravlja i dobrobiti;
- iskoristiti terapijski potencijal okupacija kroz korištenje analize i sinteze aktivnosti;
- odabrati, prilagoditi i primijeniti primjerena teorijska načela, modele prakse i metodologiju rada kako bi se zadovoljile okupacijske i zdravstvene potrebe pojedinca/populacije;
- angažirati se u zajednici kroz promociju zdravlja i dobrostanja članova zajednice potičući njihovo aktivno sudjelovanje u okupacijama;
- raditi na poticanju razvijanja pristupačnog i prilagođenog okružja te promovirati jednaka prava svih na sudjelovanje u okupacijama;
- aktivno tražiti, kritički evaluirati i primjenjivati nove informacije i dokaze kako bi se osigurala praksa primjerena sadašnjim spoznajama i smislena samom klijentu;
- kritički ocijeniti radnoterapijsku praksu u svrhu osiguravanja intervencije usmjerene na okupaciju i izvedbu okupacija;
- prihvatiti i poštovati individualne različitosti, kulturološka uvjerenja, običaje i njihov utjecaj na okupacije i sudjelovanje u istima;
- preuzeti proaktivnu ulogu u razvoju, poboljšanju i promociji radne terapije;
- pripremati i voditi dokumentaciju radnoterapijskog procesa;
- prepoznati potrebu za istraživanjem problematike vezane uz okupacije, radnu terapiju i/ili okupacijsku znanost te oblikovati odgovarajuća istraživačka pitanja;
- razumjeti, odabrati, izraditi i obraniti završni rad i metodologiju u skladu s etičkim načelima.

Osposobljenost za obavljanje poslova

Studenti koji završe stručni Studij radne terapije bit će osposobljeni za provedbu radnoterapijskog procesa, koji uključuje radnoterapijsku procjenu, planiranje i provedbu planirane intervencije te evaluaciju uspješnosti provedenog procesa. Studenti će navedeni radnoterapijski proces znati primijeniti u različitim (izvan)institucionalnim uvjetima kao što su bolnice, rehabilitacijski centri, razvojni centri, jedinice za prevenciju i rehabilitaciju ovisnosti, dnevni centri, domovi umirovljenika, hospiciji te u zajednici: školi i vrtiću, radnom mjestu ili domu korisnika radnoterapijske usluge. Također će biti osposobljeni za rad sa svim dobnim skupinama te s osobama koje imaju ograničenja u obavljanju svakodnevnih aktivnosti, a koja su uzrokovana najrazličitijim zdravstvenim, medicinskim, socijalnim i drugim uzrocima.

2.6.1. Mogućnost nastavka školovanja

Studenti Studija radne terapije imaju mogućnost nastavka školovanja na specijalističkim diplomskim studijima, čije se pokretanje planira nakon stvaranja odgovarajućih uvjeta.

2.7. STRUČNI NAZIV KOJI SE STJEČE ZAVRŠETKOM STUDIJA

prvostupnik/ca radne terapije/ baccalaureus/baccalaurea radne terapije (bacc. therap. occup.)

2.8. STRUKTURA STUDIJA – UVJETI UPISA NA DRUGU I TREĆU GODINU STUDIJA

Provjera znanja za prvu godinu studija

Mogućnost polaganja ispita na kraju I. semestra: Anatomija, Bioetika u radnoj terapiji, Interna medicina, Osnove biomehanike, Osnove istraživanja i statistike, Psihijatrija, Izborni predmet I.

Na kraju drugog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Anatomija, Bioetika u radnoj terapiji, Interna medicina, Kineziologija, Komunikacijske vještine, Metode procjene u radnoj terapiji, Ortopedija, Osnove biomehanike, Osnove istraživanja i statistike, Osnove radne terapije, Pedijatrija, Psihijatrija, Reumatologija, Strani jezik, Razvojna psihologija, Izborni predmet I.

Provjera znanja za drugu godinu studija

Mogućnost polaganja predmeta na kraju trećeg semestra: Aktivnosti samozbrinjavanja, Neurologija, Protetika i ortotika u radnoj terapiji, Radna terapija u pedijatriji, Zdravstvena psihologija.

Na kraju četvrtog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Aktivnosti samozbrinjavanja, Ergonomija u radnoj terapiji, Kreativni procesi u radnoj terapiji, Neurofacilitacijska terapija, Neurologija, Protetika i ortotika u radnoj terapiji, Radna terapija kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja, Radna terapija u pedijatriji, Radna terapija kod oštećenja mišićno-koštanog sustava, Zdravstvena psihologija, Izborni predmet II.

Osim navedenih kolegija, uvjet za upis u treću godinu studija položeni su svi ispiti s prve godine studija i obavljena Stručna praksa II.

Provjera znanja za treću godinu studija

Mogućnost polaganja predmeta na kraju 5. semestra: Neuropsihologija u radnoj terapiji, Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama, Radna terapija u gerijatriji, Aktivnosti produktivnosti.

Na kraju šestog semestra polažu se ispiti iz sljedećih predmeta: Kognitivna rehabilitacija, Neuropsihologija u radnoj terapiji, Radna terapija i mentalno zdravlje, Radna terapija u osoba s intelektualnim teškoćama, Radna terapija u gerijatriji, Radna terapija kod senzornih oštećenja, Aktivnosti produktivnosti, Radna terapija u zajednici, Izborni predmet III.

Studenti su obvezni položiti sve ispite na kraju 6. semestra te obaviti Stručnu praksu III., čime stječu uvjete za izradu i obranu završnog rada.

Red. br.	PREDMET	6 semestar
		OB
1.	Kognitivna rehabilitacija	x
2.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	x
3.	Radna terapija i mentalno zdravlje	x
4.	Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama	x
5.	Radna terapija u gerijatriji	x
6.	Radna terapija kod senzornih oštećenja	x
7.	Aktivnosti produktivnosti	x
8.	Radna terapija u zajednici	x
9.	Izborni predmet III.	x
10.	Stručna praksa III.	x

LEGENDA: OB – obveza polaganja

2.9. NAČIN ZAVRŠETKA STUDIJA

Nakon položenih ispita koji su propisani nastavnim planom i programom stručnog Studija radne terapije studenti pristupaju proceduri izrade završnog rada te pred tročlanom komisijom brani završni rad.

2.10. NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE STUDIJSKOG PROGRAMA

Evaluacija se provodi za cijelo Zdravstveno veleučilište dva puta u akademskoj godini: na kraju svakog semestra za jednosemestralne kolegije, odnosno na kraju akademske godine za dvosemestralne kolegije, a prije ispitnih rokova. Evaluaciju provodi Povjerenstvo za evaluaciju nastave uz pomoć koordinатора pojedinih studija. Provodi se anonimno putem upitnika koji sadrži šest čestica, uz mogućnost davanja otvorenih komentara. Upitnik je osmišljen tako da se odgovori registriraju na optičkom čitaču. Rezultate evaluacije nastavnici dobivaju nakon ispitnih rokova u obliku prosječnih vrijednosti za svaku česticu u upitniku, uz prosječne vrijednosti za cijelo Veleučilište u tom semestru. Nastavnici imaju mogućnost uvida u ispunjene evaluacijske listiće. Osim nastave, studenti jednom godišnje evaluiraju i opće uvjete studiranja. U upitniku se procjenjuje opremljenost škole, organizacija nastave i ispita, te rad tajništva i studentske referade.

2. OPIS PROGRAMA

2.1 POPIS OBVEZNIH I IZBORNIH PREDMETA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	UK	ECTS
1.	Aktivnosti samozbrinjavanja	30	15	30	75	5,5
2.	Aktivnosti produktivnosti	30		30	60	4
3.	Anatomija	45		45	90	6
4.	Bioetika u radnoj terapiji	15	30		45	2
5.	Ergonomija u radnoj terapiji	30	15	15	60	5
6.	Fiziologija	15		15	30	2
7.	Interna medicina	20			20	2
8.	Kineziologija	30		30	60	4
9.	Kognitivna rehabilitacija	15		15	30	3,5
10.	Komunikacijske vještine	30		30	60	4
11.	Kreativni procesi u radnoj terapiji	45		60	105	9
12.	Metode procjene u radnoj terapiji	30	15	60	105	9
13.	Neurofacilitacijska terapija	15		30	45	4
14.	Neurologija	15			15	1
15.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	15		30	45	4
16.	Ortopedija	15			15	1
17.	Osnove biomehanike	15		15	30	2
18.	Osnove istraživanja i statistike	15		30	45	4
19.	Osnove radne terapije	45		60	105	8
20.	Pedijatrija	30			30	2
21.	Protetika i ortotika u radnoj terapiji	30		30	60	4
22.	Psijatrija	30			30	2
23.	Radna terapija i mentalno zdravlje	45	15	45	105	8
24.	Radna terapija kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja	30	15	60	105	7
25.	Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama	30	15	30	75	5,5
26.	Radna terapija kod senzornih oštećenja	30	15	30	75	6,5
27.	Radna terapija u pedijatriji	30	15	30	75	5,5
28.	Radna terapija u gerijatriji	30	15	30	75	5,5
29.	Radna terapija u zajednici	30	30	60	120	9
30.	Radna terapija kod oštećenja mišićno-koštanog sustava	30		45	75	6

Red. br.	PREDMET	P	S	V	UK	ECTS
31.	Razvojna psihologija	15		30	45	4
32.	Reumatologija	15			15	1
33.	Strani jezik		30		30	2
34.	Stučna praksa I.			45	45	3
35.	Stručna praksa II.			75	75	5
36.	Stručna praksa III.			105	105	7
37.	Zdravstvena psihologija	15		30	45	4
38.	Izborni predmet I.	15		15	30	2
39.	Izborni predmet II.	30		30	60	4
40.	Izborni predmet III.	15		15	30	2
41.	Završni rad					5
	Ukupno	920	225	1200	2345	180
	Izborni predmeti I. (I. godina studija)					
38.1.	Informatika	15		15	30	2
38.2.	Kirurgija	20		0	20	2
38.3.	Metode odgoja i obrazovanja	15		15	30	2
38.4.	Osnove bioznanosti	10	5	10	25	2
38.5.	Prehrana i dijetetika	15		15	30	2
	Izborni predmeti II. (II. godina studija)					
39.1.	Osnove fizioterapije	15		15	30	2
39.2.	Poslovna sigurnost u zdravstvu	30		15	45	3
39.3.	Radna terapija sa zlostavljanom i zanemarivanom djecom	15		15	30	2
39.4.	Radni terapeut u timu	15		15	30	2
39.5.	Specijalne teme u radnoj terapiji	15		15	30	2
39.6.	Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo	15		15	30	2
	Izborni predmeti III. (III. godina studija)					
40.1.	Alternativna i augmentativna komunikacija	15		15	30	2
40.2.	Primjena računalnih sustava u analizi aktivnosti	15		15	30	2
40.3.	Psihoterapijski i socioterapijski postupci	15		15	30	2
40.4.	Radna terapija kod ovisnosti	15		15	30	2
40.5.	Radna terapija u osoba s autizmom	15		15	30	2
40.6.	Radna terapija u palijativnoj skrbi	15		15	30	2

Red. br.	PREDMET	P	S	V	UK	ECTS
40.7.	Uvod u znanost o okupaciji	15		15	30	2
40.8.	Znakovni jezik	15		15	30	2

2.2 NASTAVNI PLAN STUDIJA RADNE TERAPIJE PO GODINAMA I SEMESTRIMA

2.2.1 PRVA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	
1.	Anatomija	30		30	4	15		15	2	6
2.	Fiziologija	15		15	2					2
3.	Bioetika u radnoj terapiji	15	30		2					2
4.	Interna medicina	20			2					2
5.	Kineziologija					30		30	4	4
6.	Komunikacijske vještine					30		30	4	4
7.	Metode procjene u radnoj terapiji	15		30	4	15	15	30	5	9
8.	Ortopedija					15			1	1
9.	Osnove biomehanike	15		15	2					2
10.	Osnove istraživanja i statistike	15		30	4					4
11.	Osnove radne terapije	15		30	4	30		30	4	8
12.	Pedijatrija					30			2	2
13.	Psihijatrija	30			2					2
14.	Reumatologija					15			1	1
15.	Strani jezik		30		2					2
16.	Stručna praksa I.							45	3	3
17.	Razvojna psihologija					15		30	4	4
18.	Izborni predmet I.*	15		15	2					2
	Ukupan zbroj sati	185	60	165	30	195	15	210	30	60
	Zbroj sati po semestrima	410				420				
	Zbroj sati akademske godine	830								
	Izborni predmeti za prvu godinu studija*									
18.1.	Informatika	15		15	2					
18.2.	Kirurgija	20			2					
18.3.	Metode odgoja i obrazovanja	15		15	2					
18.4.	Osnove bioznanosti	10	5	10	2					
18.5.	Prehrana i dijetetika	15		15	2					

*Izborni predmeti – studenti su tijekom prve godine studija dužani prikupiti najmanje 2 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

2.2.2 DRUGA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	
1.	Aktivnosti samozbrinjavanja	30	15	30	5,5					5,5
2.	Ergonomija u radnoj terapiji					30	15	15	5	5
3.	Kreativni procesi u radnoj terapiji	30		30	5	15		30	4	9
4.	Neurofacilitacijska terapija					15		30	4	4
5.	Neurologija	15			1					1
6.	Protetika i ortotika u radnoj terapiji	30		30	4					4
7.	Radna terapija kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja	15		30	3	15	15	30	4	7
8.	Radna terapija u pedijatriji	30	15	30	5,5					5,5
9.	Radna terapija kod oštećenja mišićno-koštanog sustava					30		45	6	6
10.	Zdravstvena psihologija	15		30	4					4
11.	Stručna praksa II.			30	2			45	3	5
12.	Izborni predmet II.*					30		30	4	4
	Ukupan zbroj sati	165	30	210	30	135	30	225	30	60
	Zbroj sati po semestrima	405			390					
	Zbroj sati akademske godine	795								
	Izborni predmeti za drugu godinu studija*									
12.1.	Osnove fizioterapije					15		15	2	
12.2.	Poslovna sigurnost u zdravstvu					30		15	3	
12.3.	Radna terapija sa zlostavljanom i zanemarivanom djecom					15		15	2	
12.4.	Radni terapeut u timu					15		15	2	
12.5.	Specijalne teme u radnoj terapiji					15		15	2	
12.6.	Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo					15		15	2	

*Izborni predmeti – studenti su tijekom druge godine studija dužani prikupiti najmanje 4 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

2.2.3 TREĆA GODINA STUDIJA

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	
1.	Aktivnosti produktivnosti	30		30	4					4
2.	Kognitivna rehabilitacija					15		15	3,5	3,5
3.	Neuropsihologija u radnoj terapiji	15		30	4					4
4.	Radna terapija i mentalno zdravlje	30	15	15	4,5	15		30	3,5	8
5.	Radna terapija u osoba s intelektualnim teškoćama	30	15	30	5,5					5,5
6.	Radna terapija u gerijatriji	30	15	30	5,5					5,5
7.	Radna terapija kod senzornih oštećenja					30	15	30	6,5	6,5
8.	Radna terapija u zajednici	15	15	30	4,5	15	15	30	4,5	9
9.	Stručna praksa III.			30	2			75	5	7
10.	Izborni predmet III.*					15		15	2	2
11.	Završni rad								5	5
	Ukupan zbroj sati	150	60	195	30	90	30	195	30	60
	Zbroj sati po semestrima	405				315				
	Zbroj sati akademske godine	750								
	Izborni predmeti za treću godinu studija*									
10.1.	Alternativna i augmentativna komunikacija					15		15	2	
10.2.	Primjena računalnih sustava u analizi aktivnosti					15		15	2	

Red. br.	PREDMET	P	S	V	ECTS	P	S	V	ECTS	
10.3.	Radna terapija kod ovisnosti					15		15	2	
10.4.	Radna terapija u osoba s autizmom					15		15	2	
10.5.	Radna terapija u palijativnoj skrbi					15		15	2	
10.6.	Uvod u znanost o okupaciji					15		15	2	
10.7.	Znakovni jezik					15		15	2	

*Izborni predmeti – studenti su tijekom treće godine studija dužani prikupiti najmanje 2 ECTS boda iz grupe izbornih predmeta.

3. OPIS PREDMETA

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
1. AKTIVNOSTI SAMOZBRINJAVANJA	III.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Uvid u aktivnosti samozbrinjavanja kao sastavnice dnevne okupacije zdrave populacije. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja osoba različite kronološke dobi. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na uloge u utjecaju okoline. Uloga aktivnosti samozbrinjavanja u osoba s teškoćama izvedbe zbog bolesti, ozljede ili trajne invalidnosti. Utjecaj okolinskih čimbenika na izvedbu aktivnosti osoba s teškoćama. Prilagodba aktivnosti samozbrinjavanja klijentovim sposobnostima, potrebama i interesima. Definiranje i prilagodba pomagala za samozbrinjavanje u instituciji i izvaninstitucionalno. Procjena aktivnosti samozbrinjavanja primjenom standardiziranih-nestandardiziranih testova. Analiza aktivnosti samozbrinjavanja, planiranje i radnoterapijska intervencija te evaluacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- klasificirati aktivnosti samozbrinjavanja
- analizirati aktivnosti samozbrinjavanja
- opisati aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na uloge
- opisati aktivnosti samozbrinjavanja u odnosu na utjecaje okoline
- procijeniti aktivnosti samozbrinjavanja specifičnom metodologijom
- planirati, započeti i provesti radno terapijsku intervenciju na području aktivnosti brige o sebi
- planirati, započeti i provesti radno terapijsku intervenciju na području aktivnosti samozbrinjavanja - mobilnost
- planirati, započeti i provesti radno terapijske intervencije aktivnosti u zajednici
- planirati i provesti izradu ortotskih pomagala za aktivnosti samozbrinjavanja
- evaluirati radno terapijsku intervenciju iz područja samozbrinjavanja

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni za radnoterapijsku intervenciju na području aktivnosti brige o sebi: osobna njega (hranjenje, oblačenje, kupanje, toaleta...), pokretljivost (transferi, mobilnost te kretanje unutar i izvan doma...) i aktivnosti u zajednici (kupovanje, prijevoz, rukovanje novcem...), u smislu individualne prilagodbe navedenih aktivnosti klijenta. Nakon svladavanja navedenih sadržaja studenti će biti sposobni planirati i provoditi radnoterapijsku intervenciju u okviru postupaka uvježbavanja aktivnosti samozbrinjavanja: hranjenja, oblačenja, higijene. Moći će sudjelovati u izradi, primjeni i aplikaciji svih ortotskih pomagala za

hranjenje, češljanje, pisanje, oblačenje i u funkcionalnom treningu uporabe istih. Znat će provoditi postupke transfera. Također će biti osposobljeni procijeniti, planirati, realizirati i evaluirati radnoterapijsku intervenciju u klijenta iz područja brige o sebi.

Obvezna literatura

1. Šantek V. (2009.). *Radnoterapijski pristup samozbrinjavanju*. Nastavni tekstovi. Zdravstveno veleučilište, Zagreb.

Preporučena literatura

1. Christiansen C. *Ways of Living: Self-Care Strategies for Special Needs*. AOTA; 2000
2. Dixon M. W. *Body Mechanics and Self-Care*. Appleton and Lange; 2000
3. Martin J. *Eating Disorders, Food and Occupational Therapy*. Wiley; 1998

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

2. AKTIVNOSTI PRODUKTIVNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Klasifikacija produktivnih aktivnosti. Uloga produktivnog rada u životu pojedinca. Produktivnost s aspekta kronološke dobi, spola, teškoće. Prevencija disbalansa u dnevnim okupacijama. Analiza radnog mjesta. Čimbenici analize posla za utvrđivanje potreba korisnika (specifikacija vještina i znanja zaposlenika, opis posla, mjerila izvedbe). Diskriminacija osoba s invaliditetom u području rada. Organizacijske, ponašajne, fizičke i socijalne barijere za zapošljavanje osoba s teškoćama. Zakonske regulative vezane uz rad, zaštitu na radu, te prava osoba s invaliditetom u radnom odnosu. Principi, teorije i perspektive socijalne inkluzije za osobe s motoričkim i psihosocijalnim problemima te problemima mentalnog zdravlja. Organizacijska politika i praksa u Republici Hrvatskoj. Strategije za promicanje prakse zapošljavanja. Salijentnost rada. Analiza aktivnosti produktivnosti. Kontekst i principi vokacijske rehabilitacije. Radni terapeut u vokacijskoj rehabilitaciji.

Radno-terapijska procjena produktivnog mjesta i planiranje radnoterapijske strategije unutar vokacijske rehabilitacije. Radnoterapijski pristupi i trening u vokacijskoj rehabilitaciji. Evaluacija radnoterapijskog učinka u području produktivnosti pojedinca. Ergonomska prilagodba radnog mjesta. Strukturiranje/planiranje osobno usmjerenih programa podrške za zapošljavanje. Strategije podrške. Motivacija i radnoterapijske strategije za povratak na posao. Organizacijski sukobi i strategije rješavanja. Modeli osposobljavanja za rad osoba s teškoćama. Zapošljavanje uz podršku.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- klasificirati aktivnosti produktivnosti
- opisati čimbenike analize posla za utvrđivanje potreba korisnika
- opisati organizacijske, ponašajne, fizičke i socijalne barijere za zapošljavanje osoba s poteškoćama
- opisati koncept zapošljavanja uz podršku osoba s poteškoćama
- opisati ulogu radnog terapeuta u stručnom timu u programima zapošljavanja osoba s poteškoćama
- definirati zakonske regulative vezane uz rad, zaštitu na radu, te prava osoba s invaliditetom u radnom odnosu
- opisati strategije za promicanje prakse zapošljavanja osoba s poteškoćama
- analizirati aktivnosti produktivnosti
- analizirati radno mjesta klijenata
- planirati i provesti osobno-usmjerene programe podrške za zapošljavanje osoba s poteškoćama

- planirati, započeti i provesti radno-terapijsku intervenciju unutar vokacijske rehabilitacije

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni objasniti temeljne pojmove vezane uz profesionalnu rehabilitaciju, kritički sagledati kompleksnost i važnost sustava profesionalne rehabilitacije osoba s invaliditetom različitih uzroka, vrsta i stupnjeva oštećenja, te povezati teorijske spoznaje s praktičnom primjenom znanja. Bit će u stanju integrirati spoznaje o provedenim procesima u pripremnoj, provedbenoj i evaluacijskoj fazi profesionalne rehabilitacije, odnosno vokacijske rehabilitacije.

Obvezna literatura

1. Škrbina D. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2012.

Preporučena literatura

1. Evans H. Vocational rehabilitation for people with a diagnosis of schizophrenia: What evidence should be considered by occupational therapists? *Mental Health Occupational Therapy*. 2006; 11(1): 11 – 7.
2. Mountain G., Carman S., Ilott I. Work rehabilitation and occupational therapy: a review of the literature. London, College of Occupational Therapists. 2002; 69 p.
3. Kirsh B., Cokburn L., Gewurtz R. Best practice in occupational therapy: Program characteristics that influence vocational outcomes for people with serious mental illnesses. *Canadian Journal of Occupational Therapy*. 2005; 72(5): 265 – 279.
4. Becker D., Mercer R.E. A working life for people with severe mental illness. Oxford: Oxford University Press; 2003.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3. ANATOMIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.II.	45	-	45	6

Okvirni sadržaj predmeta

Zasade ustroja ljudskog tijela. Osnove stanične morfologije (citologije). Osnove znanosti o tkivima (histologija). Kostur neurokranija. Kostur viscerokranija. Kralješci i kralješnica. Kostur trupa. Kostur gornjih ekstremiteta. Kostur donjih ekstremiteta. Spojevi i zglobovi lubanje. Funkcijska anatomija kralješnice. Spojevi i zglobovi gornjih ekstremiteta. Spojevi i zglobovi zdjelice i donjih ekstremiteta. Mimični i žvačni mišići. Mišićje vrata. Mišićje trupa. Mišićje ramenog obruča i gornjih ekstremiteta. Mišići zdjelice i donjeg ekstremiteta. Uvod u splanhologiju. Respiracijski sustav. Digestivni sustav. Sustav endokrinih žlijezda. Uropoetski sustav. Muški spolni organi. Ženski spolni organi. Funkcijska anatomija srca. Krvožilni i limfni sustav. Središnji živčani sustav. Periferni živčani sustav. Osjetila.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija očekuje se da će student nakon savladavanja sadržaja i obveza na kolegiju biti sposoban prepoznati i opisati morfologiju i ustrojstvo pojedinih anatomskih struktura, organa i organskih sustava.

Razvijanje kompetencija

Upoznavanje morfologije i ustrojstva pojedinih anatomskih struktura, organa i organskih sustava temeljne su spoznaje koje omogućuju daljnja proučavanja i saznanja u tijeku studija. U sklopu kolegija se najprije izlažu zasade građe ljudskog tijela, te osnove citologije i histologije. Potom se obrađuje lokomotorni sustav (osteologija, sindesmologija, miologija), a nakon toga utrobni organi (splanhologija), odnosno digestivni, endokrini, respiratorni, uropoetski te genitalni sustav, a posebna se pozornost pridaje kardiovaskularnome sustavu, te se naposljetku izučavaju živčani sustav i osjetila.

Obvezna literatura

- 1) Keros P., Pećina M., Ivančić-Košuta M. Temelji anatomije čovjeka. Zagreb: Naprijed; 1999.
- 2) Rotim K., Gajski D. Priručnik za pripremu ispita iz anatomije. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2015
- 3) Keros P., Chudy D. (ur.prijevođa), Vannini V., Pogliani G. Anatomski atlas. Zagreb: Mosta; 2002.

Preporučena literatura

- 1) Keros P., Pećina M. Funkcijska anatomija lokomotornog sustava. Zagreb: Ljevak; 2006.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 162 sati studentu donosi 6 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na kolokviju, pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Kolokvij, pismeni i usmeni ispit.

4. BIOETIKA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	30	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Razvoj i značenje etičke misli. Međunarodni kodeksi etike zdravstvenih djelatnika. Pojam morala, moralnosti i moralnih normi. Etički problemi u odnosima zdravstvenih djelatnika i bolesnika. Poštivanje čovjekova života i njegove smrti. Odgovornost za kvalitetu i vlastiti profesionalni razvoj. Etičke dileme i etičko odlučivanje u zdravstvenim timovima. Definiranje etike u radnoj terapiji. Uvid u minimalne standarde dobre prakse u radnoj terapiji. Profesionalno ponašanje i odgovornost prema klijentu tijekom upućivanja na radnu terapiju, procjene klijenta, planiranja intervencije, provođenja intervencije i otpusta. Razvijanje profesionalnog znanja iz područja struke; povjerljivost podataka i izvješća; osiguravanje sigurnih radnih uvjeta; promicanje profesije; razvijanje profesionalnih odnosa unutar struke i timskog rada; etičan način provođenja istraživanja; odgovornost za predstavljanje profesije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati značenje etičke misli
- objasniti međunarodni kodeks etike zdravstvenih djelatnika
- definirati etiku u radnoj terapiji
- opisati i primijeniti pravila moralnog, etičkog i profesionalnog ponašanja u okviru profesionalne interakcije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti pravila moralnog, etičnog i profesionalnog ponašanja u okviru profesionalne interakcije prema klijentu te predstavljanja struke u okviru etičkih standarda.

Obvezna literatura

1. Švajger A. Medicinska etika: priručno štivo. Zagreb: Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; 1995.

Preporučena literatura

1. Bailey D.M., Schwartzberg S.L. Ethical and Legal Dilemmas in Occupational Therapy. F. A. Davis Company, 2003.
2. Etički kodeks i standardi prakse za radne terapeute. Zagreb: Hrvatska udruga radnih terapeuta; 2001.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

5. ERGONOMIJA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	30	15	15	5

Sadržaj predmeta

Uvod u ergonomiju: osnovni koncepti i pojmovi vezani uz ergonomiju (osobni, okolinski i okupacijski čimbenici), definicija i primjena ergonomije, odnos ergonomije i radne terapije. Ergonomija u radnoterapijskom procesu. Klijentu usmjeren i normativan pristup u ergonomiji.

Ergonomska procjena okoline kao dio kompleksne radnoterapijske procjene. Pravilnici o osiguranju pristupačnosti osobama potpuno ili djelomično smanjene pokretljivosti. Pomagala za pokretljivost i orijentaciju; uporaba u prostoru. Procjena uporabnog i manevarskog prostora za osobe koje koriste pomagala za kretanje ili orijentaciju. Procjena horizontalne i vertikalne pristupačnosti i funkcionalnosti stambenih građevina te građevina javne i poslovne namjene. Obvezni elementi pristupačnosti: svladavanje visinskih razlika, prilagodba javnog i privatnog transporta, prilagodba stambenog prostora klijenta za osiguravanje neovisnog življenja. Arhitektonske i urbane barijere te njihovo svladavanje. Univerzalni dizajn pristupačnosti za sve.

Antropometrijske mjere kao temeljna odrednica individualne prilagodbe prostora. Antropometrija u prilagodbi statičnog radnog mjesta: procjena individualne prilagođenosti uredskog prostora. Analiza rada u sjedećem položaju. Mjere dohvata i organizacija radne površine. Najčešće zdravstvene teškoće pri radu za računalom i metode prevencije: ekonomska isplativost. Ergonomsko savjetovanje u prilagodbi uredskog prostora.

Ergonomski principi analize i prilagodbe dinamičkog radnog mjesta; zdravstveni rizici, podizanje tereta, rukovanje alatima, repetitivni pokreti. Ergonomski principi rješavanja mehanički uzrokovane križobolje. Analiza radnog mjesta. Fizikalni radni uvjeti: temperatura, rasvjeta, buka i vibracija te njihov utjecaj na rad. Preventivni učinak ergonomske prilagodbe i savjetovanja.

Ergonomski dizajn uporabnih predmeta u kućanstvu i na radnom mjestu, te sportske opreme i pribora za razonodu. Specifičnosti ergonomije u dječjoj dobi. Tehnološki i informacijski sustavi u osiguranju neovisnosti u domu. Asistivna (potpomažuća) tehnologija u osiguranju inkluzije. Predviđanja razvoja ergonomije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- razumjeti i objasniti ulogu ergonomije u radnoterapijskom procesu
- preporučiti i primijeniti ergonomska načela u području ljudskih aktivnosti: samozbrinjavanju, produktivnosti i razonodi
- analizirati prostor u kojem se izvode svakodnevne aktivnosti i uspoređivati taj prostor s propisanim normativima pristupačnosti

- izmjeriti antropometrijske parametre klijenta, te individualno prilagođavati radni prostor u skladu s izmjerenim individualnim karakteristikama
- koristiti ergonomske principe u području prevencije i rehabilitacije
- razumjeti i pratiti razvoj potpomažuće (asistivne) tehnologije u svrhu osiguravanja veće samostalnosti osoba s invaliditetom

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: procijeniti ergonomske karakteristike interijera, eksterijera i oblikovanja radnog mjesta; analizirati i usporediti s normama ergonomske osobine prostora u svrhu prilagodbe osobama koje koriste pomagalo za kretanje ili orijentaciju; imenovati tehničke propise, pravilnike i norme o arhitektonskoj prilagođenosti prostora; nacrtati osnovni tlocrt i bokocrt elemenata u stambenom prostoru, izmjeriti prostor, te upisati mjere u tlocrt i označiti manevarski prostor; ergonomski analizirati tlocrt, uočiti nepristupačnost te predložiti način rješavanja problema. Znat će antropometrijski izmjeriti individualne dimenzije tijela klijenta u funkcionalnim položajima kao i mjere dosega, te na osnovi toga savjetovati o primjerenoj adaptaciji prostora, namještaja, uporabnih predmeta i strojeva u radnom prostoru. Moći će navesti utjecaj fizikalnih faktora kao što su rasvjeta, buka i temperatura na čovjekov rad, te predložiti načine optimaliziranja prisutnosti navedenih faktora. Znat će preporučiti ergonomske prilagođene, svakodnevna pomagala u kućanstvu i na poslu, koja olakšavaju izvođenje svakodnevnih aktivnosti. Bit će u stanju procijeniti vanjske arhitektonske i urbane barijere, pristupačnost javnom transportu i javnim uslugama te dati prijedloge prilagodbe.

Obvezna literatura

1. Kroemer K.H.E., Grandjean E. Prilagođavanje rada čovjeku. Ergonomski priručnik. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2000.

Preporučena literatura

1. Jacobs K. Ergonomics for Therapists. Mosby; 2007.
2. Bridger R. S. Introduction to Ergonomics. Routledge; 2008.
3. Stein F. The Ergonomic Model in Occupational Therapy: Adapting the Environment of the Home, Work, and School to Prevent Disability. Thomson Delmar Learning; 2005.
4. Stein F., Soederback I., Cutler S., Larson B. Occupational Terapy and Ergonomics: Applying Ergonomic principles to Everyday Occupation in the Home and Work. Whurr Publishers; 2006.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 135 sati studentu donosi 5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na konstrukcijskim vježbama, pripremu i prezentaciju tri seminarska rada, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

6. FIZIOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15			15

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u fiziologiju, homeostaza, Osnove neurofiziologije: membranski i akcijski potencijal, sinapsa, neurotransmitori. Živčani sustav, osjetila. Fiziologija mišićnog sustava. Vrste mišićnih kontrakcija. Fiziologija srčanog mišića, krvni tlak i cirkulacija. Dišni sustav: plućna ventilacija, regulacija disanja, transport plinova. Sastav i funkcije krvi. Regulacija volumena i sastava tjelesnih tekućina, stvaranje mokraće u bubrezima. Endokrini sustav i hormoni. Probava i metabolizam. Procjena fizioloških funkcija: EEG, EMG, EKG, spirometrija, krvni tlak. Osnove fiziologije sporta i fiziološki odgovor prilikom vježbanja

Ishodi učenja

Očekuje se da će student nakon savladavanja sadržaja i obveza na kolegiju biti sposoban:

- prepoznati i opisati normalne fiziološke procese u organizmu
- aktivno sudjelovati u procjeni nekih fizioloških funkcija i mjerenju nekih fizioloških parametara (EEG, EMG, EKG, spirometrija, krvni tlak)
- planirati primjenu uređaja za mjerenje fizioloških parametara (spirometrija, EKG, EEG)
- prepoznati i procijeniti fiziološki odgovor na pojačanu tjelesnu aktivnost (učinak treninga, zamor, tjelesna kondicija)
- prepoznati fiziološki odgovor na promjene uvjeta u okolišu, bolest ili traumu

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni:

- definirati pojam homeostaze
- razlikovati negativnu i pozitivnu povratnu spregu
- objasniti ulogu pojedinih organa i organskih sustava u regulaciji homeostaze
- opisati u osnovnim crtama građu stanice i njezine funkcije
- objasniti što je membranski i akcijski potencijal
- razlikovati sinapsu i neuromuskularnu spojnicu i objasniti što su neurotransmitori
- razlikovati uloge središnjeg i perifernog živčanog sustava
- objasniti kontrakciju skeletnog, srčanog i glatkog mišića
- opisati metodu elektomiografije i elektrokardiografije
- opisati strukture srčano-krvožilnog sustava i objasniti najvažnije funkcije
- opisati sastav i funkcije krvi
- opisati građu i objasniti funkciju dišnog sustava
- opisati metodu spirometrije i definirati plućne volumene i kapacitete

- razlikovati odjeljke tjelesnih tekućina i opisati njihov sastav
- opisati građu i funkciju bubrega i objasniti najvažnije procese u stvaranju mokraće
- objasniti u osnovnim crtama regulaciju arterijskog tlaka
- opisati ustroj endokrinog sustava
- nabrojati endokrine žlijezde i njihove najznačajnije hormone i opisati uloge hormona
- opisati građu i objasniti funkciju organa probavnog sustava
- razlikovati najvažnije procese pri mehaničkoj i kemijskoj probavi hrane
- objasniti prilagodbu tjelesnih funkcija na pojačanu aktivnost i sportski trening

Obvezna literatura

1. Guyton A.C., Hall J.E. Medicinska fiziologija. (ur: Kukolja Taradi S. i Andreis S.). Zagreb: Medicinska naklada; 2012 (odabrana poglavlja)

Preporučena literatura

1. Matković B, i Ružić L. Fiziologija sporta i vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu; 2008.
2. Mišigoj-Duraković M. Kinantropologija:biološki aspekti tjelesnog vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultete Sveučilišta u Zagrebu; 2008.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 57 sati studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni ispit.

7. INTERNA MEDICINA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	20	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove internističkih bolesti; bolesti respiratornog, kardiovaskularnog, digestivnog, urogenitalnog, hematopoetskog, endokrinološkog i lokomotornog sustava s aspekta etiologije, kliničke slike i tijeka bolesti, dijagnostičkih pretraga, liječenja, prognoze i komplikacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti osnove internističkih bolesti
- objasniti bolesti respiratornog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti kardiovaskularnog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti digestivnog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti hematopoetskog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti endokrinološkog sustava s aspekta etiologije
- objasniti bolesti lokomotornog sustava s aspekta etiologije
- opisati i objasniti kliničku sliku i tijek internističkih bolesti
- opisati i objasniti dijagnostičke pretrage, liječenje prognozu i komplikacije internističkih bolesti

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni opisati patofiziološke procese i mehanizme nastanka bolesti kao i kliničku sliku, tijek bolesti, prognozu i komplikacije internističkih bolesti. Bit će osposobljeni planirati terapijske postupke kod internističkih bolesnika.

Obvezna literatura

1. Vrhovac B. i sur. *Interna medicina*. Zagreb: Naklada Ljevak; 2003
2. Vincelj J. *Odabrana poglavlja iz kardiovaskularnih bolesti*. Zagreb: Školska knjiga; 1998

Preporučena literatura

1. Kasper D.L., Braunwald E., Fauci A.S., Hauser S.L., Longo D.L., Jameson J. L. Harrison's Principles of Internal Medicine. McGraw-Hill Company; 2005.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

8. KINEZILOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u kineziološku analizu pokreta ljudskog tijela. Razvoj posture i posturalne adaptacije čovjekovog tijela. Normalan pokret - normalna funkcija i posturalna adaptacija te razlikovanje patološkog pokreta - patološke funkcije i posturalne adaptacije. Kineziološka analiza kralježnice - anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike kralježnice; funkcija mišića, veziva i zglobova trupa za posturalni razvoj i održavanje posture; funkcija vertebralnog dinamičkog segmenta u normalnoj posturalnoj adaptaciji. Kineziološka analiza glave, vrata i trupa u funkciji disanja, anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike temporomandibularnog zgloba. Kineziološka analiza ramenog obruča. Razumijevanje biomehaničkih mehanizama u normalnoj funkciji ramenog obruča. Kineziološka analiza lakta, podlaktice i šake. Uloga biomehaničkih mehanizama u analizi funkcije lakta i šake te razlikovanje fine i grube motorike šake; mjerenje stiska šake. Kineziološka analiza zdjelice i zdjeličnog dna te zgloba kuka; anatomske, fiziološke i biomehaničke karakteristike kostiju, zglobova, mišića i veziva zdjelice i kuka u posturalnom razvoju te održavanju normalne posture; biomehaničke zakonitosti funkcije zdjelice i zgloba kuka i najčešći razlozi odstupanja od normalne funkcije; razumijevanje principa funkcioniranja zdjeličnog dna te primjenjivost u kliničkoj praksi. Kineziološka analiza koljena i stopala. Biomehaničke zakonitosti funkcije koljena i stopala te najčešći razlozi odstupanja od normalne funkcije. Osobitosti najčešćih posturalnih odstupanja. Primjenjivost stečenih spoznaja u kliničkoj praksi za svaki segment tijela i cijeli organizam; odnos centra težišta težišnice, oslonca i baze oslonca. Analiza uspravnog i sjedećeg stava tijela, analiza transfera, analiza hoda: mišićna aktivnost u ciklusu hoda, potrošnja energije u fazama hoda, vrste hoda, posturalna adaptacija pojedinih segmenata tijela u hodu.

Ishodi učenja

Nakon savladanih sadržaja predmeta Primijenjena kineziologija student je sposoban:

- Nabrojati sastavnice kineziološkog proučavanja ljudskog pokreta
- Provesti i interpretirati kineziološku analizu pojedinih lokomotornih segmenata tijela
- Integrirati znanja o pojedinim dijelovima kinetičkog lanca u jednu cjelinu
- Analizirati hod
- Provesti kineziološku analizu kod najuobičajenijih položaja tijela (uspravni, sjedeći)

Razvijanje kompetencija

Cilj predmeta je osposobiti studenta da identificira osnovne pojmove kineziološke analize; prepozna razvoj posture i posturalne adaptacije ljudskog tijela te objasni

kineziološke analize pojedinih lokomotornih segmenata tijela, također da razloži i razumije osnovne biomehaničke postavke funkcioniranja koštanog, zglobnog i mišićnog sustava ljudskog tijela.

Obvezna literatura

1. Platzer W. Priručni anatomski atlas 1 – Sustav organa za pokretanje. Zagreb: Medicinska naklada; 2011.
2. Pavlaković A., Kiseljak D., Jurak I. Osnove kliničke kineziologije. Nastavna skripta za vježbe. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2015.

Preporučena literatura

1. Rybski M. Kinesiology for Occupational Therapy. Slack Incorporated; 2003.
2. Oatis C.A. Kinesiology. The mechanics and Pathomechanics of Human Movement. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins; 2009. (u prijevodu)
3. Perry J.F., Rohe D.A., Garcia A.O. The Kinesiology Workbook. 2nd edition. Philadelphia: F. A. Davis Company; 1996.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

9. KOGNITIVNA REHABILITACIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	3,5

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u područje kognitivne rehabilitacije. Pristupi, modeli i postupci unutar kognitivne rehabilitacije. Varijable koje doprinose neurološkom i neurobiheviornom oporavku. Mehanizmi nastanka oštećenja mozga i njihove kognitivne posljedice, određivanje težine oštećenja. Kognitivna rehabilitacija pažnje. Kognitivna rehabilitacija pamćenja. Rehabilitacija perceptivnih smetnji. Rehabilitacija jednostranog zanemarivanja. Rehabilitacija apraksija. Rehabilitacija izvršnih funkcija. Holistička neuropsihologijska rehabilitacija – integracija i preporuke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati područje kognitivne rehabilitacije
- razlikovati pristupe i postupke unutar kognitivne rehabilitacije
- nabrojati i objasniti varijable koje doprinose oporavku funkcija nakon oštećenja mozga s naglaskom na mehanizme neuroplastičnosti
- definirati mehanizme nastanka oštećenja mozga
- odrediti težinu oštećenja i fazu oporavka
- nabrojati svrhu dijagnostike kognitivnih smetnji u rehabilitaciji osoba s oštećenjem mozga
- definirati ciljeve rehabilitacije
- opisati pristupe, metode i tehnike u rehabilitaciji pažnje, pamćenja, jednostranog zanemarivanja i vidno-perceptivnih smetnji i izvršnih funkcija
- prepoznati prednosti holističke kognitivne rehabilitacije, važnost timskog rada i uključivanja članova obitelji

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni identificirati, opisati i primijeniti različite pristupe unutar kognitivne rehabilitacije. Znat će primijeniti različite intervencije (remedijacijske i adaptacijsko-kompenzacijske) u rehabilitaciji pojedinih kognitivnih funkcija, utemeljene na dokazima znanstvenih istraživanja pažnje, pamćenja, percepcije i vidno-prostornih funkcija, praksije i izvršnih funkcija. Studenti će biti sposobni usvojiti načela holističke integrativne rehabilitacije s razumijevanjem uloge različitih stručnih profila. Također će znati izraditi individualan plan intervencije za pacijenta s obzirom na vrstu i stupanj oštećenja, uzimajući u obzir fazu oporavka i druge psihološke, socijalne i okolinske varijable.

Obvezna literatura

1. Kostović Srzentić M. Kognitivna rehabilitacija – nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2007.

Preporučena literatura

1. Sohlberg M.M., Mateer C.A. Cognitive rehabilitation, an integrative neuropsychological approach. New York: The Guilford Press; 2001.
2. Wilson B.A., Herbert C.M., Shiel A. Behavioural approaches in neuropsychological rehabilitation: optimising rehabilitation procedures. New York: Psychology Press; 2003.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 94,5 sati studentu donosi 3,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

10. KOMUNIKACIJSKE VJEŠTINE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija komunikacije, oblici verbalne i neverbalne komunikacije, preventivna, dijagnostička i terapijska uloga komunikacije s klijentom i njegovom obitelji, načela uspješne komunikacije, uloga suosjećanja i empatije u komunikaciji, načela individualne i grupne komunikacije, utjecaj komunikacije na pridržavanje zdravstvenih savjeta i uputa, mogućnosti unapređenja komunikacije, načini prevladavanja komunikacijskih prepreka, komunikacija s bolesnicima u pojedinim psihičkim stanjima (depresivni klijent, tjeskobni klijent, hipohondrični klijent, agresivni klijent, klijent koji trpi jaku bol, umirući klijent), načini priopćavanja loših vijesti, način provođenja psihološke pripreme na invazivne i operativne zahvate, komunikacija s obitelji klijenta u situacijama akutnih ozljeda i teških kroničnih bolesti, komunikacija s obitelji umrlog klijenta, komunikacija u edukaciji i zdravstvenom odgoju, javna komunikacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- prepoznati, usporediti i analizirati različite oblike komunikacije s klijentima i suradnicima u stručnom timu
- razlikovati uspješne i neuspješne komunikacijske procese pri radu s klijentima i suradnicima
- procijeniti razvijenost vlastitih komunikacijskih vještina, kao i komunikacijskih vještina osoba u interakciji
- koristiti osnovne komunikacijske vještine u radu s klijentima i suradnicima
- prepoznati i izbjeći najčešće prepreke uspješne komunikacije
- prilagoditi komunikaciju osobitostima sugovornika i situacije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni prepoznati, usporediti i analizirati različite oblike komunikacije pri radu s klijentima i radu u stručnom timu. Bit će sposobni: razlikovati uspješne i neuspješne komunikacijske procese pri radu s klijentima i radu u stručnom timu; procijeniti razvijenost vlastitih komunikacijskih vještina; koristiti osnovne komunikacijske vještine u ostvarenju ciljeva informacijske i terapijske komunikacije, te prilagoditi komunikaciju specifičnostima sugovornika i situacije.

Obvezna literatura

1. Lučanin D., Despot Lučanin J. (ur.). Komunikacijske vještine u zdravstvu. Jastrebarsko: Zdravstveno veleučilište: Naklada Slap; 2010
2. Perković L., Pukljak Iričanin Z. Materijali za vježbe iz Komunikacijskih vještina, interni materijali Katedre za zdravstvenu psihologiju. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2004.

Preporučena literatura

1. Kathleen K.R. Interpersonalna komunikacija – Gdje se misli susreću. Zagreb: Alineja; 1998
2. Knapp M, Hall J.A. Neverbalna komunikacija u ljudskoj interakciji. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2010
3. Arnold E., Underman Boggs K. Interpersonal relationships: professional communication skills for nurses. St Louis: Saunders; 2003

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

11. KREATIVNI PROCESI U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III., IV.	45	-	60	9

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u fenomen kreativnosti; tipovi kreativnosti, kriteriji kreativnosti, razvojni stupnjevi kreativnosti, struktura kreativnog izraza, teorije kreativnosti. Priroda ljudske kreativnosti. Adaptivni kreativni potencijali pojedinca. Profilaktičke i terapijske dimenzije kreativnosti. Tehnike za unapređenje individualne i grupne kreativnosti. Divergentne igre za poticanje kreativnosti. Kreativnost i okolina. Kreativne tehnike kao komunikacijske tehnike. Tehničko-tehnološke značajnosti uporabe terapijskih sredstava, prikladnih pomagala i sigurno rukovanje njima. Kreativna terapija. Dinamika i specifičnost aplikacije kreativnih tehnika kod akutnih i kroničnih medicinskih stanja. Interakcija u kreativnom procesu. Strukturiranje kreativnih radionica. Primjena različitih kreativnih medija u procesu radne terapije.

Likovno izražavanje: Osnove likovnog stvaralaštva – izraza. Razvoj likovnog izražavanja. Likovne tehnike. Kompozicijski elementi. Vizualno i likovno mišljenje. Uvjeti razvoja likovne kreativnosti. Odrednice likovne ekspresije. Osnova analize likovnog teksta. Govorno-likovni transfer i glazbeno-likovni transfer. Poticanje i ometanje likovnog stvaralaštva. Osvještavanje procesa likovnog izražavanja i refleksije kroz osobno sudjelovanje u procesu. Likovna ekspresija u službi komunikacije, učenja, prevencije, dijagnostike i terapije. Korištenja likovnih medija u procesu radne terapije.

Glazba kao kreativni medij: Glazba kao sastavnica svakodnevnog života. Glazba u konteksta kreativnog susreta (zblizavanje, rad na tijelu, glazbene igre). Utjecaj glazbe na pojedinca. Elementi glazbenog izražavanja. Uporaba glazbe u situacijama različitih psihofizičkih smetnji (žalost, agresivnost, apatičnost). Glazboterapija (fiziološka ishodišta, praktična korist, tehnike terapije glazbom, glazbene improvizacije). Metode glazboterapije u odnosu na patologiju, razvojni stupanj, grupnu dinamiku, socijalne i individualne karakteristike pojedinca. Odabir i uporaba različitih glazbala u radnoterapijskoj intervenciji. Različiti načini uporabe glazbe u procesu radne terapije (pozadina, imaginacija, komunikacija).

Čitateljske aktivnosti i biblioterapija: Čitanje kao psihofizička aktivnost. Vrste čitateljskih aktivnosti. Identifikacija čitateljskih interesa, potreba i navika. Smjernice za korištenje čitateljskih aktivnosti. Odabir knjižnične građe s obzirom na kronološku dob (slikovnice, bajke, poezija). Mogućnosti korištenja čitateljskih aktivnosti u osoba s različitim teškoćama. Izbor tema kao pomoć za uključivanje čitateljskih aktivnosti u program radne terapije u odnosu na patologiju, zanimanje i svrhu. Priča kao kreativni trening i terapija. Biblioterapija. Procesi biblioterapije (identifikacija, projekcija, katarza, uvid). Smjernice za korištenje biblioterapije u radnoterapijskom procesu.

Scenska ekspresija i psihodrama: Dramske aktivnosti u užem i širem smislu. Osnovne smjernice i tendencije korištenja scenske ekspresije. Terapijska i estetsko-odgojna funkcija drame. Dramsko stvaralaštvo. Vođenje i animiranje scenske aktivnosti. Pojam i uloga improvizacije. Izbor teme i gradiva za scensko oblikovanje.

Simulacija situacija iz svakodnevnog života. Razvijanje govornog izraza, imaginacije, opažanja, izražajnosti, socijalizaciju kroz scensku ekspresiju. Osnovni elementi psihodrame i tijek psihodrame. Tehnike u psihodrami (zrcaljenje, dvojnik, zamjena uloga). Socijalizacijski i terapijski efekti dramskih tehnika. Spontanost i kreativnost u psihodrami. Grupna dinamika u psihodrami. Indikacije i kontraindikacije za psihodramu. Specifičnost primjene dramskih tehnika u procesu radne terapije s različitim potrebitom populacijom (osobe s različitim teškoćama, različite kronološke dobi).

Plesna terapija, simbolizacija tijelom: Nove mogućnosti uporabe tjelesnosti. Motorička kreativnost. Poticanje kreativnosti, upoznavanje i osvještavanje različitih kvaliteta kretanja. Razvijanje specifičnosti u kretanju pojedinca. Koordinacija i ekspresija tijela. Istraživanje mogućnosti izražavanja ritmom i pokretom: od konkretnog k apstraktnom. Tehnike terapije plesom i pokretom. Praktične plesne aktivnosti, samoizražavanje kroz pokret. Ples kao mogućnost izražavanja osjećaja. Ples kao mogućnost komunikacije. Korištenje elemenata plesa i simbolizacije tijelom u radnoj terapiji.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu kreativnosti, kreativnog procesa, profilaktičke i terapijske dimenzije kreativnosti
- opisati tehničko-tehnološke značajnosti upotreba terapijskih sredstava, prikladnih pomagala i sigurnosne mjere pri rukovanju
- opisati specifičnosti različitih likovnih tehnika
- opisati razvoj likovnog izražavanja, osnova analize likovnog teksta
- opisati elemente glazbenog izražavanja i metode glazboterapije
- opisati procese biblioterapije i smjernice za korištenje biblioterapije u radno-terapijskom procesu
- opisati osnovne smjernice i tendencije korištenja scenske ekspresije u radnoj terapiji
- opisati socijalizacijske i terapijske efekte dramskih tehnika
- opisati mogućnosti izražavanja ritmom i pokretom, te tehnike terapije plesom i pokretom
- prikazati govorno-likovni transfer i glazbeno-likovni transfer
- dati različite primjere poticanja kreativnosti
- procijeniti koje art ekspresivne tehnike primijeniti u radnoj terapiji s obzirom na specifičnost populacije (različite teškoće, različita kronološka dob)
- procijeniti dinamiku i specifičnosti aplikacije kreativnih tehnika kod akutnih i kroničnih medicinskih stanja
- analizirati interakcije u kreativnom procesu
- kombinirati različite načine upotrebe glazbe u procesu radne terapije
- kombinirati primjenu različitih dramskih vježbi i elemenata plesa u procesu radne terapije
- pripremiti strukturu radno terapijske radionice, te provesti istu korištenjem različitih art ekspresivnih medija

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja kolegija studenti će znati: utvrditi karakteristike različitih kreativnih sredstava i materijala; pronalaziti načine kako razviti kreativne vještine korištenjem raznih kreativnih medija; identificirati faze kreativnog procesa; poticati kreativni proces i upravljati osobnom kreativnom dimenzijom; opisati razvojni tijek i terapijsko značenje kreativnih tehnika, te razviti pravilan pogled na raznovrsne kreativne aktivnosti; upotrijebiti različite kreativnoterapijske medije u procesu radne terapije (likovno izražavanje, glazba, biblioterapija, scenski izraz, simbolizacija tijekom); odabrati određene kreativne medije/tehnike za primjenu u osoba s različitim vrstama teškoća (senzorne, motoričke, kognitivne); upotrijebiti kreativne medije u svrhu komunikacije s pojedincima ili grupom; primijeniti kreativne medije u prevenciji, edukaciji, terapiji, rehabilitaciji i rehabilitaciji; pravilno izabrati i aplicirati kreativne tehnike u odnosu na interese, navike, potrebe pojedinca, spol, dob, kulturno naslijeđe; samostalno provesti radno terapijske kreativne radionice (individualno ili u grupi).

Obvezna literatura

1. Ivanović N., Barun I., Jovanović N. Art terapija - teorijske postavke, razvoj i klinička primjena. Soc. psihijat. 2014. Vol. 42 Br. 3, str. 190-1981.
2. Škrbina D. Art terapija i kreativnost. Zagreb: Veble commerce; 2013.
3. Breitenfeld D. Multikulturalna kreativnost i liječenje. - Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja. 2004. Vol. 40 Br. 2; str. 231-236.
4. Barath A., Matul D., Sabljak Lj. Korak po korak do oporavka : Priručnik za kreativne susrete s djecom u ratnim i poslijeratnim vremenima. Zagreb: TIPEX; 1996.

Preporučena literatura

1. Stack P.J. Art Therapy Activities: A Practical Guide for Teachers, Therapists And Parents (Plastic Comb). Illinois: Charles C. Thomas Publisher Ltd.; 2006.
2. Oldfield A., Flower C. Music Therapy with Children and Their Families. Jessica Kingsley Publishers, 1 edition; 2008.
3. Rubin J.A. Child Art Therapy. Canada: John Wiley&Sons Inc.; 2005.
4. Atkinson K., Wells C. Creative Therapies – A psychodynamic approach within occupational therapy. UK: Nelson Thornes; 2000.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 243 sata studentu donosi 9 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Praktični i pismeni ispit.

12. METODE PROCJENE U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I., II.	30	15	60	9

Okvirni sadržaj predmeta

Mjesto radnoterapijske procjene unutar radnoterapijskog procesa. Koraci u radno terapijskoj procjeni. Prikupljanje relevantnih informacija dobivenih procjenom drugih članova tima. Temelji radnoterapijskog intervjua: polustrukturirani i strukturirani. Identifikacija klijentovih teškoća u obavljanju svakodnevnih okupacija. Uvod u problemski pristup uočavanja teškoća u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Globalna procjena okupacijskog izvođenja. Specifičnosti procjene u skladu s odabranim teorijskim modelom. Specifičnosti procjene djece i odraslih.

Aktivnost i okupacija kao osnovni radnoterapijski medij; utjecaj svakodnevnih okupacija na ljudski život i zdravlje. Terminologija: zadatak, aktivnost, okupacija. Kategorizacije aktivnosti prema teorijskim modelima: CAOT, AAOT. Analiza aktivnosti/okupacija kao univerzalna metoda procjene u radnoj terapiji. Dimenzije aktivnosti: osvješćivanje i identifikacija aktivnosti prikladnih za analizu. Odnos uloga i aktivnosti. Analiza aktivnosti na makro, mezo i mikrorazini. Sastavnice analize aktivnosti: motoričke, senzoričke, perceptivne, kognitivne, afektivne i duhovne sposobnosti, te vještine potrebne za obavljanje aktivnosti i njihova procjena. Analiza fizičke, socijalne, kulturološke, ekonomsko-političke okoline u kojoj se aktivnosti odvijaju. Procjena rizika za vrijeme obavljanja aktivnosti. Gradacija i adaptacija aktivnosti. Sinteza aktivnosti. Dokumentiranje analize aktivnosti. Analiza okupacija, sinteza analiziranih sastavnica, identificiranje područja za daljnju procjenu ili planiranje intervencije.

Instrumenti radnoterapijske procjene: standardizirane i nestandardizirane procjene, samoprocjene: metodologija provođenja i interpretacija dobivenih rezultata. Standardizirani uvjeti procjenjivanja i osnovne psihometrijske osobine testova. Aktualne procjene samozbrinjavanja, produktivnosti i slobodnog vremena. Procjena sposobnosti (senzorno-motoričkih i psiho-socijalnih) koje utječu na mogućnost obavljanja aktivnosti. Procjena okoline (prostorne, socio-kulturološke i gospodarstvene) i njenog utjecaja na obavljanje aktivnosti. Standardizacija radnoterapijske procjene.

Analiza rezultata procjene i uočenih teškoća. Interpretacija podataka dobivenih procjenom, sažimanje i stvaranje temelja za izradu plana intervencije. Bilježenje postupka procjenjivanja i rezultata procjene, dokumentiranje rezultata procjene. Pisanje radnoterapijskog izvješća.

Predmet se veže uz Stručnu praksu I., na kojoj studenti uvježbavaju provođenje različitih metoda procjene i analize aktivnosti/okupacija u kliničkom okružju.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Pripremiti i planirati radnoterapijsku procjenu

- Odabrati primjereni oblik radnoterapijskog intervjua, provesti intervju, dokumentirati informacije prikupljene intervjuom.
- Primijeniti i interpretirati rezultate samoprocjena ili lista označavanja
- Analizirati aktivnosti po koracima, komponentama i kontekstu
- Analizirati okupacije po koracima, komponentama i kontekstu, učiniti pismenu sintezu okupacije
- Navesti specifičnosti radnoterapijske procjene u dječjoj dobi
- Navesti najznačajnije radnoterapijske procjene prema području (samozbrinjavanje, produktivnost, razonoda)
- Navesti najznačajnije radnoterapijske procjene prema komponentama (perceptivno-kognitivne, senzoričke, motoričke, psihosocijalne)
- Navesti najznačajnije radnoterapijske standardizirane procjene; navesti njihove prednosti i nedostatke, objasniti što je standardizacija procjenjivanja i koje su osnovne psihometrijske osobine testova
- Odabrati primjerenu (ne)standardiziranu radnoterapijsku procjenu i primijeniti ju sukladno uputama
- Interpretirati rezultate provedenih radnoterapijskih procjena, predložiti daljnje radnoterapijske postupke (nastavak procjene li područja planiranja intervencije)
- Napisati radnoterapijsko izvješće/mišljenje
- Demonstrirati vještine provedbe radnoterapijske procjene kroz prikaz slučaja

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: identificirati mjesto radnoterapijske procjene unutar cjelokupnog radnoterapijskog procesa, te objasniti nazive koji se pridodaju različitim fazama; razumjeti problemski pristup prilikom procjenjivanja te ga znati primijeniti; analizirati nalaze drugih članova tima i izdvojiti informacije nužne za planiranje radnoterapijske procjene; planirati radnoterapijsku procjenu; objasniti prednosti i nedostatke intervjua s obzirom na njegovu strukturiranost, odabrati primjerenu formu intervjua, provesti intervju, dokumentirati informacije prikupljene intervjuom; primijeniti i interpretirati rezultate samoprocjene klijenta.

Studenti će zatim naučiti vrjednovati i primjenjivati aktivnost i okupaciju kao osnovni terapijski medij u radnoj terapiji, te kategorizirati okupacije s obzirom na teorijski model. Znat će prepoznati, imenovati i objasniti sposobnosti i vještine potrebne za izvođenje aktivnosti. Također će moći identificirati svakodnevene okupacije prikladne za analizu, objasniti razlog odabira ciljne okupacije te planirati postupak analize okupacije. Studenti će kroz praktičnu i iskustvenu vježbovnu nastavu steći vještinu analiziranja konteksta u kojem se aktivnost/okupacija odvija, zatim vještinu podjele aktivnost na korake, te analizirati sposobnosti i vještine potrebne za izvršavanje svakog pojedinog koraka. Također će biti sposobni da strukturiranom opservacijom, kroz korake i komponente (sastavnice) aktivnosti/okupacije, uočavaju i preispituju teškoće klijenta prilikom obavljanju pojedine okupacije. Studenti će usvojiti vještinu samostalnog planiranja i provedbe cjelokupnog postupka analize i sinteze aktivnosti te iste dokumentirati u stručno mišljenje.

Studenti će također: sudjelovati u demonstraciji (ne)standardiziranih procjena i razumjeti metodologiju primjene pojedinih testova; kritizirati standardizaciju postupka testiranja na konkretnim procjenama sposobnosti; prepoznati i smjestiti procjenu u

pripadajući joj teorijski model; analizirati, sintetizirati i dokumentirati rezultate svih korištenih metoda procjene; napisati radnoterapijsko izvješće.

Obvezna literatura

1. Bartolac A. Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2015.

Preporučena literatura

1. Schell B., Scaffa M. (ur.). Willard & Spackman's Occupational Therapy, 12th Edition, Philadelphia: Wippincott, Williams & Wilkens; 2012.
2. AOTA: Occupational Therapy Practice Framework: Domain and Process, AOTA Press; 2014.
3. European Network for Occupational Therapy Higher Education. Teaching and Learning: Activity Analysis and Occupational Mapping. A European Competence Based Model; 2008.
4. Hersch G.I., Lampert N.K., Coffey M.S. Activity Analysis: Application to Occupation: Slack Incorporated; 2005.
5. Law M., Dunn W., Baum C. Measuring Occupational Performance: Supporting Best Practice in Occupational Therapy. Slack Incorporated; 2005.
6. Van Deusen J., Brunt D. Assessment in Occupational Therapy and Physical Therapy. B. Saunders Company; 2007.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 243 sata studentu donosi 9 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama (domaće zadaće), pripremu i prezentaciju dva seminarska rada (uključujući završni izvještaj prikaza slučaja), te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Kolokvij na kraju prvog i drugog semestra. Pismeni i usmeni ispit.

13. NEUROFACILITACIJSKA TERAPIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u neurofacilitacijsku terapiju: temeljni principi, pregled tehnika neurofacilitacije i povijesni razvoj, područje primjene neurofacilitacije. Primjenjena neurofiziologija: organizacija SŽS-a, putovi kontrole, motorička kontrola i učenje, senzomotorički, vizuelni i vestibularni sustav, neuroplastičnost. Normalni pokret: osnove normalnog pokreta, posturalni set, posturalna kontrola i selektivnost pokretanja, analiza posturalnih setova. Procjena u neurofacilitacijskoj terapiji: opći principi procjene, ICF, specifične metode procjene (testovi), nalaz. Tretman pacijenta: opći principi tretmana, specifične tehnike tretmana, ciljevi tretmana, pozicioniranje, transferi, principi facilitacije normalnog pokretanja. Posturalni set: praktična analiza posturalnog seta, površine oslonca i podupiranja, utjecaj gravitacije na držanje. Analiza sjedećeg posturalnog seta: oblici sjedenja, funkcionalne aktivnosti u sjedenju, facilitacija aktivnosti u sjedenju. Analiza ležećeg posturalnog seta: okretanje na bok, pozicioniranje, selektivnost zdjelice, selektivna aktivnost kuka i koljena. Analiza uspravljanja: uspravljanje iz ležanja u sjedenje, uspravljanje iz sjedenja u stajanje, važnost reakcija uspravljanja. Analiza stojećeg posturalnog seta: funkcija stajanja, prijenosi težina u stajanju, analiza i facilitacija hoda, facilitacija stabilnosti i selektivnosti hoda. Analiza funkcionalnog pokretanja gornjih ekstremiteta: skapulohumeralni ritam, selektivna ekstenzija lakta, analiza i facilitacija pokreta šake i prstiju, aktivnosti dnevnog života.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- analizirati normalne oblike držanja i pokretanja, te funkcionalna odstupanja specifična za bolesti i povrede središnjeg živčanog sustava,
- analizirati različite posturalne setove, te funkcionalne aktivnosti,
- objasniti i analizirati neurofiziološke mehanizme koji čine osnovu tretmana,
- opisati i analizirati temeljne principe tehnika neurofacilitacije,
- demonstrirati primjenu neurofacilitacijskog tretmana osoba s neurološkim oboljenjem ili povredom središnjeg i perifernog živčanog sustava,
- facilitirati držanje, pokretanje i funkcionalne motoričke aktivnosti,
- prepoznati učinke primijenjene terapije, te neželjene efekte i komplikacije u terapiji,
- demonstrirati temeljna znanja i vještine suradnje unutar rehabilitacijskog tima.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja kolegija studenti će razumjeti povijesni razvoj neurofacilitacijske terapije, te teorijske osnove procjene i tretmana neurološkog pacijenta. Bit će u mogućnosti teorijski i praktično analizirati normalno držanje i

pokretanje, te procijeniti odstupanja od normalnog držanja i pokretanja. Također će biti osposobljeni napraviti analizu držanja i pokretanja kroz primijenjenu neurofiziologiju, te facilitirati držanje, pokretanje i funkcionalne motoričke aktivnosti.

Obvezna literatura

1. Grozdek Čovčić G., Maček Z. Neurofacilitacijska terapija. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2011.

Preporučena literatura

1. Gjelsvik Bente EB. The Bobath Concept in Adult Neurology. Stuttgart – New York: Georg Thieme Verlag; 2008.
2. Wokke J.H.J., Van Doorn P.A., Hoogendijk J.E., De Visser, Marianne. Neuromuscular Disease: A Case-Based Approach. Cambridge: Cambridge University Press; 2013.
3. Telebuh M, Klaić I. Redukcije spastičnih mišića ramenog obruča specifičnim mobilizacijama. *Phisiother.croat.* 2010. 11(2): 17-22.
4. Graham JV. i sur. The Bobath concept in contemporary clinical practice. *Topics in stroke rehabilitation*; 2009.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

14. NEUROLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III..	15	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u neurologiju. Osnove funkcionalne neuroanatomije i neurofiziologije, organizacija živčanog sustava. Neurološka simptomatologija i dijagnostika. Neurološke bolesti i bolesna stanja. Hitna stanja u neurologiji. Kongenitalni i stečeni funkcionalni poremećaji centralnog i perifernog živčanog sustava. Neurološke komplikacije drugih bolesti. Liječenje neuroloških oštećenja i funkcionalnih poremećaja. Neurološki rizici životne i radne okoline.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu neurologije
- opisati i objasniti osnove funkcionalne neuroanatomije i neurofiziologije
- definirati organizaciju živčanog sustava
- objasniti neurološku simptomatologiju i dijagnostiku
- razlikovati neurološke bolesti i stanja
- razlikovati hitna stanja u neurologiji
- razvrstati kongenitalne i stečene funkcionalne poremećaje centralnog i perifernog živčanog sustava
- objasniti neurološke komplikacije drugih bolesti
- razlikovati i objasniti liječenje neuroloških oštećenja i funkcionalnih poremećaja
- procijeniti neurološke rizike životne i radne okoline

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni: prepoznati i opisati funkcionalni neurološki poremećaj ili stanje, pratiti kliničku sliku tijekom liječenja određenog poremećaja te uspostaviti bolji kontakt s bolesnikom uz bolju kvalitetu liječenja.

Obvezna literatura

1. Grbavac Ž. Neurologija. Zagreb; 1997
2. Brinar V. i suradnici. Neurologija za medicinare. Zagreb; 2009

Preporučena literatura

1. Peck, K. (2000). Neurologija. Školska knjiga, Zagreb
2. Forwell, S. Adults with Neurodegenerative Diseases: Occupational Therapy Practice Guidelines. American Occupational Therapy Association; 2006.
3. Okkema K. Cognition and Perception in the Stroke Patient: A Guide to Functional Outcomes in Occupational Therapy. Aspen Publishers; 1993.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 27 sati studentu donosi 1 ECTS bod, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
15. NEUROPSIHOLOGIJA U RADNOJ TERAPIJI	V.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Osnovna načela neuropsihologije. Važnost neuropsihologijskog pristupa i timskog rada u dijagnostici i rehabilitaciji bolesnika s mozgovnom disfunkcijom. Ciljevi i postupak neuropsihologijskog ispitivanja. Organizacija funkcija u mozgu. Osnovne spoznajne ili kognitivne funkcije – opće intelektualne sposobnosti, mišljenje, percepcija, prostorne i konstrukcijske funkcije, pamćenje, učenje i ekspresivne funkcije (govor i praksija). Procjena kognitivnih i drugih funkcija u radnoj terapiji. Vrste smetnji kognitivnih funkcija, uzroci i učinci na ponašanje. Izvršne funkcije – smetnje, uzroci i način ispitivanja. Pažnja i stupanj aktiviteta – smetnje, uzroci i način ispitivanja. Emocionalne promjene i promjene ličnosti koje prate mozgovno oštećenje. Smetnje funkcija ovisno o vrsti mozgovnih oštećenja. Čimbenici o kojima ovisi oporavak kognitivnih i drugih funkcija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati neuropsihologijski pristup i važnost timskog rada u procjeni i rehabilitaciji osoba s oštećenjem mozga
- definirati ciljeve i postupak neuropsihologijske procjene
- opisati osnovnu organizaciju psihičkih procesa u mozgu
- analizirati ulogu pojedinih režnjeva te lijeve i desne mozgovne polutke u neuropsihološkim funkcijama
- definirati i opisati kognitivne funkcije (percepcija, pažnja, pamćenje, mišljenje, govor i praksija)
- opisati najčešće smetnje kognitivnih i izvršnih funkcija nakon oštećenja mozga
- primijeniti mjerne instrumente namijenjene radnim terapeutima u cilju ispitivanja kognitivnih i izvršnih funkcija
- nabrojati emocionalne promjene i promjene u ličnosti i ponašanju koje prate mozgovno oštećenje
- prepoznati čimbenike o kojima ovisi oporavak psihičkih funkcija nakon oštećenja mozga

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni opisati mozgovnu organizaciju psihičkih procesa u čovjeka. Svladavanjem sadržaja znat će prepoznati i opisati poremećaje kognitivnih funkcija (mišljenje, percepcija, prostorne i konstrukcijske funkcije, pamćenje, govor i praksija), te izvršnih funkcija, pažnje i aktiviteta u bolesnika s oštećenjem mozga. Studenti će biti sposobni primijeniti neuropsihologijske testove namijenjene radnim terapeutima u cilju ispitivanja kognitivnih, izvršnih funkcija i pažnje, te će moći interpretirati značenje

dobivenih rezultata. Također će moći prepoznati emocionalne promjene i promjene ličnosti koje prate mozgovno oštećenje. Bit će sposobni prepoznati čimbenike o kojima ovisi oporavak kognitivnih i drugih funkcija u osoba s oštećenjem mozga.

Obvezna literatura

1. Pačić-Turk Lj. i Kostović Srzentić M. Neuropsihologija za zdravstvene djelatnike. Neobjavljeni nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2013.

Preporučena literatura

1. Galić, S. (2002). *Neuropsihologijska procjena*. Naklada Slap, Jastrebarsko
2. Grieve J. (2000). *Neuropsychology for occupational therapists: assessment of perception and cognition*. Oxford. Blackwell Science
3. Zoltan B. Vision, Perception, and Cognition: A Manual for the Evaluation and Treatment of the Adult with Acquired Brain Injury. Slack Incorporated; 2007.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

16. ORTOPEDIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Povijest ortopedije, osnove dijagnostike u ortopediji, ortopedski zahvati (neoperativni i operativni). Opći poremećaji koštano-zglobnog sustava, koštane displazije, multiple kongenitalne kontrakture. Upalne bolesti koštano-zglobnog sustava. Degenerativne bolesti zglobova. Artropatije. Refleksna simpatička distrofija. Posljedice kljenuti. Tumori koštano-zglobnog sustava. Specijalni dio: prirodene i stečene bolesti po segmentima tijela (vrat, kralježnica i zdjelica, prsni koš, rame i nadlaktica, lakat i podlaktica, ručni zglob i šaka, kuk i natkoljenica, koljeno i potkoljenica, nožni zglob i stopalo). Ortopedska pomagala.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti povijest ortopedije
- Objasniti osnove dijagnostike u ortopediji
- Razlikovati ortopedske zahvate (neoperativne i operativne)
- Opisati opće poremećaje koštano-zglobnog sustava, koštane displazije i multiple kongenitalne kontrakture
- Klasificirati upalne bolesti koštano-zglobnog sustava
- Opisati degenerativne bolesti zglobova
- Objasniti artropatije
- Objasniti refleksnu simpatičku distrofiju
- Razjasniti posljedice kljenuti
- Razlikovati tumore koštano-zglobnog sustava
- Objasniti prirodene i stečene bolesti po segmentima tijela
- Razlikovati ortopedska pomagala

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: prepoznati i razlikovati osnove dijagnostike u ortopediji, prepoznati i imenovati patofiziološke procese i mehanizme nastanka općih poremećaja koštano-zglobnog sustava, upalnih bolesti, degenerativnih bolesti zglobova i tumorskih bolesti; imenovati i razlikovati kliničku sliku općih poremećaja, upalnih bolesti, degenerativnih i tumorskih bolesti koštano-zglobnog sustava, prirodene i stečene bolesti koštano-zglobnog sustava po segmentima.

Obvezna literatura

1. Pećina M. i sur. Ortopedija. Zagreb: Naklada Ljevak; 2004.

Preporučena literatura

1. Mooney M. Occupational Therapy in Orthopaedics and Trauma. Wiley; 2006.

2. Orlić D., Čepulić M., Konja J. Tumori lokomotornog sustava. U: Turić M., Kolarić K., Eljuga D. Klinička onkologija. Zagreb: Globus; 1996.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 27 sati studentu donosi 1 ECTS bod, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

17. OSNOVE BIOMEHANIKE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove i podjela biomehanike i zakoni klasične mehanike. Antropometrija. Biomehanička svojstva muskuloskeletnog sustava, određivanje parametara segmenata tijela, određivanje težišta tijela. Procjena kinematičkih veličina gibanja. Kinetičke veličine i njihovo mjerenje: mjerenje sila reakcije podloge. Biomehanička dijagnostika pokreta. Tjelesna težina, težina segmenata tijela i sila gravitacije, gibanje i analiza gibanja preko zglobova, korištenje baze oslonca i različitih podloga za analizu gibanja tijela. Određivanje parametara inercije, mjerenje sila pomoću platforme za mjerenje komponenata sila, postupci prikupljanja EMG signala u kineziološkoj elektromiografiji. Korištenje računalnih sustava otvorenog koda za obradu slike i videa. Priprema i provedba biomehaničkog mjerenja u kineziološkoj aktivnosti. Obrada i primjena rezultata mjerenja.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- prepoznati i opisati temeljne zakone biomehanike,
- odrediti biomehaničke parametre segmenata tijela,
- odrediti težište tijela
- prepoznati, razumjeti i opisati računalne sustave otvorenog koda za analizu pokreta
- planirati proces prikupljanja i obrade podatka za analizu pokreta
- sudjelovati u procesima prikupljanja, digitalizacije i kritičke analize podataka
- interpretirati podatke i smisljeno ih primijeniti
- kompetentno primijeniti računalne sustave analize pokreta u znanstvene svrhe

Razvijanje općih i specifičnih kompetencija (znanja i vještina) za predmet i/ili modul

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: analizirati i usporediti rezultate provedenih biomehaničkih mjerenja; procijeniti dobivene parametre te u okviru radnoterapijske intervencije upotrijebiti dobivene podatke u praksi; analizirati i usporediti osnovne podatke dobivene provedenim mjerenjem pokreta. Znati će pomoću antropometrijskog instrumentarija izmjeriti individualne dimenzije tijela u funkcionalnim položajima u aktivnostima svakodnevnog života, kao i mjere opsega pokreta. Moći će usporediti izmjerene veličine te ukazati na funkcionalne raznolikosti tijela.

Oblici provođenja nastave i način provjere znanja

Predavanja i vježbe u praktikumu.

Popis literature potrebne za studij i polaganje ispita

1. Matković B. i Ružić L. Fiziologija sporta i vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2009.
2. Mišigoj-Duraković M. Kinantropologija-biološki aspekti vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2008.
3. Neljak B i sur. Cro-fit norme. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2012.

Popis literature koja se preporučuje kao dopunska

1. Clark R.A., Bryant A.I., Pua Y., McCrory P., Bennel K., Hunt M. Validity and reliability of the Nintendo Wii Balance Board for assessment of standing balance. *Gait & Posture*. 2010; 31(3):307-310.
2. Chapman A.E. *Biomechanical Analysis of Fundamental Human Movements*. Champaign: Human Kinetics; 2008.
3. Guyton A.C. i Hall J.E. *Medicinska fiziologija*. (ur: Kukulja Taradi S. i Andreis I.) Zagreb: Medicinska naklada; 2012. (odabrana poglavlja).

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om uz odgovarajuće obrazloženje

2 boda predstavlja ukupno opterećenje studenta od 54 sata koje uključuje prisustvovanje studenta na predavanjima predviđenim nastavnim planom, pripremu i prisustvovanje na vježbama u praktikumu, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja kroz pismeni i usmeni ispit.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

Način praćenja kvalitete i uspješnosti izvedbe predmeta i/ili modula

Izvedba programa prati se putem anonimne ankete o kvaliteti organizacije nastave, sadržaja predmeta, radu predavača i voditelja vježbi. Ocjenjuju se koristi izlaganja, sadržaj, pripremljenost nastavnika, jasnoća izlaganja, količina novih sadržaja i ostale dimenzije sadržaja. Administrativno se uspoređuje plan i njegovo izvršenje kao i broj studenata koji pohađaju predavanja i vježbe.

18. OSNOVE ISTRAŽIVANJA I STATISTIKE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Metodologija: istraživački pristup, pregled istraživačkog procesa, vrste istraživačkih nacrti, izvori i vrste podataka, vrste mjernih skala, karakteristike mjernog postupka, sustavno opažanje, liste označavanja i skale procjene, intervju, ankete, upitnici i testovi, izvori stručne literature; samostalno provođenje istraživanja; oblikovanje stručnih i znanstvenih izvješća.

Statistika: osnovni pojmovi vjerojatnosti, tablično i grafičko prikazivanje rezultata, grupiranje rezultata, mjere centralne tendencije i mjere varijabiliteta: aritmetička sredina, centralna vrijednost, dominantna vrijednost, raspon, standardna devijacija i koeficijent varijabilnosti, normalna raspodjela i druge vrste distribucija, standardizirani rezultati (z-vrijednosti), pogreška aritmetičke sredine, statistička važnost razlike između raznih grupa podataka (t-test i hi² test za različite vrste podataka), povezanost među podatcima – korelacija.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- identificirati i razlikovati metodološke i statističke aspekte pojedinih stručnih i znanstvenih radova s područja radne terapije,
- imenovati važnije elemente istraživačkog nacrti,
- argumentirati važnost provođenja istraživanja na području radne terapije,
- imenovati i koristiti različite statističke postupke,
- opisati namjenu pojedinih statističkih postupaka,
- odabrati odgovarajuće postupke ovisno o vrsti podataka kojima raspolažu
- prepoznati i opisati obilježja podataka na pojedinoj mjernoj skali
- obraditi podatke prikupljene u jednostavnijem istraživanju.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni pratiti i razumjeti većinu stručnih i znanstvenih radova iz područja radne terapije. Moći će imenovati sve važne elemente istraživačkog nacrti kao i istraživačkog izvješća, te usporediti i prepoznati nacрте različite kvalitete. Razumjet će važnost provođenja istraživanja na području radne terapije, te će biti u stanju planirati i provoditi jednostavnija istraživanja, u početku uz mentorstvo, a kasnije i samostalno.

Usvajanjem statističkog dijela predmeta studenti će steći znanje o osnovnim statističkim metodama i postupcima. Moći će imenovati i koristiti različite statističke postupke, moći će ih usporediti s obzirom na njihove prednosti i nedostatke, te odabrati odgovarajuće postupke ovisno o vrsti podataka kojim raspolažu. Bit će u stanju prepoznati i opisati obilježja podataka na pojedinoj mjernoj skali. Ovo znanje

studentima je također potrebno za praćenje stručne literature, te za obradu i interpretaciju podataka prikupljenih u istraživanju.

Obvezna literatura

1. Mejovšek M. Uvod u metode znanstvenog istraživanja. Jastrebarsko: Naklada "Slap". 1. dio – Poglavlja: od 1. do 4. (od 17. do 114. stranice) 93 stranice; 2003
2. Petz B. Statistika za praksu. Zagreb: Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Sektor za kadrovske, pravne i obrazovne poslove; 1997
3. Petrak O. Statistika – materijali za vježbe. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2010. www.zvu.hr/~oliverap/

Preporučena literatura

1. Marušić M., Petrovečki M., Petrak J. i Marušić A. Uvod u znanstveni rad u medicini. 4 izd. Zagreb: Medicinska naklada; 2008.
2. Petz B. (1997) Osnovne statističke metode za nematematičare. Jastrebarsko: Naklada "Slap"; 1997.
3. Kolesarić V., Petz B. Statistički rječnik. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2003

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

19. OSNOVE RADNE TERAPIJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I., II.	45	-	60	8

Okvirni sadržaj predmeta

Filozofski temelji radne terapije. Definicija struke i stručna terminologija. Povijesni razvoj radne terapije. Konceptualne smjernice i modeli u radnoj terapiji. Model ciljane aktivnosti. Model adaptivnih vještina. Model adaptacije kroz okupaciju. Model humane okupacije. Kanadski model izvođenja okupacija. Razvoj modela i njihova primjena u radnoterapijskoj praksi. Pristupi u radnoj terapiji: funkcionalno-rehabilitacijski pristup, razvojni pristup, biomehanički pristup, sociološki pristup, bihevioralni pristup, kognitivni pristup, biološki pristup (medicinski). Važnost klijentu usmjerenog pristupa u radnoj terapiji. Osnove radnoterapijskog procesa. Postavljanje intervencijskih ciljeva. Osnovni elementi radnoterapijske intervencije. Ciljevi i objekti intervencije. Primjeri radnoterapijskih intervencija i područja djelovanja. Aktivnost kao osnovni radnoterapijski medij. Osnovne vještine radnog terapeuta. Terapeutska uloga. Kliničko rezoniranje. Komparativna analiza razvoja radne terapije u Hrvatskoj i svijetu. Radni terapeut kao član tima. Istraživanje profesionalne literature. Organizacije radnih terapeuta u Hrvatskoj i Europi. Odgovornost za razvoj struke i budućnost radne terapije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti radno terapijsku struku, osobine i osnovna načela teorije radno terapijske struke
- opisati povijesni razvoj struke uz navođenje najznačajnijih pojedinaca kroz povijest razvoja struke razdoblja
- opisati radno terapijsku paradigmu i njezinu primjenjivost u radu s klijentom/bolesnikom
- objasniti glavne modele i njihovu primjenu u radno terapijskoj intervenciji
- planirati i provesti odabrani radno terapijski pristup sukladno procijeni i trenutačnim mogućnostima klijenta/bolesnika

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog kolegija studenti će biti sposobni: definirati područje djelovanja radne terapije u sustavu zdravstva, nabrojati i opisati različite teorijske i praktične modele i pristupe u radnoj terapiji; identificirati i odabrati modele i pristupe sukladno terapijskoj situaciji i potrebama klijenta; prepoznati pojedini pristup u izloženom prikazu slučaja; kritički se osvrnuti na postojeće pristupe u radnoj terapiji; navesti temeljne dijelove radnoterapijskog procesa i kriterija za postavljanje ciljeva intervencije; argumentirati korištenje smislene aktivnosti kao temelja radnoterapijskog procesa; objasniti ulogu radnog terapeuta u sustavu zdravstvene skrbi i kao člana

tima; koristiti profesionalnu literaturu iz područja radne terapije; objasniti ulogu i svrhu profesionalnih radnoterapijskih organizacija; preuzeti dio odgovornosti za razvoj struke i svoj profesionalni razvoj.

Obvezna literatura

1. Šimunović D. Odabrana poglavlja iz radne terapije (nastavni tekstovi). Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2013

Preporučena literatura

1. Atchinson B, Durette D. The Conditions in Occupational Therapy: Effect on Occupational Performance. Lippincott: Williams & Wilkins; 2006.
2. Boyt-Schell B., Schell J.W. Clinical and Professional Reasoning in Occupational Therapy. Lippincott: Williams & Wilkins; 2007
3. Kielhofner G. Model of Human Occupation: Theory and Application. Lippincott: Williams & Wilkins; 2007.
4. Nagayda J., Schindehette S., Richardson J. The Professional Portfolio in Occupational Therapy: Career Development and Continuing Competence. Slack Incorporated: 2006.
5. Turpin M.J., Iwama M. Applying Occupational Therapy Theory: A Field Guide to Models in Practice. Churchill Livingstone; 2009

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om u

Ukupno opterećenje od 216 sati studentu donosi 8 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit. Preduvjet za polaganje završnog usmenog ispita položen je kolokvij na kraju 1. i 2. semestra.

20. PEDIJARIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Rast i razvoj djeteta u pojedinim razdobljima. Genetika i antenatalna oboljenja. Fiziologija i patologija novorođenčeta, predškolskog i školskog djeteta. Pubertet. Prehrana i poremećaji prehrane. Kronično bolesno dijete. Kronične bolesti živčanog sustava (cerebralna paraliza, epilepsija, mentalna retardacija, moždani udar), neuromišićna bolest, bolesti bubrega i mokraćnih putova, bolesti probavnog i respiratornog sustava u dječjoj dobi. Poremećaji ponašanja u djece uključujući autistički spektar poremećaja i ADHD.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati obilježja normalnog rasta i razvoja djeteta
- identificirati čimbenike koji djeluju ometajuće
- procijeniti odstupanja i uzroke sniženog ili ubrzanog rasta
- koristiti percentilne krivulje WHO za tjelesnu težinu, visinu, opseg glave i dinamiku rasta navedenih antropometrijskih mjera
- opisati uredan rani neurološki razvoj djeteta, procijeniti odstupanja, klasificirati dobno ovisne neurološke sindrome dojenačke dobi (sindrom iritacije, apatije, spastični distoni i hemiparetski razvoj
- opisati neurološki razvoj malog, predškolskog i školskog djeteta, te definirati odstupanja u smislu minimalne neurološke disfunkcije
- definirati cerebralnu paralizu, interpretirati težinu neuromotornog oštećenja i pridruženih odstupanja vida, sluha, govora, epilepsije, intelektualnog razvoja
- prepoznati genetički uvjetovane neuromišićne bolesti, napose progresivnu mišićnu distrofiju i spinalnu mišićnu distrofiju
- izdvojiti perinatalni moždani udar kao najčešći uzrok jednostrane cerebralne paralize
- procijeniti specifičnost epilepsije u djece i utjecaj antikonvulzivne terapije
- opisati deficitarne bolesti dječje dobi, napose pothranjenost, odnosno pretilost
- izdvojiti akutne i kronične respiratorne bolesti kao najčešći uzrok morbiditeta u djece

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni opisati i prepoznati normalan psihomotorički razvoj djeteta, opisati postupke zbrinjavanja i zaštite zdrave i bolesne djece, razumjeti psihološku reakciju djece na bolest, imenovati, prepoznati i opisati dijagnostičke postupke, te mogućnosti liječenja bolesti i poremećaja dječje dobi.

Obvezna literatura

1. Mejaški Bošnjak V. Rani neurološki razvoj djeteta. Paediatrica Croatica. 2008; 52 (Supl 1): 36 – 42.
2. Mejaški Bošnjak V. Neurološki sindromi dojenačke dobi i cerebralna paraliza. Paediatr Croat. 2007;51 (suppl 1): 120-9.
3. Mejaški Bošnjak V. Smjernice hrvatskog društva za dječju neurologiju za cerebralnu paralizu. Paediatr Croat. 2012;56 (suppl 1): 157-63.
4. Đuranović V, Mejaški Bošnjak V, Leniček Krleža J, Roić G, Lujčić L, Đaković I. Perinatalni moždani udar – najčešći uzrok unilateralne cerebralne paralize. Paediatr Croat 2013; 57(Suppl 1):98-105.
5. Đuranović V., Mejaški-Bošnjak V., Lujčić L., Krakar G. „Dijagnostički postupci kod migrenskih glavobolja u dječjoj dobi“. Acta Med Croatica. 2008; 62: 241-245.
6. Mejaški Bošnjak V., Đaković I. Europska klasifikacija cerebralne paralize Ped Croat. 2013; 57(sopl9): 93-97.

Preporučena literatura

1. Mejaški Bošnjak V. Dijagnostički pristup ranom otkrivanju neurorazvojnih odstupanja. Paediatrica Croatica. 2007; 51: 105 – 110.
2. Bowyer P., Cahill S.M. Pediatric Occupational Therapy Handbook: A Guide to Diagnoses and Evidence-Based Interventions. Mosby; 2008.
3. Đuranović V, Mejaški-Bošnjak V, Marušić-Della Marina B, Lujčić L. Normalan psihomotorički razvoj-preduvjet uspješna hranjenja. Paediatr Croat. 2002;46:71-5.
4. www. MACS.nu
5. www.scpenetwork.eu

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

21. PROTETIKA I ORTOTIKA U RADNOJ TERAPIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	30	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Ortopedska pomagala (vrste, povijest primjene pomagala). Primjena pomagala u rehabilitaciji. Osnove ortopedске tehnike u izradi proteza. Protetika donjih udova. Amputacija donjih udova – uzroci, vrste. Protetička opskrba s obzirom na različite razine amputacija, dob, dodatne bolesti. Rehabilitacija osoba s amputacijom donjih udova (prijeoperacijska faza, poslijeoperacijska faza, preprotetička faza, protetička faza). Algoritam – program protetičke rehabilitacije. Škola hodanja s protezom. Aktivnosti svakodnevnog života s protezom, uloga radnog terapeuta, edukacija klijenata. Protetika gornjih udova. Vrste proteza. Indikacije za pojedine vrste proteza. Rehabilitacija osoba s amputacijom ruku. Trening aktivnosti svakodnevnog života s protezom. Ortotika. Podjela ortoza: ortoze udova i ortoze trupa. Ortoze donjih udova (ortoze za gležanj i stopalo AFO; ortoze za koljeno, gležanj i stopalo KAFO; ortoze za kuk, koljeno, gležanj i stopalo HKAFO; ortoze za kukove i ortoze za koljena). Ortopedski tretman u rehabilitaciji neuromuskularnih bolesnika. Ortotika gornjih udova (šaka, lakat i rame). Elektronska pomagala (funkcionalna električna stimulacija – FES). Ortoze trupa; vrste prema namjeni (imobilizacijske, potporno rasteretne, korektivne). Pregled biomehaničkog djelovanja pojedinih ortoza trupa. Ortopedska obuča i uloži. Pregled biomehaničkog djelovanja. Pomagala za kretanje – štapovi, štake, hodalice, invalidska kolica. Pomoćna pomagala i tehnička pomagala za obavljanje aktivnosti svakodnevnog života. Načela adaptacije stambene i radne okoline, odnosno okoliša s primjenom rehabilitacijskih pomagala.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati različita ortopedska pomagala
- rukovati ortopedskim pomagalima u rehabilitaciji
- razlikovati osnovne ortopedске tehnike u izradi pomagala
- objasniti uzroke i vrste amputacije donjih udova
- objasniti rehabilitaciju osoba s amputacijom donjih udova
- objasniti algoritam – program protetičke rehabilitacije
- pokazati školu hoda s protezom
- objasniti ulogu radnog terapeuta, aktivnosti dnevnog života i edukaciju klijenata nakon amputacije donjih udova
- navesti protetiku gornjih udova, vrste proteza i indikacije za pojedine vrste proteza
- objasniti rehabilitaciju osoba s amputacijom ruku
- demonstrirati trening aktivnosti života s protezom
- razlikovati podjelu ortoza: ortoze udova i ortozer trupa

- opisati biomehaničko djelovanje pojedinih ortoza
- opisati ulogu radnog terapeuta u rehabilitacijskom timu u primjeni pomagala
- primijeniti određene ortoze i proteze
- primijeniti načela adaptacije okoline za klijenta koji koristi pomagala

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti upoznati s različitim vrstama ortopedskih pomagala i educirani za rad u rehabilitacijskom timu, tj. primjeni navedenih pomagala s ciljem ublažavanja onesposobljenosti bolesnika, odnosno poboljšanja izgubljene ili oštećene funkcije lokomotornog i neuromuskularnog sustava, ili nadomjeska amputiranog uda, s posebnim naglaskom na radnoterapijski angažman.

Obvezna literatura

1. Kovač I., Jelić M. Ortopedska pomagala u rehabilitaciji U: Ćurković B. i sur. Fizikalna i rehabilitacijska medicina. Zagreb: Medicinska naklada, Biblioteka Sveučilišni udžbenici; 2004. 151 – 155.
2. Kovač I. Rehabilitacija osoba s amputacijom udova. Fizioterapija (Tema broja: Rehabilitacija osoba s amputacijom udova), god. 2, br. 1: 14 – 17.
3. Jelić M. Ortoze u liječenju i rehabilitaciji ozljeda šake. Zbornik Tečaja za trajno usavršavanje liječnika; 1993; Ozljede šake. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Preporučena literatura

1. Jelić M., Kovač I. Rehabilitacija osoba s amputacijom udova. U: Bobinac Georgijevski A., Domljan Z., Martinović-Vlahović R., Ivanišević G. Fizikalna medicina i rehabilitacija u Hrvatskoj. U: Hrvatski liječnički zbor. Zagreb: Hrvatsko društvo za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju; 2000.
2. Kovač I. Rehabilitacija i fizikalna medicina bolesnika s neuromuskularnim bolestima. Samobor. Savez društava distrofičara Hrvatske: Tisak EDOK; 2004. 90.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

22. PSIHIJARIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	30	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija psihijatrije, pojam duševnog zdravlja i duševne bolesti, teorije duševnog zdravlja, bolesti i ličnosti, povijest i razvoj psihijatrije, sadržaji psihijatrijske struke, aktivnosti psihijatrijske struke, organizacija psihijatrijske zaštite i unapređenje duševnog zdravlja, psihijatrijska skrb (pojam, sadržaji i oblici), opća psihopatologija (mentalni sadržaji), psihički status, organski poremećaji, poremećaji ovisnosti, shizofreni poremećaji, afektivni poremećaji, neurotski poremećaji, poremećaji uzrokovani stresom, somatomorfni poremećaji, poremećaji ponašanja, poremećaji ličnosti, oblici skrbi pojedinih bolesti.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Opisati pojmove duševnog zdravlja i duševne bolesti
- opisati povijest i razvoj psihijatrije
- definirati aktivnosti psihijatrijske struke
- definirati psihijatrijsku skrb
- definirati opću psihopatologiju
- opisati poremećaj ovisnosti
- opisati shizofreni poremećaj
- opisati poremećaje ponašanja i poremećaje ličnosti
- definirati poremećaje uzrokovane stresom
- opisati oblike skrbi pojedinih bolesti

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: opisati pojmove duševnog zdravlja i duševne bolesti; prepoznati i razumjeti teorije duševnog zdravlja; objasniti pojam psihijatrijske skrbi; imenovati, prepoznati i opisati mogućnosti liječenja psihopatoloških poremećaja, organskih poremećaja, poremećaja ovisnosti, shizofrenih poremećaja, afektivnih poremećaja, neurotskih poremećaja, poremećaja uzrokovanih stresom, somatomornog poremećaja, poremećaja ponašanja i poremećaja ličnosti.

Obvezna literatura

1. Hotujac Lj. Psihijatrija. Zagreb: Medicinska naklada; 2006.
2. Kozarić-Kovačić D., Grubišić-Ilić M., Grozdanić V. Forenzička psihijatrija. Zagreb: Medicinska naklada; 2005. 57 – 82, 83 – 282, 283 – 291.

Preporučena literatura

1. Kozarić-Kovačić D. Alkoholičari počinitelji kaznenih djela protiv života i tijela. Zagreb: MUP RH; 1996.
2. Kozarić-Kovačić D., Nenadić-Šviglin K., Ljubin T. Sociopatološka obilježja narkomana i osoba s poremećajem ličnosti – počinitelja kaznenih djela. Zagreb: MUP RH, 1996.
3. Cara E., MacRae A. Psychosocial Occupational Therapy in Clinical Practice. Paperback/Delmar Thomson Learning; 1998.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
23. RADNA TERAPIJA I MENTALNO ZDRAVLJE	V., VI.	45	15	45	8

Okvirni sadržaj predmeta

Povijesni razvoj radne terapije u mentalnom zdravlju u svijetu i Hrvatskoj. Teorijske osnove radne terapije u mentalnom zdravlju. DSM-IV klasifikacija. Modeli i pristupi: kognitivni pristup, socijalni pristup, bihevioralni pristup. Specifičnosti radnoterapijskog procesa u mentalnom zdravlju: terapijski odnos, vještine radnog terapeuta unutar terapijskog odnosa. Strategije učinkovite komunikacije, motivacijski intervju. Metode grupnog rada u radnoj terapiji na području mentalnog zdravlja. Specifične radnoterapijske procjene u području mentalnog zdravlja. Procjenjivanje na osnovi teorije objektnih odnosa. Etičke dileme i norme u odnosu terapeut – klijent u području mentalnog zdravlja. Uspostavljanje životnih i socijalnih vještina. Osnove terapije igrom. Područja djelovanja radnog terapeuta na područjima: akutne i kronične psihopatologije, dječje i adolescentne psihopatologije. Definicija, dijagnoza i klasifikacija autizma i ostalih pervazivnih razvojnih poremećaja. Razvoj osoba s autizmom i specifične potrebe koje iz njega proizlaze. Radnoterapijska komunikacija i intervencija s osobama s autizmom. Augmentativna i alternativna komunikacija za osobe s autizmom. Vizualno-kognitivna podrška. Mentalno zdravlje u zajednici: prevencija i terapija. Specifičnosti vođenja radnoterapijske dokumentacije u području mentalnog zdravlja.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ulogu radnog terapeuta u skrbi za osobe s poteškoćama na području mentalnog zdravlja
- opisati primjenu specifičnih modela i pristupa u izvođenju radno terapijske intervencije u osoba s poteškoćama na području mentalnog zdravlja
- koristiti odabrane radno terapijske procjene na području akutne i kronične psihopatologije ,dječje i adolescentne psihopatologije.
- izdvojiti radno terapijske postupke sukladno inicijalnoj procjeni i planu radnu terapijske intervencije
- objasniti i interpretirati radno terapijske postupke

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem teorijskih znanja i praktičnih vještina studenti će biti sposobni: objasniti teorijske osnove radne terapije u mentalnom zdravlju te se koristiti DSM-IV klasifikacijom duševnih poremećaja; razumjeti i znati primijeniti radnoterapijske modele i pristupe u radnoj terapiji u području mentalnog zdravlja; provesti motivacijski intervju te odabrati specifične radnoterapijske procjene u mentalnom zdravlju; sudjelovati u pružanju radnoterapijske intervencije i skrbi za psihijatrijskog

bolesnika s naglaskom na osobe s poremećajem ovisnosti, afektivnim poremećajima, poremećajima uzrokovanim stresom, poremećajem ponašanja, poremećajem ličnosti i autizmom uz valjani odabir metodologije procjene, definiranje plana intervencije uz primjenu odgovarajućih radnoterapijskih metoda u procesu; sudjelovati u organizaciji zaštite mentalnog zdravlja pojedinca u zajednici; pridržavati se etičkih normi u ophođenju s klijentom.

Obvezna literatura

1. Šimunović D., Škrbina D. Radna terapija u psihijatriji. *Medicus*, 13 (1).
2. Šimunović D., Škrbina D., Miočinović Lj. Igra – inicijalna procjena u dječjoj dobi. *Paediatrica Croatica*. 2004; 48 (2).
3. Škrbina D., Šimunović D. Terapijska intervencija kroz igru – priručnik. Zagreb: Papirna konfekcija B.Jagić; 2004.
4. Škrinjar J. Autizam: osnovne značajke poremećaja osoba s autizmom i specifičnosti potrebne podrške. *Dijete i društvo*. 2001; 3(3):303 – 318.

Preporučena literatura

1. Kielhofner G., Henry A.D. Development and investigation of the Occupational Performance History Interview. *American Journal of Occupational Therapy*. 1988; 42: 489 – 498.
2. Abelenda J., Helfrich C. Family resilience and mental illness: The role of occupational therapy. *Occupatioan Therapy in Mental Health*. 2003; 19: 25 – 39.
3. Evans J., Salim A.A. A cross-cultural test of the validity of occupational therapay assessments with patients with schizophrenia. *American Journal of Occupational Therapy*. 1992; 46: 685 – 695.
4. Haglund L., Thorell L., Walinder J. Assessment of occupational functioning for screening of patients to occupational therapy in general psychiatric care. *Occupational Therapy Journal of Research*. 1998; 4: 193 – 206.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 216 sati studentu donosi 8 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

24. RADNA TERAPIJA KOD NEURORAZVOJNIH I NEUROLOŠKIH OŠTEĆENJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III., IV.	30	15	60	7

Okvirni sadržaj predmeta

Radnoterapijska procjena, planiranje intervencije, intervencija i evaluacija prema specifičnim modelima kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja djece i odraslih. Neurorazvojni modeli/pristupi: neurorazvojni Bobath, senzoričkointegracijski Ayers i razvojni, Rehabilitacijski modeli/pristupi: biomehanički, rehabilitacijski. Okupacijski modeli/pristupi: motoričko učenje, funkcionalni, kognitivni. Specifičnosti radnoterapijske procjene i mjerni instrumenti kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja. Analiza senzomotoričkih, perceptivnih, kognitivnih i psihosocijalnih komponenti nastalih uslijed neurorazvojnih i neuroloških oštećenja te njihov utjecaj na izvođenje svakodnevnih aktivnosti. Terapijska intervencija po modelima/pristupima: neurorazvojni pristup-inhibicija abnormalne refleksne aktivnosti i facilitacija normalnog pokreta kroz aktivnosti svakodnevnog života, kontrola posturalnih položaja i pozicioniranje tijekom izvođenja ciljanih aktivnosti. Terapija senzorička integracije: primarni senzorički sustavi: vestibularni, propioceptivni i taktilni te primjena kontroliranih osjetnih podražaja za poticanje razvoja senzomotoričkih sposobnosti, postizanje automatizma funkcija pisanja, čitanja i kontrole ponašanja. Remedijacijski pristup i usmjeravanje na komponente aktivnosti (*bottom-up*), adaptacijski pristup i usmjeravanje na aktivnost (*top-down*). Radnoterapijske aktivnosti kod najčešćih neurorazvojnih i neuroloških disfunkcija djece i odraslih: kašnjenja u razvoju, sindroma dojenačke dobi (spastičnosti, distonije i hipotonije), cerebralne paralize, hiperkinetičkog sindroma, kod akutno nastalih disfunkcija (cerebrovaskularni inzulti, traume mozga i kičmene moždine) i kronično/progresivnih (Parkinsonov sindrom, multipla skleroza, neuromišićne bolesti, Alzheimerova bolest). Praktični dio nastave (vježbe) slijedi teme teorijske nastave.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati motoričko ponašanje, motoričku kontrolu, motorički razvoj, motoričko učenje i motoričke vještine
- analizirati i opisati pretpostavke četiri neuropsihološka pristupa i radno terapijskog pristupa umjerenog na zadatak
- opisati kako lokacija opsega lezije utječe na pojedine funkcije
- definirati pretpostavke oporavak nakon lezije CNS-a koji je moguć zbog utjecaja na CNS
- procijeniti mišićni tonus, te primijeniti primjerene intervencije
- analizirati evaluacije pomoću radno terapijskog pristupa usmjerenog na zadatak
- opisati ulogu osjeta u funkcioniranju
- nabrojati ciljeve senzoričke procjene
- nabrojati somatosenzorne obrasce deficita

- dokumentirati rezultate procjene
- razlikovati vizualno perceptivnu hijerarhiju
- definirati temeljne vizualne vještine
- nabrojati zanemarivanja
- definirati kognitivne sposobnosti i kapacitete
- razlikovati odrednice modela kognitivnog funkcioniranja
- definirati postupak kognitivne procjene
- razlikovati posljedice usporenog razvoja, analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod cerebralne paralize
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod traumatske ozljede mozga
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod neurodegenerativnih bolesti
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod spinalnih ozljeda
- analizirati kontekst radne terapije, razlikovati teorijske osnove intervencije, opisati radno terapijski proces kod moždanog udara
- dokumentirati radno terapijski proces

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni provesti, sa znanjem i razumijevanjem neurofizioloških i neuropatoloških procesa, radnoterapijsku procjenu, planiranje intervencije, intervenciju i evaluaciju terapije u osoba različite kronološke dobi s neurorazvojnim i neurološkim oštećenjima.

Obvezna literatura

1. Pulić E. Nastavni tekstovi iz kolegija „Radna terapija kod neurorazvojnih i neuroloških oštećenja“. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2013.
2. Edmans J. Occupational therapy and Stroke, 2nd ed. Oxford, UK: Wiley-Blackwell, 2010.
3. Ayers J.A. Dijete i senzorna integracija. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2009
4. Brinar V. Neurologija za medicinare. Zagreb: Medicinska naklada; 2009
5. Popović-Miočinović Lj., Šimunović D. Radna terapija u rehabilitaciji djece. Paediatrica Croatica. 2004; 48:113 – 116.
6. Fabečić-Sabadi V. Pedijatrija. Zagreb: Školska knjiga; 1999: 23 – 62, 283 – 300.

Preporučena literatura

1. Vining Radomski M., Trombley Latham C.A. Occupational therapy for physical dysfunction, 6th ed. Lippincott: Williams&Wilkins; 2008.
2. Popović-Miočinović Lj., Begović D., Šimunović D. Terapija senzoričke integracije. Paediatrica Croatica. 2004: vol. 48, suppl. 2.
3. Blesedell Crepeau E., Cohn E.S., Boyt Schell B.A. Willard and Spackman's Occupational Therapy. Williams&Wilkins; 2003: 243 – 278, 466 – 468, 689 – 720, 767 – 788.
4. Case-Smith J. Occupational Therapy for Children. St.Luis: Mosby; 2001.

5. Popović-Miočinović Lj. Kasne posljedice – neurorazvojne smetnje. Zagreb: Medicina; 1997; 33: 97 – 103.1997

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 189 sati studentu donosi 7 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

25. RADNA TERAPIJA KOD OSOBA S INTELKTUALNIM TEŠKOĆAMA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Definiranje populacije osoba s intelektualnim teškoćama (terminologija, epidemiologija, klasifikacija, prevalencija). Specifičnosti razvoja djece i odraslih osoba s intelektualnim teškoćama. Biološke teškoće. Spoznajni procesi (percepcija, pamćenje, pažnja, mišljenje, učenje). Emocionalni razvoj. Emocije kao temelj učenja. Govor i komunikacijske teškoće u osoba s intelektualnim teškoćama. Augmentativna i alternativna komunikacija. Motorički razvoj. Psiho-socijalni razvoj (self-koncept, lokus kontrole, temperament, anksioznost, usamljenost, rizična ponašanja, socijalna kompetencija, samoodređenje i samozastupanje). Floor-time pristup. Facilitacija spoznajnog, motoričkog, emocionalnog i socijalnog razvoja. Procjena adaptivnog ponašanja. Radnoterapijski programi rane intervencije za djecu s intelektualnim teškoćama. Ograničenja u izvođenju aktivnosti svakodnevnog života u osoba s intelektualnim teškoćama. Adaptacije i radnoterapijske strategije potrebne za kompetentno izvođenje aktivnosti svakodnevnog života. Poticanje i razvijanje funkcionalnih sposobnosti potrebnih za izvođenje aktivnosti svakodnevnog života. Individualni pristup i radnoterapijska podrška. Funkcionalno učenje. Modifikacija ponašanja. Strukturiranje aktivnosti svakodnevnog života za osobe s intelektualnim teškoćama. Trening životnih vještina za osobe s intelektualnim teškoćama. Okolina i osoba s intelektualnim teškoćama. Potrebe osoba s intelektualnim teškoćama u kontekstu zajednice. Ekskluzija-integracija/inkluzija. Teorijska ishodišta radnoterapijskog tretmana izvan institucije. Principi učinkovitih radnoterapijskih programa usmjerenih na obitelj. Interakcije radni terapeut – roditelj –dijete u kontekstu svakodnevnih aktivnosti. Važnost socijalno kompetentnog ponašanja u aktivnostima svakodnevnog života. Osnaživanje ili socijalna kontrola kao temeljni princip radnoterapijskog djelovanja. Interdisciplinarna rehabilitacija. Uloga radnog terapeuta u stručnom timu. Prava osoba s intelektualnim teškoćama. Kvaliteta života osoba s intelektualnim teškoćama.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati populaciju osoba s intelektualnim poteškoćama i autizmom (terminologija, epidemiologija, klasifikacija, prevalencija)
- opisati specifičnosti razvoja djece i odraslih osoba s intelektualnim poteškoćama
- opisati ulogu radnog terapeuta u stručnom timu
- opisati ograničenja u izvođenju aktivnosti svakodnevnog života kod osoba s intelektualnim poteškoćama
- opisati različite edukacijsko-terapijske intervencije koje se provode u sklopu timskog rada u programima za osobe s intelektualnim poteškoćama
- opisati potrebe osoba s intelektualnim poteškoćama u kontekstu zajednice
- opisati teorijska ishodišta radno-terapijskog tretmana izvan institucije
- procijeniti adaptivno ponašanje osobe s intelektualnim poteškoćama

- strukturirati aktivnosti svakodnevnog života za osobe s intelektualnim poteškoćama
- planirati programe poticanja i razvijanja funkcionalnih sposobnosti potrebnih za izvođenje aktivnosti svakodnevnog života
- planirati, započeti i provesti radno-terapijsku intervenciju s osobama s intelektualnim poteškoćama
- planirati, započeti i provesti radno-terapijske programe usmjerenih na obitelj

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će usvojiti dodatna znanja i vještine potrebne za sudjelovanje u timskom radu, te za profesionalno i odgovorno provođenje radne terapije s osobama s intelektualnim teškoćama. Poznavanje i razumijevanje specifičnosti razvoja osoba s intelektualnim teškoćama i specifičnih potreba koje iz njih proizlaze preduvjet su za odgovarajuće planiranje i provođenje radnoterapijskog postupka s osobama s intelektualnim teškoćama i njihovom okolinom.

Obvezna literatura

1. Škrbina D. Radna terapija kod osoba s intelektualnim teškoćama. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009.
2. Greenspan S., Wieder S. Dijete s posebnim potrebama. Lekenik: Ostvarenje; 2003.

Preporučena literatura

1. Hallgren and Kottorp. Effects of occupational therapy intervention on activities of daily living and awareness of disability in persons with intellectual disabilities. Australian Occupational Therapy Journal. 2005; 52: 350 – 359.
2. Goodman J., Hurst J., Locke C. Occupational therapy for people with learning disabilities. London: Churchill Livingstone Elsevier; 2008.
3. Bigby C., Fyffe C., Ozanne E. Planning and Support for People with Intellectual Disabilities; 2007
4. Harris J.C. Intellectual Disability: Understanding Its Development, Causes, Classification, Evaluation, and Treatment (Developmental Perspectives in Psychiatry). Oxford University Press Inc; 2007.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

26. RADNA TERAPIJA KOD SENZORNIH OŠTEĆENJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	30	15	30	6,5

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija sljepoće i slabovidnosti. Utjecaj oštećenja senzornog sustava na aktivnosti dnevnog života. Vidni sustav i neurološka pozadina oštećenja vida, kongenitalna i stečena sljepoća. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena vida. Poremećaji komunikacije osoba s oštećenjem vida. Utjecaj oštećenja vida na izvođenje aktivnosti dnevnog života. Specifične radnoterapijske procjene sposobnosti, aktivnosti i okruža osoba oštećena vida. Specifične radnoterapijske intervencije u osoba oštećena vida. Adaptacijske i kompenzacijske tehnike. Pomagala za aktivnosti dnevnog života osoba oštećena vida. Socijalna i profesionalna integracija osoba oštećena vida. Orijehtacija i kretanje. Auditorni sustav i neurološka pozadina oštećenja sluha. Gluho-sljepoća, definicija, klasifikacija. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena sluha. Komunikacija gluho-slijepih osoba. Kretanje i teškoće kretanja. Socijalizacija gluho-slijepih osoba. Kognitivni, socijalni i emocionalni razvoj osoba oštećena sluha. Specifične radnoterapijske procjene sposobnosti, aktivnosti i okruža osoba s oštećenjem sluha. Specifične radnoterapijske intervencije u osoba oštećena sluha. Funkcioniranje osoba s oštećenjima vida i sluha u svakodnevnom životu. Taktilni, vestibularni i proprioceptivni sustav te neurološka pozadina oštećenja. Senzomotorički, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba s narušenim taktilnim, vestibularnim i proprioceptivnim sposobnostima. Teškoće percepcijskih sposobnosti. Poremećaj senzorne integracije i njihov utjecaj na izvedbu aktivnosti dnevnog života. Specifične radnoterapijske procjene sposobnosti, aktivnosti i okruža osoba s narušenim taktilnim, vestibularnim i proprioceptivnim sposobnostima. Specifične radnoterapijske intervencije u osoba s narušenim taktilnim, vestibularnim i proprioceptivnim sposobnostima. Radni terapeut kao član tima u rehabilitaciji osoba narušenih senzornih i perceptivnih sposobnosti. Strategije radnoterapijske prakse, metode procjene, planiranja i provedbe radnoterapijske intervencije (trening dnevnih aktivnosti). Utjecaj radnoterapijske intervencije na poboljšanje i izvođenje aktivnosti svakodnevnog života. Rana intervencija. Senzorna integracija. Senzorne sobe. Zakonska legislativa i prava osoba s oštećenim senzornim i perceptivnim sposobnostima.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati pojam sljepoće i slabovidnosti
- opisati utjecaj oštećenja senzornog sustava na aktivnosti dnevnog života
- opisati senzomotorni, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba oštećena vida
- analizirati utjecaj oštećenja vida na izvođenje aktivnosti dnevnog života

- nabrojiti pomagala za aktivnosti dnevnog življenja osoba oštećena vida
- opisati socijalnu i profesionalnu integraciju osoba oštećena vida
- definirati orijentaciju i kretanje slabovidnih i slijepih osoba
- objasniti senzomotorni, kognitivno perceptivni i psihosocijalni razvoj osoba sa narušenim taktilnim, vestibularnim i proprioceptivnim sposobnostima;
- objasniti komunikacija gluho slijepih osoba
- objasniti specifične radno terapijske intervencije u osoba oštećena vida
- definirati poremećaj senzorne integracije i njihov utjecaj na izvedbu aktivnosti dnevnog života
- argumentirati specifične radno terapijske intervencije u osoba s narušenim taktilnim, vestibularnim i proprioceptivnim sposobnostima

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti osposobljeni provoditi radno-terapijsku procjenu, intervenciju i evaluaciju provedene intervencije u osoba s oštećenjem senzornih i perceptivnih sposobnosti, a u svrhu osposobljavanja za što aktivniji i samostalniji život te sudjelovanje u aktivnostima svakodnevnog života. Kroz sadržaje ovog predmeta studenti će također steći teorijska i praktična znanja o etiologiji i fenomenologiji oštećenja senzornih i perceptivnih sposobnosti, te njihovim implikacijama na funkcioniranje u aktivnostima svakodnevnog života.

Obvezna literatura

1. Njegovan-Zvonarević T. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009

Preporučena literatura

1. Kitto J. Lost Senses: Deafness and Blindness. Kesingen Publishier; 2003
2. Arnwine B. Starting Sensory Integration Therapy. Future Horizon;, 2005
3. Shelly S., Richard A., Rutzen M.D., Scott M., Steidl M.D., Sardegna J. Living with Vision Problems: The sourcebook for Blindness and Vision impairment (The facts for life series). Checkmark Books; 2002
4. Tuttle D.W., Tuttle N.R. Self Esteem and Adjusting with Blindness: The Process of Responding to Lifes Demands. Charles C. Publisher; 2004

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 175,5 sati studentu donosi 6,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

27. RADNA TERAPIJA U PEDIJATRIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove radne terapije u dječjoj dobi. Razvoj dječjih aktivnosti. Radnoterapijska procjena u dječjoj dobi. Uporaba standardiziranih testova za djecu. Specifičnosti radnoterapijske intervencije u dječjoj dobi. Razvoj posturalne i motoričke kontrole, hvatovi. Senzorna integracija. Vizualna kognicija. Razvoj vještina potrebnih za aktivnosti samozbrinjavanja. Intervencije kod hranjenja. Prilagodba na neovisan život. Igra. Razvoj vještina potrebnih za igru. Primjena didaktičkog materijala ovisno o dobi djeteta. Učenje aktivnosti dnevnog života kroz igru. Motorički razvoj djeteta. Razvoj grube motorike ovisno o dobi djeteta. Razvoj fine motorike. Razvoj kognitivnih vještina. Psihosocijalni i emocionalni razvoj novorođenčeta, malog djeteta, djeteta školske dobi i adolescentne dobi. Rana intervencija. Radnoterapijski pristup u predškolskoj, školskoj i adolescentnoj dobi. Radna terapija s djecom oštećena vida i sluha. Radna terapija u bolničkim uvjetima. Radnoterapijska intervencija u kući djeteta. Radna terapija djece s psihosocijalnim poremećajima. Radna terapija u mentalnom zdravlju djece i adolescenata (problemi i oštećenja). Trening aktivnosti samozbrinjavanja u dječjoj dobi u kući i u instituciji. Socijalna integracija djece.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati dječji razvoj
- definirati pojam dječje aktivnosti
- opisati radno terapijsku procjenu u dječjoj dobi
- opisati specifičnosti radnoterapijske intervencije u dječjoj dobi
- pripremiti i provesti trening aktivnosti samozbrinjavanja u dječjoj dobi
- pripremiti i provesti trening aktivnosti slobodnog vremena u dječjoj dobi
- pripremiti i provesti trening aktivnosti produktivnosti u dječjoj dobi

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti upoznati s osnovama radne terapije u dječjoj dobi. Bit će osposobljeni za rad s djecom predškolskog, školskog i adolescentnog doba, znat će provesti ciljanu metodologiju radnoterapijske procjene, intervencije te obaviti evaluaciju provedene terapije. Studenti će biti osposobljeni za provedbu treninga aktivnosti samozbrinjavanja, te za organizaciju razvojne igre i ostalih produktivnih aktivnosti u dječjoj dobi u kući i instituciji.

Obvezna literatura

1. Šantek V. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2013

Preporučena literatura

1. Mulligan S. Occupational Therapy Evaluation for Children. Lippincott: Williams & Wilkins; 2003
2. Parham L.D., Fazio L.S. Play in occupational therapy for children. Mosby, 1997
3. Swee Hong C., Howard L. Occupational Therapy in Childhood. Whurr Publishers; 2002
4. Rodger S., Ziviani J. Occupational Therapy with Children: Understanding Children's Occupations and Enabling Participation. Wiley Blackwell; 2006

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

28. RADNA TERAPIJA U GERIJATRIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V.	30	15	30	5,5

Okvirni sadržaj predmeta

Starenje i društvo: demografski trendovi. Krićka gerontologija: tri smjera krićke gerontologije, starenje kao društveno konstruirani događaj. Duhovnost: utjecaj duhovnosti na kvalitetu života u starosti. Individualne razlike u funkcioniranju kao rezultat životnih uvjeta. Promjene u starijoj životnoj dobi: tjelesne promjene, promjene u osjetima i percepciji, vidu, sluhu, okusu, motorićke promjene, kognitivne promjene – ućenje, zaboravljivost, rječnik, emocije, motivacija, stavovi, predrasude, interesi. Promjene lićnosti. Umirovljenje: pripreme za umirovljenje, mirovina kao aktivno životno razdoblje. Obiteljski odnosi. Prilagodba na smrt braćnog druga. Starenje i tjelesno zdravlje: normalno starenje i bolest, oćekivana dućina života, samoprocjena zdravlja, objektivno i subjektivno zdravlje, socijalna podrška i zdravlje. Starenje i funkcionalna sposobnost: definicija, opadanje i oporavak funkcionalne sposobnosti, predviđanje funkcionalne sposobnosti. Starenje i psihićko zdravlje: psihosomatski simptomi, starenje i depresija, zadovoljstvo životom. Stres i starenje. Utjecaj dobi, spola i zdravlja na procese starenja.

Kvaliteta života starijih ljudi: definiranje kvalitete života, podizanje kvalitete života starijih osoba. Uloga radnog terapeuta u postizanju, održavanju i unapređivanju funkcionalnih sposobnosti i kvalitete života u osoba starije životne dobi koje žive u vlastitom domu ili instituciji. Specifične radnoterapijske procjene i instrumenti za utvrđivanje funkcionalnog statusa te preferencije aktivnosti osobe starije životne dobi. Procjena rizika pri samostalnom življenju. Terapeutski postupci adaptacije okoline i pomagala za svakodnevni život. Organizacija slobodnog vremena osoba starije životne dobi i poticanje sudjelovanja u smislenim aktivnostima. Radnoterapijski postupci koji pridonose uspješnom starenju: zaštita tjelesnog i psihičkog zdravlja, produktivno staranje.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati starost i starenje
- objasniti promjene u starijoj životnoj dobi
- usporediti normalno starenje i bolesno starenje
- opisati ulogu radnog terapeuta u postizanju, održavanju i unapređivanju funkcionalnih sposobnosti i kvalitete života u osoba starije životne dobi koje žive u vlastitom domu ili instituciji.
- objasniti specifične radno-terapijske procjene i instrumenti za utvrđivanje funkcionalnog statusa, te preferencije aktivnosti osobe starije životne dobi.
- analizirati procjenu rizika pri samostalnom življenju osoba starije životne dobi
- nabrojati terapeutske postupke adaptacije okoline i pomagala za svakodnevni život
- opisati radno terapijske intervencije koje pridonose uspješnom starenju: zaštita tjelesnog i psihičkog zdravlja, produktivno staranje.

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: objasniti teorijsku podlogu vezanu uz različite aspekte starosti i starenja; dati svoj doprinos timskoj suradnji stručnjaka različitih profila u skrbi za starije osobe; usporediti skrb za starije osobe u nas i u svijetu, te objasniti kako u praksi funkcionira skrb za starije osobe u nas; razlikovati institucionalni i izvaninstitucionalni oblik skrbi za starije osobe te prepoznati potrebe starijih osoba; provoditi specifične radnoterapijske procjene u ovom području; planirati radnoterapijsku intervenciju u svrhu poboljšavanja kvalitete života osoba starije životne dobi; provesti planiranu radnoterapijsku intervenciju uz koordinaciju i timski pristup te vođenje dokumentacije; primjenjivati individualni i grupni pristup u radu sa starijim osobama; organizirati radnoterapijsku djelatnost u institucijama (domovima umirovljenika), gerontološkim centrima, rehabilitacijskim centrima, gerijatrijskim odjelima i sl.; djelovati na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj prevenciji razvoja bolesti; donositi profesionalnu prosudbu u određivanju ciljeva, metoda i ishoda terapije, odabirati i analizirati postupke intervencije koristeći i prilagođavajući aktivnosti, provoditi intervenciju na siguran i učinkovit način, definirati teme istraživanja u području radne terapije s osobama starije životne dobi, koristiti

stručnu literaturu i primjenjivati stečeno znanje, te aktivno surađivati s klijentom, obitelji i drugim stručnjacima u interdisciplinarnom timu.

Obvezna literatura

1. Njegovan Zvonarević T. Nastavni tekstovi. Zdravstveno veleučilište, Zagreb (2012).
2. Despot-Lučanin J. *Iskustvo starenja*. Naklada Slap, Jastrebarsko,(2003).
3. Ljubić M. *Okupacijsko-radne aktivnosti u instituciji*. Priručnik. Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Zagreb (1999).

Preporučena literatura

1. Brody, C., Semel, V. *Strategies for Therapy with the Elderly: Living With Hope and Meaning*. Springer Publishing Company,(2005).
2. Cutler, Lewis S. *Elder Care in Occupational Therapy*. Slack Incorporated (2003).
3. Lohman, H., Padilla, R. L., Byers-Connon, S. *Occupational Therapy With Elders: Strategies for the COTA*. C.V. Mosby ,(2012)
4. McIntyre, A., Atwal, A. *Occupational Therapy and Older People*. Wiley-Blackwell ,(2005).

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 148,5 sati studentu donosi 5,5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

29. RADNA TERAPIJA U ZAJEDNICI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V., VI.	30	30	60	9

Okvirni sadržaj predmeta

Radna terapija i principi rehabilitacije u zajednici (jednakost, socijalna pravda, solidarnost, uključivanje u društvo, dostojanstvo). Ciljevi i aktivnosti rehabilitacije u zajednici (praksa, edukacija, povezivanje, istraživanje). Kontinuitet rehabilitacije, mjesto rehabilitacije u zajednici, UN i SZO: razvoj ideje rehabilitacije u zajednici. Standardna pravila o izjednačavanju mogućnosti za osobe s onesposobljenjem. Rehabilitacija u zajednici kao strategija u zemljama u razvoju i razvijenim zemljama; mogućnosti u Hrvatskoj. Procjena životnih uvjeta i funkcioniranja osobe u životnom okružju. Planiranje radnoterapijske intervencije u domu i zajednici. Radnoterapijska intervencija u kući (ergonomska prilagodba životnog prostora, pomagala za samopomoć, pomagala za kretanje). Radnoterapijske intervencije u zajednici (osobni i javni prijevoz, javne ustanove). Edukacija i prevencija, edukacija i uključivanje obitelji. Timski rad: vrste, prednosti i nedostaci. Organizacija timska igra: najčešće zamke u suradnji među grupama. Uloga pojedinih stručnjaka – članova rehabilitacijskog tima u zajednici. Menadžment u zajednici. „Peercounseling“, zastupanje, udruge. Algoritam rada RUZ prakse. Projekti u zajednici: predlaganje, izvođenje, suradnici. Stručno organiziranje i usavršavanje, prepoznatljivost radne terapije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti pojmove radne terapije u zajednici, etiologije radne terapije u zajednici, ICF klasifikaciju i demografiju onesposobljenja
- opisati povijesni razvoja radne terapije u zajednici te navesti najznačajnije osobe iz radno terapijske povijesti u zajednici
- opisati paradigmu radne terapije u zajednici i objasniti fenomen pomaka od medicinskog modela do modela u zajednici, argumentirati klijentu usmjereni pristup
- opisati i usporediti radno terapijske usluge koje promiču zdravlje i preveniraju onesposobljenje
- definirati i razlikovati teorije u praksi zajednice
- analizirati terminologije (koncept, konstrukt, načelo, model, teorija, referentni okvir, konceptualni model prakse)
- napraviti radno terapijski program u zajednici
- razlikovati uobičajene arhitektonske barijere u zajednici
- opisati i razumjeti pravna pitanja i izmjene i dopune zakona
- nabrojati nadzorne ustanove u RH
- opisati tehnološka pitanja koja su dovela do dramatičnih promjena bolje pristupačnosti
- planirati i provesti radno terapijski proces za ponovno uspostavljanje neovisnosti klijenata u vlastitom domu i zajednici
- planirati i provesti radno terapijski proces za ponovno uspostavljanje funkcionalne mobilnosti
- dokumentirati radno terapijski proces u zajednici

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni primijeniti stečena znanja iz područja kontinuiteta rehabilitacije i rehabilitacije u zajednici u svom radu s klijentima u okviru njihova prirodnog okruženja – doma ili zajednice u kojoj žive. Znat će kontinuitet rehabilitacije i načela rehabilitacije u zajednici primijeniti u okviru provođenja radnoterapijskog procesa.

Obvezna literatura

1. Pulić E. Nastavni tekstovi iz kolegija „Radna terapija u zajednici“. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2014
2. Jakšić M. Stranice za studente *radne terapije*, <http://free-zg.htnet.hr/mirka/prva.htm> preuzeto 01. lipnja 2013.
3. Scaffa M., Reitz S.M. Occupational Therapy in Community-Based Practice Settings, F.A. Davis Company; 2 edition; 2013

Preporučena literatura

1. Dunn, W. Best Practice Occupational Therapy for Children and Families in Community Settings, Slack Incorporated; Second Edition; 2011
2. Scaffa M.E. Occupational Therapy in Community – Based Settings. Foreword by Gary Kielhofner/Paperback/Davis F A/; 2001
3. Fazio L.S.S. Developing Occupation-Centered Programs for the Community: a workbook for students and professionals. Paperback, Prentice Hall PTR, 2000
4. Schleien S.J., Ray M.T. Community Recreation and People with Disabilities. Strategies for Inclusion. Paperback, Paul H. Brookes; 1996

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 234 sati studentu donosi 9 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

30. RADNA TERAPIJA KOD OŠTEĆENJA MIŠIĆNO-KOŠTANOG SUSTAVA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	30	-	45	6

Okvirni sadržaj predmeta

Principi rehabilitacije postraumatskih stanja. Principi rehabilitacije nakon operativnog liječenja fraktura. Pomagala za hod, vrste, mjerenja. Trening hoda s pomagalima, tehnike, uzorci hoda. Invalidska kolica, mjerenja, ordinacijski test, specijalne izvedbe invalidskih kolica. Osnove adaptacije prostora za osobe s invaliditetom. Pomagala za samozbrinjavanje. Degenerativne bolesti kralježnice, križbolja, rehabilitacija i radna terapija. Upalne bolesti kralježnice, ankilozantni spondilitis i radna terapija. Degenerativne bolesti zglobova donjih ekstremiteta i radna terapija. Operativni zahvati kuka, totalna enoproteza kuka i radna terapija. Operativni zahvati koljena, totalna enoproteza i artroskopske operacije, rehabilitacija i radna terapija. Frakture gornjih ekstremiteta, rehabilitacija i radna terapija. Opekline, liječenje i radna terapija, ortotika. Sindromi prenaprezanja gornjih ekstremitata, prevencija, liječenje i radna terapija. Funkcija šake u svakodnevnom životu. Uvod u terapiju šake. Uloga radnog terapeuta kod ozljeda šake. Funkcionalna procjena šake. Uvod u primjenu udloga. Pojmovi i aktualni trendovi o udlogama šake. Radnoterapijska intervencija kod reumatoidne šake, kod osteoartritične šake, kod prijeloma šake, iščašenja i deformiteta prstiju šake. Radnoterapijska intervencija šake u djece. Radnoterapijska intervencija šake u starijih osoba.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati principe rehabilitacije postraumatskih stanja
- navesti i opisati pomagala za hod
- provesti trening hoda s pomagalima
- adaptirati prostor za osobe s invaliditetom
- provesti funkcionalnu procjenu šake
- primijeniti različite udloge
- provesti postupke radno terapijskog treninga aktivnosti unutar problematike šake

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni primijeniti stečena znanja iz područja radne terapije sustava za kretanje. U svom radu s klijentima znat će provoditi radnoterapijski proces s osobama različite kronološke dobi koje imaju teškoće sustava za kretanje. Također će biti osposobljeni za provođenje postupaka radnoterapijskog treninga aktivnosti unutar problematike šake u užem i širem životnom okružju – zajednici, ovisno o kronološkoj dobi i ulogama klijenta.

Obvezna literatura

1. Abramović M. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište, 2009

Preporučena literatura

1. Appel V., Callender M., Sunter S. ALS: Maintaining Mobility, A Guide to Physical Therapy and Occupational Therapy. MDA ALS Center; 1990
2. Stav W. Driving and Community Mobility for Older Adults: Occupational Therapy Practice Guidelines. AOTA; 2006
3. Burke S.L., Higgins J., McClinton M.A., Saunders R., Valdata L. Hand and Upper Extremity Rehabilitation: A Practical Guide. Churchill Livingstone; 2005
4. Turner A., Foster M., Johnson S.E. Occupational therapy and physical dysfunction; Principle, skills and practice. London: Churchil Livingstone; 2007.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 162 sata studentu donosi 6 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Usmeni i pismeni ispit.

31. RAZVOJNA PSIHOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u razvojnu psihologiju; razvoj, zdravlje i bolest; metode proučavanja psihičkog razvoja čovjeka; razvojne teorije; obilježja pojedinih razdoblja razvoja – genetske osnove razvoja; prenatalni razvoj; prenatalna okolina; razvoj u prvoj godini života – prilagodba novorođenog djeteta, rast i razvoj, razvoj motorike i percepcije, kognitivni razvoj, razvoj ličnosti i socijalni razvoj; razvoj u ranom djetinjstvu – tjelesni i motorički, kognitivni, socijalni i razvoj ličnosti; razvoj u srednjem djetinjstvu – tjelesni i motorički, kognitivni, socijalni i razvoj ličnosti; razvoj u adolescenciji – odnos tjelesnog i psihičkog razvoja, razvoj spolnih značajki, motorički, kognitivni i socijalni razvoj, razvoj ličnosti, problemi adolescencije; razvoj u mlađoj odrasloj dobi – tjelesni, kognitivni i socijalni razvoj, obitelj, zanimanje i profesionalni razvoj; razvoj u srednjoj odrasloj dobi – tjelesni, kognitivni i socijalni razvoj te razvoj ličnosti, kriza sredine života, obiteljske i profesionalne promjene; razvoj u starosti – starenje i starost naroda i pojedinca, teorije starenja, promjene u sposobnostima, ličnost i starenje, socijalni odnosi, obitelj, duševno zdravlje, smrt i umiranje, modeli socijalne i zdravstvene skrbi za stare ljude. Praktični dio nastave (vježbe) slijedi teme teorijske nastave.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati pojmove razvoja, rasta i učenja
- opisati i usporediti glavne teorije razvoja
- nabrojati dobna razvojna razdoblja
- analizirati pojedina područja razvoja kroz sva životna razdoblja – tjelesni, motorički, kognitivni, socijalni razvoj i razvoj ličnosti
- definirati razvojne norme unutar pojedinih područja razvoja
- analizirati i usporediti ulogu nasljeđa i maturacije te okolinskih čimbenika i iskustva u razvoju
- razlikovati stupnjeve dječjeg poimanja zdravlja i bolesti s obzirom na kognitivni razvoj
- prilagoditi zdravstvenu skrb za pacijente primjenom naučenih spoznaja o psihičkom razvoju
- razlikovati različite potrebe pacijenata i mehanizme suočavanja sa stresom u različitim životnim razdobljima te napraviti plan skrbi za pacijente različite životne dobi (od djece do starijih ljudi) koji uvažava njihove psihološke potrebe
- opisati procese starenja i razviti pozitivne stavove prema starijim ljudima

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti sposobni usvojene spoznaja o osobitostima psihičkog razvoja čovjeka kroz cijeli životni vijek, od začeca do smrti, ukomponirati u planiranje i realizaciju

terapijskih postupaka. Usvojena znanja o razvojnim normama i promjenama u tjelesnom, motoričkom, kognitivnom i socijalnom razvoju, te u razvoju ličnosti tijekom životnog vijeka, studenti će biti sposobni primijeniti u kreiranju individualnih programa radne terapije. Svladavanjem navedenih sadržaja studenti će steći vještine za prepoznavanje i usvajanje osjetljivosti za različite psihološke potrebe osoba u različitim razvojnim razdobljima.

Obvezna literatura

1. Despot - Lučanin J. Uvod u razvojnu psihologiju, nastavni tekstovi, neobjavljeno.
2. Despot-Lučanin J. Iskustvo starenja (poglavlja 1, 4, 5, i 10). Jastrebarsko: Naklada Slap; 2003

Preporučena literatura

1. Berk L.E. Psihologija cjeloživotnog razvoja. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2008
2. Lacković-Grgin K. Psihologija adolescencije. Jastrebarsko: Naklada Slap; 2005
3. Lacković-Grgin K. Stres u djece i adolescenata. Jastrebarsko: Slap; 2000
4. Starc B., Čudina Obradović M., Pleša A., Profaca B. i Letica M. Osobine i psihološki uvjeti razvoja djeteta predškolske dobi. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga; 2004
5. Vasta R., Haith M.M. i Miller S.A. Dječja psihologija. Jastrebarsko: Naklada Slap; 1988

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

32. REUMATOLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	15	-	-	1

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u reumatologiju. Patohistologija reumatskih bolesti; dijagnostičke metode u reumatologiji, obilježja autoimunih bolesti i sustavnih bolesti vezivnog tkiva, reumatoidnog artritisa, juvenilnog kroničnog artritisa, psorijatičnog artritisa, Reiterove bolesti, ankilozantnog spondilitisa, degenerativnih bolesti zglobova, degenerativnih bolesti kralježnice, ekstraartikularnog reumatizma, metaboličkih bolesti kostiju i zglobova. Rehabilitacija bolesnika s reumatoidnim artritisom.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti prirodu reumatologije
- Opisati patohistologiju reumatskih bolesti
- Razlikovati dijagnostičke metode u reumatologiji
- Objasniti obilježja autoimunih bolesti i sustavnih bolesti vezivnog tkiva
- Objasniti reumatoidni artritis, juvenilni kronični artritis, psorijatični artritis, Reiterove bolesti, ankilozantni spondilitis,
- Razlikovati degenerativne bolesti zglobova i bolesti kralježnice
- Opisati ekstraartikularni reumatizam, metaboličke bolesti kostiju i zglobova
- Primijeniti rehabilitaciju bolesnika s reumatoidnim artritisom

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni opisati patofiziološke procese i mehanizme nastanka reumatskih bolesti i poremećaja, kliničku sliku reumatskih bolesti i poremećaja, imenovati, prepoznati i opisati dijagnostičke postupke te mogućnosti liječenja reumatskih bolesti.

Obvezna literatura

1. Jajić I. Fizikalna medicina u reumatologiji. Zagreb: Medicinska naklada; 1997
2. Jajić I. Reumatologija. Zagreb: Medicinska naklada; 1995

Preporučena literatura

1. Sandles L. Occupational Therapy in Rheumatology: An Holistic Approach. Routledge; 1991
2. Harjaček M. Novosti u dječjoj reumatologiji. Paediatrica Croatica. 2003; 47 (Supl. 1): 79 – 84.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 27 sati studentu donosi 1 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

33. STRANI JEZIK	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I., II.	-	30	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove gramatike, osnove stručnog nazivlja sukladno stručnom programu

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati osnove gramatike
- analizirati odabrane tekstove
- analizirati stručne tekstove
- aktivno komunicirati sa stranim stručnjacima

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti te razumjeti stručnu terminologiju na stranom jeziku kako bi mogli pratiti i razumjeti stručne tekstove i aktivno komunicirati sa stranim stručnjacima radi razmjene stručnih znanja i iskustava.

Obvezna literatura

1. Režić P. i Žurić Havelka S . Introduction to Basic Medical Terminology for Health Studies

Preporučena literatura

1. Davi-Ellen Chabner : The Language of Medicine

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 57 sati studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na seminarima te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

34. STRUČNA PRAKSA I.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	-	-	45	3

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa I. koncipirana je kao praktična nadogradnja na kolegije Metode procjene u radnoj terapiji, Osnove radne terapije, Komunikacijske vještine i Bioetika u radnoj terapiji odslušane u prvom semestru. Studenti su kroz navedene kolegije tijekom prvog semestra stekli određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu te metodičke vježbe. Svrha stručne prakse u drugom semestru uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijske procjene klijenta, uz korištenje specifičnih metoda i pristupa u radnoj terapiji, poštujući etička načela struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti ulogu radnog terapeuta unutar terapijskog procesa (klijentu/pacijentu, članovima tima)
- objasniti rezultate radnoterapijske samoprocjene (Okupacijski upitnik, Okupacijska samoprocjena, Liste za označavanje interesa i uloga)
- objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radnoterapijske procjene
- organizirati i provesti strukturirano radnoterapijsko promatranje aktivnosti
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije
- argumentirati primijeniti odgovarajući radnoterapijski model i pristup unutar radnoterapijske procjene
- voditi radnoterapijsku dokumentaciju i napisati radnoterapijsko izvješće/mišljenje.

Razvijanje kompetencija

Nakon Stručne prakse I. studenti će biti sposobni: objasniti svoju ulogu unutar terapijskog procesa (klijentu/pacijentu, članovima tima); provesti radnoterapijski intervju (COPM); objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radnoterapijske procjene; primijeniti i objasniti rezultate radnoterapijske samoprocjene (okupacijski upitnik, okupacijska samoprocjena, liste za označavanje interesa i uloga); procijeniti socijalnu okolinu klijenta te resurse u socijalnoj okolini; primijeniti i interpretirati rezultate standardiziranih i nestandardiziranih radnoterapijskih procjena na profesionalan način; pridržavati se etičkih principa i standarda prakse; organizirati i provesti strukturirano radnoterapijsko promatranje aktivnosti (analiza aktivnosti) te interpretirati rezultate; priopćiti rezultate radnoterapijske procjene klijentu i članovima tima; definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije; odabrati i primijeniti odgovarajući radnoterapijski model i pristup unutar

radnoterapijske procjene; voditi radnoterapijsku dokumentaciju i napisati radnoterapijsko izvješće.

Obvezna literatura

1. Bartolac A. Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2016.

Preporučena literatura

1. Crepeau E.B., Cohn E.S., Schell B.A., Willard & Spackman's Occupational Therapy. Lippincott: Williams & Wilkins; 2003: 277 – 488.
2. European Network for Occupational Therapy Higher Education, Teaching and Learning: Activity Analysis and Occupational Mapping. A European Competence Based Model; 2008.
3. Hemphill B.J. Assessments in Occupational Therapy Mental Health: An Integrative Approach. Slack Incorporated; 2007.
4. Hersch G.I., Lampion N.K., Coffey M.S. Activity Analysis: Application to Occupation. Slack Incorporated; 2005.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 81 sata studentu donosi 3 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit.

Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

35. STRUČNA PRAKSA II.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III., IV.	-	-	75	5

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa II. koncipirana je kao praktična nadogradnja na sadržaje stručnih kolegija prve i druge godine studija. U provedbi Stručne prakse II., uz radnoterapijsku procjenu i planiranje radnoterapijske intervencije, naglasak je na provedbi radnoterapijske intervencije. Studenti kroz stručne kolegije prve i druge godine studija stječu određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu, metodičke i kliničke vježbe. Svrha Stručne prakse II. uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijskog procesa u različitim područjima struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije
- interpretirati rezultate procjene
- objasniti razloge i čimbenike koji su utjecali na odabir određene radnoterapijske procjene
- organizirati i provesti strukturirano radno-terapijsko promatranje aktivnosti
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije
- argumentirati primijeniti odgovarajući radno-terapijski model i pristup unutar radno-terapijske procjene
- napraviti radno-terapijsku dokumentaciju i napisati radno-terapijsko izvješće
- provesti radno terapijsku intervenciju

Razvijanje kompetencija

Za vrijeme Stručne prakse II. studenti koriste sve kompetencije stečene tijekom Stručne prakse I., te će biti dodatno osposobljeni: organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije; interpretirati rezultate procjene kako bi se istaknule jake i slabe strane klijenta; identificirati prioritete i dogovoriti realistične ciljeve s klijentom, obitelji ili članovima tima, uzimajući u obzir ograničenja i očekivanja klijenta; definirati razumne i dostižne kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije; odabrati pristupe i metode intervencije kako bi se ostvarili zadani ciljevi; identificirati i objasniti svrhu odabrane metode radnoterapijske intervencije; pripremiti sebe, klijenta, prostorne uvjete i pomagala za provedbu radnoterapijske intervencije; primijeniti radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa; provoditi intervalnu procjenu tijekom radnoterapijske intervencije u svrhu kontrole napretka intervencije, te prilagodbe intervencije novim potrebama i sposobnostima klijenta; bilježiti ishod intervencije.

Obvezna literatura

1. Bartolac A. Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2016.
2. HKZR, SRDRT, Upute o vođenju radnoterapijske dokumentacije; 2010.

Preporučena literatura

1. Meriano C., Latella D., Occupational Therapy Interventions: Function and Occupations. Slack Incorporated; 2007.
2. Söderback I. International Handbook of Occupational Therapy Interventions. Springer; 2014.
3. Stein F., Soederback I., Cutler S., Larson B. Occupational Terapy and Ergonomics: Applying Ergonomic principles to Everyday Occupation in the Home and Work. Whurr Publishers; 2006.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 135 sati studentu donosi 5 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit.

Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

36. STRUČNA PRAKSA III.	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	V., VI.	-	-	105	7

Okvirni sadržaj predmeta

Stručna praksa III. koncipirana je kao praktična nadogradnja na sadržaje stručnih kolegija prve, druge i treće godine studija. U provedbi Stručne prakse III., uz radnoterapijsku procjenu, planiranje i provedbu radnoterapijske intervencije, naglasak je na evaluaciji uspješnosti provedenih terapijskih postupaka. Studenti kroz stručne kolegije prve, druge i treće godine studija stječu određena stručna znanja i vještine kroz predavanja, seminarsku nastavu, metodičke te kliničke vježbe. Svrha Stručne prakse III. uvježbavanje je usvojenih znanja i vještina radnoterapijskog procesa u različitim područjima struke.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- organizirati i odabrati rezultate radnoterapijske procjene koji omogućuju planiranje intervencije
- interpretirati rezultate procjene
- organizirati i provesti strukturirano radnoterapijsko promatranje aktivnosti (analiza okupacija)
- definirati kratkoročne i dugoročne ciljeve intervencije
- primijeniti novo usvojene radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa
- napraviti radnoterapijsku dokumentaciju i napisati radnoterapijsko izvješće
- evaluirati medije i tehnike korištene za vrijeme intervencije
- provesti radno terapijsku intervenciju temeljenu na dokazima
- preispitivati rezultate intervalnih i završne procjene te istima prilagođavati intervenciju
- kritički evaluirati cjelokupan provedeni radnoterapijski proces
- predlagati prilagodbe provedene radnoterapijske intervencije i novih intervencija

Razvijanje kompetencija

Za vrijeme Stručne prakse III. studenti koriste sve kompetencije stečene tijekom Stručne prakse I. i II., te će biti dodatno osposobljeni: primijeniti novo usvojene radnoterapijske tehnike po principu klijentu usmjerenog pristupa; evaluirati medije i tehnike korištene za vrijeme intervencije; preispitivati rezultate intervalnih i završne procjene te istima prilagođavati intervenciju; kritički evaluirati cjelokupan provedeni radnoterapijski proces, svoju ulogu i doprinos istomu, te usluge koje su pružene klijentu; predlagati prilagodbe provedene radnoterapijske intervencije i novih intervencija.

Obvezna literatura

1. Bartolac A. Procjena okupacija u radnoj terapiji. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2016.
2. HKZR, SRDRT, Upute o vođenju radnoterapijske dokumentacije; 2010.

Preporučena literatura

1. Meriano C., Latella D., Occupational Therapy Interventions: Function and Occupations. Slack Incorporated; 2007.
2. Sohlberg M.M., Mateer C.A., Neuropsychology for Occupational Therapists: Cognition in Occupational Performance. New York: The Guilford Press; 2008.
3. Šimunović D., Škrbina D. Radna terapija u psihijatriji. Zagreb: Medicus; 2004: vol 13, br. 1 (UDK 61; ISSN 1330-013X)

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 105 sata studentu donosi 7 ECTS boda, a uključuje nazočnost na stručnoj praksi, pretraživanje stručne literature, samostalnu pripremu za provedbu, te provedbu radnoterapijske procjene kao i planiranje i provedba radnoterapijske intervencije, uključujući i dokumentaciju provedenih postupaka uz kontrolu mentora na radilištu.

Način polaganja ispita

Iz stručne prakse nije predviđen ispit.

Praćenje studentskih aktivnosti za vrijeme stručne prakse bilježi se u studentsku knjižicu, uz koju su studenti dužni priložiti radnoterapijsko izvješće o provedenim postupcima na radilištu.

37. ZDRAVSTVENA PSIHLOGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	III.	15	-	30	4

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija zdravstvene psihologije. Mogućnosti primjene psiholoških znanja i vještina u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju bolesti i rehabilitaciji. Uloga zdravstvene psihologije u povećavanju učinkovitosti zdravstvene prakse i uštedama zdravstvenih sredstava. Suvremeni, cjeloviti biosociopsihološki pristup u zdravstvu. Oblici zdravstvenog ponašanja i zdravstvenog savjetovanja. Utjecaj psihičkih stanja na nastanak tjelesnih bolesti. Psihološki stres i bolesti. Osnovni pojmovi psihoneuroimunologije. Načini suzbijanja učinaka stresa na zdravlje. Psihičke reakcije na tjelesne bolesti. Problemi psihološke prilagodbe na boravak u bolnici. Načini ublažavanja straha i tjeskobe tijekom bolesti. Psihološke reakcije na teške ozljede. Psihološki problemi invalida i načini prilagodbe na invaliditet. Psihološki mehanizmi boli. Psihološki činioci koji djeluju na bol. Psihološke metode terapije boli. Psihološki problemi umirućih bolesnika.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prednosti cjelovitog biosociopsihološkog pristupa zdravlju i bolesti
- opisati mehanizme djelovanja stresa na zdravstvene ishode
- analizirati složenost odnosa psiholoških čimbenika i doživljaja boli
- objasniti i analizirati psihološke reakcije na tjelesne bolesti
- objasniti probleme prilagodbe na boravak u bolnici
- primijeniti psihološka znanja i vještine u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju i rehabilitaciji

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: vrjednovati suvremeni, cjeloviti biosociopsihološki pristup zdravlju i bolesti; objasniti utjecaj psihosocijalnih činitelja na zdravlje i bolest; prepoznati psihičke reakcije na tjelesne bolesti; planirati psihološku pripremu bolesnika na medicinske postupke; primijeniti psihološka znanja i vještine u očuvanju zdravlja, dijagnostici, liječenju i radnoterapijskoj intervenciji.

Obvezna literatura

1. Havelka M. Zdravstvena psihologija. Jastrebarsko: Naklada Slap; 1998
2. Perković L., Pukljak Iričanin Z. Zdravstvena psihologija – materijali za vježbe. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009: ISBN-13978-953-6239-21-4, dostupno na: <http://161.53.244.3/~zrinka/> i <http://161.53.244.3/~lada/>

Preporučena literatura

1. Sarafino E.P. & Smith W.T. Health Psychology – Biopsychosocial Interactions, Seventh Edition. NewYork: John Willey & Sons, Inc; 2012
2. Taylor S.E. Health Psychology, Eighth Edition. NewYork: McGraw – Hill; 2012

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 108 sati studentu donosi 4 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama , te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3.1 IZBORNI PREDMETI

3.1.1 IZBORNI PREDMETI ZA PRVU GODINU STUDIJA

38.1. INFORMATIKA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osobno računalo; WINDOWS operacijski sustav; MS Office; elektronička pošta; Internet; web pretraživači.

Osnovni pojmovi iz zdravstvene/medicinske informatike: entitet, atribut, tipovi podataka, ljestvice mjerenja, organizacija digitalnih podataka, kodeks atributa. Baze podataka. Sigurnost i zaštita podataka. Zdravstveni informacijski sustavi: načela, razine, problemi. Telemedicina.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati temeljne pojmove informatike, medicinske informatike
- nabrojati osnovne dijelove računala
- razlikovati programske podrške potrebne za rad računala
- primijeniti računalo u radu s tekstom, podacima u tablicama, izradi prezentacija te u osnovnim postupcima rada s relacijskim bazama podataka
- definirati zdravstvene podatke te njihovu organizaciju i zaštitu
- opisati zdravstvene informacijske sustave, osobito u hrvatskom zdravstvu
- primijeniti računalo u komunikaciji i pretraživanju podataka na internetu
- primijeniti informacijsko-komunikacijske tehnologije svakodnevno u pružanju zdravstvene skrbi

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni koristiti računalo u svakodnevnom radu i koristiti elektroničku poštu i internetske pretraživače, te će biti upoznati s nekim osnovnim postavkama zdravstvene/medicinske informatike.

Obvezna literatura

1. Kern J., Petrovečki M. urednici. Medicinska informatika (odabrana poglavlja). Zagreb: Medicinska naklada; 2009.
2. Somek M. Skripta iz informatike. Zagreb: Zdravstveno veleučilište, e-stranice Katedre za informatiku; 2010.

Preporučena literatura

1. Grundler D. i ostali. ECDL 5.0 (Windows 7, MS Office 2010). Varaždin: PRO-MIL; 2011.
2. Grundler D. Primijenjeno računalstvo. Zagreb: Graphis; 2000.

3. van Bommel JH. Musen M.A. (eds). Handbook of Medical Informatics. Heidelberg: Springer-Verlag; 1997.
4. Coiera E. et al. Guide to Health Informatics. 2nd ed. London: Arnold; 2005.
5. Shortliffe E., Cimino, J.J. (eds). Biomedical Informatics: Computer Applications in Health Care and Biomedicine. New York: Springer; 2006.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sati studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.2. KIRURGIJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	20	-	-	2

Okvirni sadržaj predmeta

Specijalna traumatologija. Neurokirurgija: kraniocerebralne ozljede, vrste neurokirurških operacija; torakalna i kardiovaskularna kirurgija: ozljede prsnog koša, kirurške bolesti prsnog koša, vrste operacija u prsnom košu. Abdominalna kirurgija i urologija. Ozljede trbušnih organa i bubrega, vrste incizija na trbušnoj stijenci, ozljede koštano-zglobnog sustava (uganuća, iščašenja, prijelomi), vrste imobilizacija, prijelomi u području ramena i nadlaktice, prijelomi podlaktice i šake, prijelomi zdjelice i kuka, prijelomi natkoljenice, potkoljenice i stopala, ozljede kralježnice.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati specijalnu traumatologiju
- opisati kraniocerebralne ozljede
- nabrojati vrste neurokirurških operacija
- nabrojati vrste imobilizacija
- objasniti prijelome i ozljede kralježnice
- usporediti vrste operacijskih zahvata prema nazivlju i regijama
- opisati komplikacije kirurških operacija

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni: definirati temeljne principe rada u kirurgiji; imenovati vrste operacijskih zahvata prema nazivlju i regijama; prepoznati i opisati komplikacije kirurških operacija.

Obvezna literatura

1. Šoša T., Sutlić Ž., Stanec Z., Tonković I. i sur. Kirurgija. Zagreb: Naklada Ljevak; 2007

Preporučena literatura

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.3. METODE ODGOJA I OBRAZOVANJA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Metodika izrade procjene, plana i programa. Vođenje pismenih stručnih bilješki i evidencija. Učenje i ponašanje: teorije učenja/vrste učenja, strategije i tehnike učenja, motivacija, smetnje pamćenja, zaboravljanje, koncentracija, vježbe i strategije za poboljšanje pažnje, podučavanje, modifikacija ponašanja, didaktičke osnove modificiranih oblika odgoja i obrazovanja, rad s pojedincem i obitelji, rad s malom grupom, rad sa zajednicom (senzibilizacija zajednice). Ljudski odnosi i procesi pomaganja: samosvijest, slika o sebi, samopoštovanje, samopouzdanje, samomotivacija, samozaštita i podrška. Savjetovanje: ciljevi i ishodi savjetovanja, preduvjeti uspješnog savjetovanja, opća načela savjetodavnog razgovora.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- razlikovati pojmove odgoj i obrazovanje
- opisati glavne pojmove teorija učenja te razlikovati naučeno od nenaučenog ponašanja
- opisati vrste pamćenja te faktore koji otežavaju i olakšavaju pamćenje
- primijeniti stečena znanja iz područja učenja i pamćenja pri oblikovanju uputa, edukaciji bolesnika i odabira pristupa u radu s klijentima
- opisati pojedine aspekte slike o sebi, samopoštovanja i samoefikasnosti
- razlikovati procese savjetovanja i psihoterapije te identificirati otpore u savjetovanju

- identificirati osobine i vještine dobrog savjetovatelja u području radne terapije
- opisati glavne pristupe u modifikaciji zdravstvenog ponašanja
- opisati glavne karakteristike rada s pojedincem, u grupi i u zajednici
- sastaviti programe rada s grupom i zajednicom

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja studenti će biti osposobljeni prepoznati odgojne potrebe pojedinca i skupina te planirati programe rada. Svladavanjem sadržaja predmeta znat će odabrati metode i postupke koje će koristiti u organiziranim odgojno-obrazovnim aktivnostima, u cilju poticanja potrebe pojedinca za brigu o sebi, odnosno poticanja kvalitetnijeg samozbrinjavanja.

Obvezna literatura

1. Zarevski P. Psihologija pamćenja i učenja. Jastrebarsko: Naklada Slap; 1993
2. Vizek Vidović V. i sur. Psihologija obrazovanja. Zagreb: IEP – Vern; 2003.

Preporučena literatura

1. Rijavec M. i Miljković D. Vodič za preživljavanje u školi. Zagreb: IEP; 2003
2. Rijavec M. i Miljković D. Razgovori sa zrcalom. Zagreb: IEP; 2008
3. Ajduković M. Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć; 1997

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.4. OSNOVE BIOZNANOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	10	5	10	2

Okvirni sadržaj predmeta

Svojstva bioloških makromolekula (bjelančevine, masti, ugljikohidrati, nukleinske kiseline) i njihovi metabolički putovi. Osnove citologije; sastav i funkcije stanica i staničnih organela; sastav stanične i izvanstanične tekućine. Stanični procesi; stanično disanje, prijenos tvari, stanični ciklus; apoptoza i nekroza; maligne pretvorbe stanica. Masena, volumna i množinska koncentracija - značaj i primjena istih.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati osnovne pojmove stanične biologije i biokemije
- opisati glavne metaboličke putove bioloških makromolekula u ljudskom organizmu
- razumjeti osnovne biološke procese u živom organizmu
- razumjeti reakcije u stanici u homeostatskim kao i promijenjenim uvjetima
- moći intepretirati osnovne parametre u biokemijskim pretragama; razumjeti značaj istih i povezati s odstupanjima od normalnih vrijednosti
- integrirati i primijeniti znanje stečeno na kolegiju Osnove bioznanosti u nastavku studija
- primijeniti osnovne eksperimentalne tehnike stečene u laboratoriju

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja studenti će steći osnovna znanja iz područja bioznanosti s naglaskom na staničnu biologiju i biokemiju, a koja će studentima pomoći u daljnjem studiju i svladavanju temeljnih i stručnih kolegija.

Obvezna literatura

1. Cooper G.M., Hausman E.R. Stanica, Molekularni pristup. Zagreb: Medicinska naklada; 2010. (odabrana poglavlja).
2. Stryer L., Berg J., Tymoczko J. Biokemija. Zagreb: Školska knjiga; 2013. (odabrana poglavlja).

Preporučena literatura

1. Lewis R. Human Genetics. McGraw-Hill Education; 2011. (odabrana poglavlja)

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na laboratorijskim vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

38.5. POSLOVNA SIGURNOST U ZDRAVSTVU	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	II.	30			15

Okvirni sadržaj predmeta

Svrha kolegija je upoznavanje sa sigurnošću kao potpornom funkcijom u zaštiti poslovnog procesa u zdravstvenom sustavu te nacionalnih, regionalnih i globalnih sigurnosnih trendova koji se odražavaju na sigurnost poslovanja u privatnom, javnom i državnom sektoru. Kolegij se sastoji od nekoliko osnovnih cjelina, a to su: uloga sigurnosti u zaštiti poslovnog procesa, upravljanje poslovnim procesima u zdravstvenim sustavima, organizacija sigurnosti u zdravstvenim ustanovama, informacijska sigurnost u zdravstvenom sustavu, normativni okvir poslovne sigurnosti u zdravstvenom sustavu, zaštita podataka i informacija u zdravstvu te suvremeni trendovi sigurnosti i utjecaj na zdravstveni sustav.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Definirati pojam globalne, nacionalne i korporativne poslovne sigurnosti te ciljeve poslovne sigurnosti u zdravstvenom sustavu
- Analizirati organizaciju sigurnosti u zdravstvenim ustanovama
- Savladati provođenje zaštite na radu i protupožarne zaštite u zdravstvenom sustavu te zaštite radnog okoliša i gospodarenja otpadom u zdravstvenom sustavu
- Znati prepoznati krizne situacije u zdravstvenom sustavu te objasniti kako se njima upravlja
- Opisati načine zaštite poslovnog procesa od računalnog kriminaliteta
- Analizirati norme i normizaciju u zdravstvenom sustavu
- Navesti načine zaštite podataka i informacija u zdravstvenom sustavu
- Definirati ulogu zdravstvenog sustava u sustavu nacionalne sigurnosti RH

Razvijanje općih i specifičnih kompetencija (znanja i vještina) za predmet i/ili modul

Obrazovni ciljevi kolegija:

Po završetku rada na poslovnim slučajevima i izrade Pristupnih radova iz poslovne sigurnosti student će imati izgrađen sustav vrijednosti u kojemu je važna etičnost. Proučavanjem literature iz područja poslovne sigurnosti te izrade seminarskog rada steći će osnovna znanja iz područja poslovne sigurnosti.

Nakon pisanja te usmene prezentacije Pristupnog rada iz poslovne sigurnosti, student će biti učinkovit komunikator te će steći vještine u komunikaciji i prezentaciji. Identificiranjem ključnih komponenti poslovnog okruženja zemlje i njihovom usporedbom s drugim zemljama te diskutiranjem o razlikama u području zakonske regulative kojima je propisana sigurnost kao djelatnost, student će imati sposobnost prilagodbe neophodnu za poslovanje u globalnom okruženju.

Oblici provođenja nastave i način provjere znanja

Kolegij se izvodi kroz predavanja i vježbe. Na predavanjima se interaktivno prolaze pojedine teme kroz primjere iz Hrvatske i svijeta. Na vježbama studenti aktivno utvrđuju gradivo s predavanja kroz studije slučaja, igranje uloga, iskustvene vježbe.

Popis literature potrebne za studij i polaganje ispita:

1. Ivandić Vidović D., Karlović L. Ostojić A. Korporativna sigurnost. Zagreb: Udruga hrvatskih menadžera sigurnosti; 2011.
1. Javorović B., Bilandžić M. Poslovne informacije i Business Intelligence. Zagreb: Golden Marketing – Tehnička knjiga; 2007.

Popis literature koja se preporučuje kao dopunska

1. Kovacich G.L. & Hallibozek E. The Manager's Handbook for Corporate Security, 1 st Edition. Burlington, MA: Butterworth-Heinemann; 2013.
2. Philip P. Purpora. The Security Handbook – Second Edition. ISBN 0-7506-7436-5: Butterworth-Heinemann; 2003
3. Cutlip S.M., Center A.H., Broom G.M. Učinkoviti odnosi s javnošću. 10. Izdanje. Zagreb: Mate; 2010.
4. Wagen V.D.W., Carlos R.B. Event Management, 1 st Edition. Zagreb: Mate; 2008.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om uz odgovarajuće obrazloženje

3 boda čine ukupno opterećenje studenta od 81 sata koje uključuje prisustvovanje studenta na predavanjima predviđenim nastavnim planom, pripremu i prisustvovanje na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja kroz kolokvij, učenje, te pismeni ispit.

Način polaganja ispita

Putem kolokvija. Pismeni ispit.

Način praćenja kvalitete i uspješnosti izvedbe predmeta i/ili modula

Izvedba programa prati se putem anonimne ankete o kvaliteti organizacije nastave, sadržaja predmeta i rada predavača. Ocjenjuju se koristi izlaganja, sadržaj, pripremljenost nastavnika, jasnoća izlaganja, količina novih sadržaja i ostale dimenzije sadržaja. Administrativno se uspoređuje plan i njegovo izvršenje, kao i broj studenata koji pohađaju predavanja i vježbe. Na kraju nastavne godine radi se evaluacija prolaznosti i ocjena studenata.

38.6. PREHRANA I DIJETETIKA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Upoznavanje s načinom pravilne prehrane; preventivni i klinički pristup u pravilnoj prehrani; upoznavanje i svladavanje metoda za ocjenu stanja uhranjenosti; mjere za ocjenu i unapređenje prehrane; javnozdravstveni aspekt prehrambenih poremećaja, prehrambenih deficita te bolesti uzrokovane ekscisivnim unosom hrane; mjere za ocjenu i unapređenje društvene prehrane; prehrana u posebnim uvjetima. Prehrana i zdravlje, značenje pravilne prehrane za pojedine faze razvoja organizma, načela pravilne prehrane, normativi. Metabolizam, potrebe i biokemijska funkcija hranjivih i zaštitnih komponenti (proteini, lipidi, ugljikohidrati, minerali, oligoelementi, vitamini). Bolesti nepravilne prehrane. Načela planiranja društvene prehrane u jaslicama, vrtićima, školskim restoranima, domovima za djecu, đlačkim i studentskim domovima, domovima za stare osobe, javnim restoranima. Prehrana u bolnicama, rehabilitacijskim ustanovama, rekreacijskim centrima, turističkim i športskim objektima. Zakonodavstvo. Sanitarna kontrola objekata, zaposlenih osoba i namirnica

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti značenje i načela pravilne prehrane
- navesti definicije hrane i što uključuje odnosno ne uključuje pojam hrane
- opisati principe i moguće probleme nekih novih trendova u prehrani
- opisati osnovne principe digestije, apsorpcije i metabolizma hrane
- navesti najznačajnije nutrijente i opisati njihova svojstva, preporučene dnevne potrebe i simptome bolesti uzrokovane nedostatkom pojedinih nutrijenata
- navesti kategorije hrane, njihove najvažnije predstavnike s njihovim najbitnijim karakteristikama
- izmjeriti i dati ocjenu prehrambenog statusa antropometrijskom metodom
- izračunati bazalni metabolizam pojedinca

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni razumjeti osnovna načela suvremene prehrane kao i specifične prehrambene potrebe pojedine populacije i grupe u okviru planiranja i provedbe radne terapije.

Obvezna literatura

1. Katalinić V. Temeljno znanje o prehrani. Split: Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu; 2007.
2. Živković, R. Dijetetika. Zagreb: Naprijed; 2002.

Preporučena literatura

1. Mandić M.L. Znanost o prehrani, Prehrambeno tehnološki fakultet. Osijek: Sveučilište J.J.Strossmayera u Osijeku; 2007
2. Živković R. Dijetoterapija. Zagreb: Naprijed; 1994.
3. Mahan L.K., Escott-Stump S. Krause's, Nutrition&Diet Therapy. 11th ed., Elsevier; 2004.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3.1.2 IZBORNI PREDMETI ZA DRUGU GODINU STUDIJA

39.1. OSNOVE FIZIOTERAPIJE	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Osnove normalne motoričke funkcije kroz poznavanje karakteristika normalnog i patološkog pokreta, normalne i promijenjene posture. Osnove fizioterapijske procjene, izrade programa fizioterapijske intervencije i usklađivanje s radnoterapijskim ciljevima, provođenje terapijskih postupaka te evaluacija provedenog u sljedećim područjima: fizioterapija u reumatologiji i onkologiji, fizioterapija u pulmologiji i kardiologiji, neurorazvojna fizioterapija u djece kroz Vojta i Bobath koncepte.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- Objasniti principe i načela u fizioterapiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u reumatologiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u onkologiji
- Analizirati specifičnosti fizioterapijskih postupaka u neurologiji
- Definirati fizioterapijski tretman nakon fizioterapijske procjene
- Usporediti rezultate, znanja i iskustva s drugim stručnjacima u timu
- Organizirati tribine s ciljem senzibilizacije i popularizacije fizioterapije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja ovog predmeta studenti će biti sposobni prepoznati i primijeniti znanja iz područja u kojima fizioterapija ima svoje mjesto i ulogu u okviru djelovanja radnog terapeuta. Studenti će dobiti potrebna znanja za provođenje fizioterapijske procjene, postavljanje ciljeva i odabir fizioterapijskih postupaka u svim područjima koja se dodiruju i nadopunjavaju s radnom terapijom. Stečena znanja moći će primijeniti u radnoterapijskoj intervenciji s ciljem postizanja normalne funkcije i kvalitete života klijenta.

Obvezna literatura

1. Vrcić-Kiseljak Lj. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009

Preporučena literatura

1. Grozdek G. Što je fizioterapija? Vodič za korisnike i fizioterapeute. Zagreb: HZF; 2000

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
39.2. RADNA TERAPIJA SA ZLOSTAVLJANOM I ZANEMARIVANOM DJECOM	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Opća deklaracija o ljudskim pravima. Konvencija o pravima djeteta. Pravo na preživljavanje, razvoj i sudjelovanje. Zaštitna prava: zanemarivanje, emocionalno zlostavljanje i njegova prevencija. Zaštitna prava: fizičko zlostavljanje. Zaštitna prava: seksualno zlostavljanje. Uloga vladinih i nevladinih sustava, institucija i pojedinaca u brizi za prava djeteta. Utjecaj zlostavljanja na psihosocijalnu prilagodbu. Strategije primarne i sekundarne prevencije. Radna terapija i primjena radnoterapijskih postupaka tijekom procjene i tretmana. Radni terapeut kao član tima.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- opisati konvencija o pravima djeteta
- opisati simptome zanemarivanja, emocionalnog zlostavljanja, fizičkog zlostavljanja
- opisati ulogu vladinih i nevladinih sustava, institucija i pojedinaca u brizi za prava djeteta
- opisati utjecaj zlostavljanja na psihosocijalnu prilagodbu djece
- opisati i provesti strategije primarne i sekundarne prevencije
- provesti radno terapijsku intervenciju sa zlostavljanom i zanemarivanom djecom

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će moći definirati ulogu radnog terapeuta na području prevencije i rehabilitacije djece izložene sustavnom zanemarivanju i zlostavljanju. Znat će prepoznati i objasniti različite vrste zlostavljanja u dječjoj dobi, te razumjeti učinke i pružiti pomoć. Svladavanjem teorijskih i praktičnih sadržaja predmeta moći će se kritički osvrnuti na postojeće metode rada uz zagovaranje novih oblika i metodologije radnoterapijske intervencije u direktnom radu sa zanemarivanom i zlostavljanom djecom.

Obvezna literatura

1. Šantek V. Radna terapija sa zlostavljanom i zanemarivanom djecom. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2012
2. Buljan-Flander G., Kocijan-Hercigonja D., Marko M. Zlostavljanje i zanemarivanje djece. Zagreb: Usluge d.o.o.; 2003
3. Buljan-Flander G., Karlović A., Matijević Vrsaljko LJ. 25 pitanja (i odgovora) za stručnjake o postupcima pri otkrivanju zlostavljanja djece. Zagreb: Poliklinika za zaštitu djece Grada Zagreba; 2003

Preporučena literatura

1. Maleš Stričević I. Roditelji i prava djeteta. Zagreb: Udruženje Djeca prva; 2004
2. Maleš D, Stričević I. Mi poznajemo i živimo prava. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Istraživačko-obrazovni centar za ljudska prava i demokratsko građanstvo; 2003

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.3. RADNI TERAPEUT U TIMU	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

- Multidisciplinarni, interdisciplinarni i transdisciplinarni pristupi
- Vrste timova, razvoj (izgradnja) timova, stvaranje djelotvornog tima, timske uloge, prednosti i nedostaci timskog rada, prepreke i poteškoće u timskom radu, održavanje tima
- Karakteristike uspješnih i neuspješnih timova
- Principi timske suradnje (jednakost, socijalna pravda, solidarnost, uključenje u društvo, dostojanstvo),
- Ciljevi timske suradnje i rehabilitaciju u instituciji i zajednici
- Timski rad. Algoritam rada u stručnom timu. Aktivnosti stručnog tima u rehabilitacijskom procesu (praksa, edukacija, povezivanje, istraživanje)

Ishodi učenja

Usvajanjem ovog kolegija student će biti sposoban:

- Objasniti razlike između multidisciplinarnih, interdisciplinarnih i transdisciplinarnih timova
- Nabrojati vrste timova, objasniti načine stvaranja djelotvornog tima,
- definirati osobine timskih uloga, usporediti prednosti i nedostatke timskog rada, te prepreke i poteškoće u timskom radu
- Razlikovati osobine uspješnih i neuspješnih timova
- Objasniti principe timske suradnje
- Primijeniti opća znanja iz područja timske suradnje u specifično područje timske suradnje u rehabilitaciji u instituciji i zajednici
- Sudjelovati u timskim zadacima u vježbovnoj nastavi, analizirati sudjelovanje pojedinih članova tima i promišljati o transferu tih vještina u ne)kliničkom okružju

Razvijanje kompetencija

Cilj predmeta je upoznati studente o važnosti timske suradnje i provedbe interdisciplinarnog pristupa svih članova stručnog tima, kako bi usvojena znanja i situacije mogli prepoznati i primijeniti u interdisciplinarnim timovima u kojima će sudjelovati u profesionalnom životu.

Obvezna literatura

1. Mosser G., Begun J.W. Understanding Teamwork in Health Care. Gordon Mosser, James W. Begun. McGraw-Hill Professional; 2013
2. Kobolt A., Žižak A. Timski rad i supervizija timova. Ljetopis socijalnog rada; 2007: 14 (2): 367-386

Preporučena literatura

1. Srića V., Tudor G. Menadžer i podbjednički tim. Zagreb: M.E.P.Consult; 2006
2. Buchanan D. & Huczynski A. Organizational Behaviour. London: Prentice Hall; 2004

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
39.4. SPECIJALNE TEME U RADNOJ TERAPIJI	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Radna terapija u klijenata inficiranih HIV/AIDS-om. Utjecaj HIV virusa na okupacijske performanse (fizički, psihološki, kognitivni, socijalni efekti). Kulturološke promjene. Duhovnost. Gubitak i žalovanje. Predrasude i diskriminacije. Usluge koje zajednica pruža oboljelima. Procjena. Temeljna načela za intervenciju. Radnoterapijska intervencija (fizičke, psihološke funkcije, djeca i obitelj oboljelih od AIDS-a, stres menadžment, kognitivne funkcije, produktivnost i slobodno vrijeme oboljelih).

Radna terapija i opekline. Klasifikacija opeklina. Utjecaj opeklina na okupacijske performanse. Stupnjevi oporavka (faza šoka, faza zacjeljivanja, faza rehabilitacije, kulturalne razlike). Uloga radnog terapeuta u tretmanu opeklina. Temeljna načela za intervenciju. Radnoterapijska intervencija (prevencija kontraktura, funkcionalna rehabilitacija, tretman ožiljka, podrška, edukacija).

Radna terapija kod trauma gornjih ekstremiteta. Psihosocijalni utjecaj ozljede. Tretman boli. Tim. Temeljna načela za intervenciju. Edem. Osjet. Aktivnosti dnevnog života.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati i razlikovati HIV i AIDS
- analizirati epidemiološku situaciju u RH i svijetu
- opisati utjecaj HIV virusa na okupacijsko izvođenje

- analizirati temeljna načela za RT intervenciju
- navesti RT procjene koje se koriste kod HIV-a i AIDS-a
- objasniti nastanak i klasifikaciju opekline
- navesti faze liječenja opekline
- interpretirati RT procjenu i RT intervenciju u svim fazama liječenja opekline
- predvidjeti povratak na posao
- nabrojati i navesti epidemiologiju i čimbenike rizika kod križobolje
- objasniti nastanak križobolje i njen utjecaj na svakodnevno funkcioniranje
- povezati teoriju kontrole prolaza, mehanizme boli, uvjerenja o boli, strah od boli i bolna ponašanja za vrijeme križobolje
- ponoviti faze modela promjene i terapiju poboljšanja motivacije
- interpretirati RT procjenu i RT intervenciju kod križobolje
- dokumentirati RT proces

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni za provođenje postupaka radnoterapijskog treninga aktivnosti u radu s klijentima oboljelim od HIV/AIDS-a, opekline, trauma gornjih ekstremiteta u užem i širem životnom okruženju – zajednici, ovisno o kronološkoj dobi i ulogama klijenata.

Obvezna literatura

1. Pulić E. Nastavni tekstovi iz kolegija „Specijalne teme u radnoj terapiji“. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2012

Preporučena literatura

1. Mayers R.A.M. Climbing the Spiral Staircase: The Experiences of Women With AIDS-Occupational Therapy Intervention in a Home Health Setting. Kindle Edition; 2012
2. Cooper J. Occupational Therapy in Oncology and Palliative Care: 2nd (Second) edition. Wiley: John & Sons, Incorporated; 2006
3. Vining Radomski M., Trombley Latham C.A. Occupational therapy for physical dysfunction, 6th ed. Lippincott: Williams&Wilkins; 2008
4. Khalil T.M., Abdel-Moty E.M., Rosomoff R.S., Rosomoff H.L. Ergonomics in Back Pain: A Guide to Prevention and Rehabilitation 1 edition. Wiley; 1993
5. Johnson A.J., Pizz I.M. Productive Living Strategies for People with AIDS. Routledge; 1991
6. Mooney M. Occupational Therapy in Orthopediatrics and Trauma. WileyBlackwell; 2009

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

39.5. ZDRAVSTVENO I SOCIJALNO ZAKONODAVSTVO	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	IV.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Zakon o zdravstvenoj zaštiti: Zakon o zdravstvenom osiguranju, Pravilnik o ortopedskim i drugim pomagalicama, Pravilnik o sastavu i ovlastima liječničkih povjerenstava HZZO, Pravilnik o uvjetima i načinu ostvarivanja prava za provođenje zdravstvene njege u kući, Pravilnik o uvjetima i postupku stjecanja prava na rad u skraćenom radnom vremenu radi njege djeteta. Zakon o socijalnoj skrbi: Pravilnik o uvjetima i načinu ostvarivanja prava na osposobljavanje za samostalan život i rad. Zakon o mirovinskom osiguranju: Zakon o listi profesionalnih bolesti, Zakon o listi tjelesnih oštećenja, Zakon o stažu osiguranja s povećanim trajanjem. Zakon o predškolskom odgoju i naobrazbi, Nacionalna strategija jedinstvene politike za osobe s invaliditetom od 2003. do 2006. godine, Zakon o kretanju slijepe osobe uz pomoć psa vodiča, Obiteljski zakon. Sadržaj predmeta mijenja se s obzirom na promjene u zakonu. Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom. Sadržaj je predmeta promjenjiv sukladno promjenama zakona u Republici Hrvatskoj.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- analizirati i primijeniti pravnu regulativu za osobe sa invaliditetom
- razlikovati pravnu osnovu iz područja socijalne skrbi za osobe sa invaliditetom, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba sa invaliditetom
- razlikovati prava iz radnog odnosa za roditelje i prava mirovinskog osiguranja za osobe sa invaliditetom
- analizirati dijelove zakona o zdravstvenoj zaštiti
- analizirati pravilnik o ortopedskim i drugim pomagalicama

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti osposobljeni prepoznati i primijeniti pravnu regulativu za osobe s invaliditetom. Znat će razlikovati pravnu osnovu iz područja socijalne skrbi za osobe s invaliditetom, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, prava iz radnog odnosa za roditelje i prava mirovinskog osiguranja za osobe s invaliditetom.

Obvezna literatura

1. Nastavni tekstovi (2009). Zdravstveno veleučilište, Zagreb
2. Zakon o zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" br. 94/01)
3. Zakon o socijalnoj skrbi ("Narodne novine" br.73/97)

4. Zakon o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" br.102/98)
5. Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom ("Narodne novine" br. 143/02)

Preporučena literatura

1. Scott R.W. . Promoting Legal Awareness in Physical and Occupational Therapy. Mosby; 1997
2. Bailey D.M., Schwartzberg S.L. Ethical and Legal Dilemmas in Occupational Therapy. F. A. Davis Company; 2003
3. Dimond B.C. Legal Aspects of Occupational Therapy. Wiley-Blackwell; 2004

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

3.1.3 IZBORNI PREDMETI ZA TREĆU GODINU STUDIJA

	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
40.1. ALTERNATIVNA I AUGMENTATIVNA KOMUNIKACIJA	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

- Važnost rane komunikacije
- Prava na komunikaciju kod osoba i djece koje ne govore ili se funkcionalno ne koriste govorom
- Razvoj rane komunikacije
- Komunikacijski dostupno okruženje
- Predrasude o potpomognutoj komunikaciji
- Proces alternativne i augmentativne komunikacije (postavljanje ciljeva, resursi, problemi, evaluacija)
- Sastavnice sustava za potpomognutu komunikaciju, simboli, sredstva, metode i strategije AAK (geste, znakovi, simboli, fotografije i slike, metoda pokazivanja slika, komunikacijske ploče, vizualni rasporedi, glasovna pomagala, sustav razmjene slika i dr.)
- Oprema i informacijsko – komunikacijske tehnologije AAK
- Prepoznavanje individualnih potreba djeteta s razvojnim teškoćama ili odrasle osobe s teškoćama; sposobnosti podešavanja poticanja i komunikacije određenom djetetu
- Kolaborativno rješavanje problema i postavljanje ciljeva
- Primjena AAK kod djece i odraslih s razvojnim poteškoćama (kognitivne, neurološke, poremećaji u ponašanju)
- Primjena AAK kod djece i odraslih sa stečenim poteškoćama
- Uključivanje obitelji u svakodnevno poticanje komunikacije i jezičnog razvoja

Ishodi učenja

Nakon savladanih sadržaja predmeta student je sposoban:

- Razumjeti važnost rane komunikacije
- Objasniti prava na komunikaciju kod djece i osoba koje ne govore ili se funkcionalno ne koriste govorom
- Nabrojati i opisati faze u razvoju komunikacije
- Objasniti značaj potpomognute komunikacije
- Prepoznati potencijalne korisnike potpomognute komunikacije
- Prepoznati važnost potpomognute komunikacije i stvaranja komunikacijski dostupnog okruženja
- Prepoznati i razlikovati tehnike i pristupe koji se koriste u AAK-u
- Primijeniti u radu različite komunikacijske tehnike (simboli, piktogrami, slike, geste, znakovi, komunikacijske ploče, glasovna pomagala, komunikatori i dr.)
- Znati procijeniti i analizirati djetetovu razinu komunikacijskog funkcioniranja
- Biti sposoban obrazložiti važnost izabrane tehnike AAK za dijete, osobu

- Postaviti ciljeve AAK za pojedinca
- Primijeniti u radu različite tehnološke nadomjeske koji se koriste u AAK-u i biti sposoban obrazložiti važnost izabrane tehnološkog nadomjeska
- Prilagoditi komunikacijsko okruženje (pozicioniranje osobe, djeteta, pozicija terapeuta u odnosu na osobu, dijete, radna ploha)
- Uočiti važnost uključivanja obitelji u svakodnevno poticanje komunikacije

Razvijanje kompetencija

Student će prepoznati važnost rane komunikacije i prava na komunikaciju djece i odraslih s teškoćama. Student treba razumjeti zašto je primjena sustava potpomognute komunikacije metoda izbora kod svih osoba i djece koje ne govore ili se funkcionalno ne koriste govorom.

Cilj predmeta je upoznavanje studenta s različitim metodama alternativne i augmentativne komunikacije, te učinkovito i pravodobno uvođenje neke od metoda potpomognute komunikacije.

Prikazat će se osnovna znanja o komunikacijskih tehnikama putem različitih metoda, strategija i opreme (simbola, piktograma, gesta, komunikacijskih ploča te različitih visoko i nisko-tehnoloških nadomjestaka koji se koriste u komunikaciji tj. uređaja prilagođenih za osobe s različitim poteškoćama). Kroz praktični dio studenti će dobiti informacije o vrstama procjene komunikacijskih sposobnosti kod različitih oštećenja, te načinima izbora komunikacijskog kanala kao visoko individualiziranog za pojedinog klijenta. Osim rada s klijentima i njihovim obiteljima student se treba osposobiti i za suradnju s drugim stručnjacima u radu na potpomognutoj komunikaciji

Obvezna literatura

1. Ljubešić M. i Cepanec M. Rana komunikacija: u čemu je tajna?, Logopedija. 2012. 3, 35-45.
2. Thunberg G., Carlstrand A., Claesson B. i Rensfeldt Flink, A. Započnimo – tečaj komunikacije i potpomognute komunikacije za roditelje. Prijevod priručnika. Vänersborg: Regiontryckeriet; 2011

Preporučena literatura

1. Beukelman D.R., Mirenda P. Augmentative & Alternative Communication: supporting children and adults with complex communication needs. Paul H. Brookes Publishing Co; 2007
2. Branson D. & Demchack M. The use of augmentative and alternative communication methods with infants and toddlers with disabilities: a research review. [Augment Altern Commun.](#); 2009: 25, 274-86.
3. [Preston, D.](#) & [Carter, M.](#) A review of the efficacy of the picture exchange communication system intervention. J Autism Dev Disord. ; 2009: 39, 1471-86.
4. Ronski M. i Sevcik R.A. AAC and early intervention: Myths and realities. Infants and Young Children; 2005: 18, 3, 174-185.

5. Smith J.C. Occupational therapy for Children, Section III, Chapter 18, Assistive Tehnology: Low tehnology Computers, Electronic Aids for Daily Living, and Augmentative Communication; 2005: 615-656.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.2. PRIMJENA RAČUNALNIH SUSTAVA U ANALIZI AKTIVNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Kinematička i kinetička analiza kroz povijest. Razvoj tehnologija za analizu pokreta. Komercijalno, znanstveno i medicinsko korištenja računalnih sustava za analizu pokreta. Analiza posture i težišta „open source“ programima SkillSpectorTM, OpenSimTM, KinoveaTM. Korištenje računalnog sustava WiiHabTM u radnoterapijskom procesu. Korištenje BIOPAC System, Inc., sustava za analizu posture, pokreta i kinetike. Budućnost integracije tehnologije i radnoterapijskog procesa.

Ishodi učenja

Nakon savladanih sadržaja predmeta student je sposoban;

- analizirati povijest razvoja tehnoloških dostignuća relevantnih za radnoterapijski proces analize aktivnosti
- prepoznati, razumjeti i opisati komercijalne i „open source“ računalne sustave za analizu pokreta/ aktivnosti
- planirati proces prikupljanja i obrade podatka za analizu pokreta/ aktivnosti
- sudjelovati u procesima prikupljanja, digitalizacije i kritičke analize podataka
- interpretirati podatke i smisleno ih primijeniti
- kompetentno primijeniti računalne sustave analize pokreta/ aktivnosti u znanstvene svrhe
- koristiti računalne sustave u svakodnevnom radnoterapijskom procesu
- obrazložiti značaj radnog terapeuta kao stručnjaka u analizi aktivnosti

Razvijanje kompetencija

Upoznati studenta s primjenom računalnih sustava za prikupljanje, digitalizaciju i analizu podataka u okviru analize aktivnosti.

Obvezna literatura

1. Matković, B. i Ružić, L. Fiziologija sporta i vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2009.
2. Mišigoj-Duraković M. Kinantropologija-biološki aspekti vježbanja. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2008.
3. Neljak B i sur. Cro-fit norme. Zagreb: Kineziološki fakultet; 2012.

Preporučena literatura

1. Clark RA, Bryant AI, Pua Y, McCrory P, Bennel K, Hunt M. Validity and reliability of the Nintendo Wii Balance Board for assessment of standing balance. *Gait & Posture*. 2010; 31(3):307-310.
2. Chapman, AE. Biomechanical Analysis of Fundamental Human Movements. Champaign: Human Kinetics; 2008.
3. Guyton, A.C. i Hall, J.E. Medicinska fiziologija. (ur: Kukolja Taradi, S. i Andreis, I.) Zagreb: Medicinska naklada; 2012. (odabrana poglavlja).
4. Naumes J. Use of Technology in Occupational Therapy Rehabilitation from an Elderly Perspective. *The Journal of Education, Community and Values*. 2013; 13: 79-91.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama u praktikumu te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.3. PSIHOTERAPIJSKI I SOCIOTERAPIJSKI POSTUPCI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Definicija psihoterapije i savjetovanja. Glavna obilježja psihoterapijskih i savjetodavnih postupaka. Indikacije za psihoterapiju i savjetovanje. Osnovni psihoterapijski pravci: povijesna pozadina, koncept ličnosti, patološka ili disfunkcionalna ličnost ili obitelj/grupa, procjena disfunkcije, terapijski ciljevi, uloga terapeuta, liječidbeni čimbenici ili promjene, terapijska primjena. Psihoanaliza i psihoanalitička terapija. Bihevioralno-kognitivna psihoterapija. Humanističke psihoterapije. Gestalt terapija. Transakcijska analiza. Obiteljska terapija. Integrativna psihoterapija. Kratka psihoterapija. Ostali psihoterapijski pravci. Socioterapijski postupci: terapijska zajednica.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati psihoterapiju
- opisati glavna obilježja psihoterapijskih i savjetodavnih postupaka
- navesti indikacije za psihoterapiju i savjetovanje
- opisati osnovne psihoterapijske pravce
- opisati psihoanalizu i psihoanalitičku terapiju
- opisati bihevioralno-kognitivnu psihoterapiju
- opisati humanističku psihoterapiju
- opisati Gestalt terapiju
- opisati transakcijsku analizu
- opisati obiteljska terapija
- opisati integrativnu psihoterapiju
- opisati socioterapijske postupke

Razvijanje kompetencija

Nakon završetka kolegija studenti će razumjeti karakteristike psihoterapijskog i savjetodavnog rada i njihovu primjenu. Poznavat će raznovrsne psihoterapijske i socioterapijske pristupe u psihijatriji i zaštiti mentalnog zdravlja. Razumjet će specifičnosti pojedinih psihoterapijskih i socioterapijski pravaca i postupaka, osobito s aspekta radne terapije. Steći će kompetencije za pripremu psihijatrijskih bolesnika za uključivanje u psihoterapijske i socioterapijske postupke. Razumjet će važnost psihoterapijskih i socioterapijskih postupaka u psihijatriji i zaštiti mentalnog zdravlja. Steći će analitički i kritički pristup o savjetovanju, psihoterapijskim i socioterapijskim postupcima

Obvezna literatura

1. Kozarić-Kovačić D. Psihoterapijski pravci i tehnike. Interni materijal. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009

Preporučena literatura

1. Gruden V.ml., Gruden Z., Gruden V.st. Primijenjena psihoterapija. Zagreb: Medicinska naklada; 2006
2. Gurman A.S., Messer S.B. Essential Psychotherapies: Theory and Practice. New York, London: The Guilford Press; 1995

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu sa ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni

40.4. RADNA TERAPIJA KOD OVISNOSTI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Definiranje ovisnosti. Fenomen ovisnosti. Tijek i faze liječenja. Prepoznavanje učinka koje droge imaju na okupacijsko izvođenje pojedinca i obitelji. Holistički pristup u rehabilitaciji ovisnika. Korisniku usmjeren pristup. Suvremene radnoterapijske procjene u rehabilitaciji ovisnika Radnoterapijski proces u osoba s različitim oblicima ovisnosti. Motivacijski intervju, tehnike savjetovanja, planiranje radnoterapijske intervencije, model promjene, prilagodba životnog stila. Podupiruće vještine, dnevne rutine i radne uloge, podrška u apstinenciji, slobodno vrijeme, briga o sebi i socijalne vještine. Grupna radna terapija (teorijske osnove i praktična provedba grupne radne terapije, planiranje grupe, pisanje grupnog protokola). Posebna važnost radnog terapeuta unutar interdisciplinarnog tima. Provedba radnoterapijskog programa unutar jedinica za izvanbolničko liječenje ovisnika. Problem ovisnosti u okviru društvene zajednice. Uloga radnog terapeuta u edukaciji obitelji ovisnika. Uloga radnog terapeuta na području prevencije, rehabilitacije i resocijalizacije ovisnika. Vođenje dokumentacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ovisnosti i fenomen ovisnosti
- objasniti učinke koje droge imaju na okupacijsko izvođenje individue i obitelji
- objasniti radno terapijski proces kod osoba sa različitim oblicima ovisnosti
- opisati ulogu radnog terapeuta na području prevencije, rehabilitacije i resocijalizacije ovisnika
- razlikovati ulogu radnog terapeuta unutar interdisciplinarnog tima

Razvijanje kompetencija

Usvajanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni prepoznati čimbenike rizika pojave ovisnosti i definirati načine intervencije. Znat će obaviti radnoterapijsku procjenu, planirati i provesti radnoterapijsku intervenciju te obaviti evaluaciju.

Obvezna literatura

1. Njegovan Zvonarević T. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2012,
2. Grupa autora. Droga, djelovanje i štetni učinci. Priručnik za edukatore Zagreb: Rabus media d.o.o.; 2002

Preporučena literatura

1. Vujević, E. Droga – opća opasnost. Zagreb: Lukana; 2000

2. Torre R. Droge – Dugo putovanje kroz noć. Zagreb: Promotor zdravlja; 2002
3. Manenica B. Ovisnosti. Zagreb: Stvarnost; 1995

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu sa ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni

40.5. RADNA TERAPIJA U OSOBA	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
S AUTIZMOM	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Poremećaj iz autističnog spektra: definicija, dijagnoza i klasifikacija, etiologija i prevalencija. Rani znakovi autizma, tijek poremećaja i prognoza. Specifičnosti razvoja osoba s poremećajem iz autističnog spektra: socijalni razvoj i značajke ponašanja, govor i mišljenje, stereotipije, ograničeni interesi i aktivnosti, poremećaj percepcije i autizam, značajke igre djece s autizmom. Specifičnosti emocionalnog razvoja. Spolnost osoba s autizmom. Specifičnosti obitelji djeteta s autizmom. Pokazatelji psihičkih poremećaja i problema ponašanja kod osoba s autizmom. Specifičnosti u prehrani, spavanju i farmakoterapija kod osoba s autizmom. Suvremeni pristupi metode i postupci u radu s osobama s autizmom (ABA, TEACCH, PECS, Floortime, SI, AAK). Pristup u radu s osobama s autizmom u promijenjenoj okolini: različitim odgojno-obrazovnim, zdravstvenim te javnim ustanovama.

Cilj predmeta je razviti razumijevanje i empatiju kod studenata kroz upoznavanje i razumijevanje razvoja osoba s autizmom i specifičnih potreba koje iz njih proizlaze. Predmet će osigurati osnovna znanja i vještine koje su neophodne za obavljanje djelatnosti radne terapije s osobama s poremećajem iz autističnog spektra u različitim životnim okruženjima.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati autizam i poremećaj iz spektra autizma
- opisati tijek poremećaja i odstupanja na različitim područjima razvoja osoba (kod djece, mladih, odraslih i onih starije dobi) s autizmom
- koristiti primjerene oblike i vrste komunikacije s osobama s autizmom u različitim okruženjima
- koristiti vizualno –kognitivne pristupe i metode rada u svakodnevnim aktivnostima osobe s autizmom
- uvažavati senzorno integrativne i emocionalne potrebe osobe s autizmom
- uočiti pokazatelje problema u ponašanju i psihičkih poremećaja kod osoba s autizmom
- uvažavati suradnički odnos i komunikaciju s korisnicima, njegovateljima, edukacijskim rehabilitatorima, drugim zdravstvenim stručnjacima te drugim članovima tima i ostalim sudionicima radno terapijskog procesa

Razvijanje kompetencija

Studenti će biti osposobljeni razviti razumijevanje i empatiju kroz upoznavanje i razumijevanje razvoja osoba s autizmom i specifičnih potreba koje iz njih proizlaze.

Predmet će osigurati osnovna znanja i vještine koje su neophodne za obavljanje djelatnosti radne terapije s osobama s poremećajem iz autističnog spektra u različitim životnim okruženjima.

Obvezna literatura

1. Američka psihijatrijska udruga. Dijagnostičko-statistički priručnik za duševne poremećaje (DSM –V). Jastrebarsko: Naklada Slap; 2013
2. Bujas Petković, Z., Frey Škrinjar, J. i sur. Poremećaji autističnog spektra- značajke i edukacijsko-rehabilitacijska podrška. Zagreb: Školska knjiga; 2010

Preporučena literatura

1. Ljubešić M. ur. Biti roditelj - Model dijagnostičko-savjetodavnog praćenja ranog dječjeg razvoja i podrške obitelji s malom djecom. DZZOMM; 2003
2. Autizam, časopis za autizam i druge razvojne poremećaje, Zagreb: Centar za autizam.
3. Kodeks „dobre prakse“ u radu s osobama s autizmom. HUZPOSA
4. Mamić D. Pokazatelji psihičkih poremećaji i problemi ponašanja kod učenika s poremećajima iz autističnog spektra i učenika s većim intelektualnim teškoćama. Doktorska disertacija. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; 2012

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.6. RADNA TERAPIJA U PALIJATIVNOJ SKRBI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uvod u osnove onkologije. Tumori, postanak tumora, rizici za nastanak raka. Razlike između zloćudnih i dobroćudnih tumora, metastaze, TNM klasifikacija. Načela Europskog kodeksa protiv raka. Sprječavanje i otkrivanje raka. Konvencionalno liječenje. Uloga radne terapije u onkologiji. Procjena i intervencija radnog terapeuta. Edukacija klijenta i obitelji. Vještine upravljanja životnim stilom. Procjena i intervencija kod specifičnih simptoma. Dokumentiranje podataka. Komunikacija radnog terapeuta i onkološkog bolesnika. Specijalne interesne grupe. Palijativna skrb i hospicij. Povijest hospicijskog pokreta. Ciljevi hospicija. Radni terapeut u hospiciju. Informacije vezane uz hospicijske dnevne centre. Profesionalni dijalog s umirućim. Potrebne vještine radnog terapeuta u palijativnoj skrbi. Neverbalna komunikacija. Savjetodavne vještine radnog terapeuta. Radni terapeut u situaciji priopćavanja loših vijesti. Uloga radnog terapeuta u interakciji s članovima obitelji.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- definirati ulogu radnog terapeuta u palijativnoj skrbi
- indetificirati područje onkologije, razlikovati oblike i mjesta provođenja radne terapije u onkologiji
- opisati strukturu članova tima u onkologiji te ulogu radnog terapeuta u timu
- dizajnirati radno terapijsku intervenciju u onkološkog pacijenta (na fizičkom, emocionalnom, kognitivnom, socijalnom području)
- izdvojiti radno terapijske postupke sukladno inicijalnoj procjeni i planu radnu terapijske intervencije
- objasniti i interpretirati radno terapijske postupke

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će usvojiti dodatna znanja potrebna za sudjelovanje u timskom radu, te za profesionalno i odgovorno provođenje radne terapije u radu s onkološkim bolesnicima. Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobani: definirati onkologiju, razlikovati oblike i mjesta provođenja radne terapije u onkologiji, imenovati strukturu članova tima u onkologiji te ulogu radnog terapeuta u njemu; usmjeriti radnu terapiju na maksimalno postizanje funkcionalnog potencijala onkološkog pacijenta (fizičkog, emocionalnog, kognitivnog, socijalnog). Studenti će biti sposobani kroz edukaciju i terapijsku intervenciju osposobiti pacijenta za postizanje maksimalne razine kvalitete života, za pripremanje i posredovanje pri povratku na posao ili za edukaciju o kvalitetnom osmišljavanju slobodnog vremena (radnoterapijske radionice). Svladavanjem sadržaja predmeta

studenti će biti osposobljeni primijeniti radnu terapiju u palijativnoj skrbi i hospicijima. Usvojit će vještine profesionalnog terapeutskog odnosa prema smrti, umiranju i umirućima, te steći svijest o važnosti palijativne skrbi kao jedine grane u medicini koja se bavi kvalitetom života umirućih klijenata.

Obvezna literatura

1. Šantek V. Radna terapija u palijativnoj skrbi. Nastavni tekstovi. Zagreb: Zdravstveno veleučilište; 2009
2. Jurišić, A. i sur. (1995). Hospicij i palijativna skrb. Školska knjiga, Zagreb.

Preporučena literatura

1. Cooper J. Occupational Therapy in Oncology and Palliative Care. 2nd edition, WileyBlackwell; 2006

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.7. UVOD U ZNANOST O OKUPACIJI	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	VI.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

- Što je Znanost o okupaciji: povijest razvoja i terminološka pojašnjenja
- Područja istraživanja u Znanosti o okupaciji
- Doprinos Znanosti o okupaciji razvoju radne terapije
- Istraživački nacrt: specifična metodologija istraživanja okupacija
- Osnove kritičkog promišljanja o aktualnim istraživanjima okupacija

Ishodi učenja

Usvajanjem ovog kolegija student će biti sposoban:

- Objasniti što je znanost o okupaciji i kako doprinosi razvoju teorijske i praktične baze znanja u radnoj terapiji
- Razumjeti važnost i značaj istraživanja okupacija u pojedinaca, skupina i zajednice kroz prizmu sposobnosti, dobi, roda, društva i kulture
- Pretraživati literaturu i baze podataka koji sadrže istraživanja vezana uz znanost o okupaciji
- Prepoznati dijelove istraživačkog nacrta koji se bavi istraživanjem ljudskih okupacija
- Sumirati rezultate istraživanja u području znanosti o okupaciji, te davati prijedloge za nova istraživanja na lokalnoj razini.
- Osmisliti jednostavan nacrt istraživanja značenja okupacija i utjecaja okupacija na unapređenje zdravlja i poboljšanje kvalitete života
- Prezentirati rezultate jednostavnijeg samostalnog/grupnog istraživačkog rada
- Napisati referat u obliku izvještaja provedenog istraživanja, koristeći akademski način pisanja

Razvijanje kompetencija

Cilj predmeta je upoznati studente s relevantnim povijesnim i aktualnim istraživanjima okupacija, te područjima budućih istraživanja: čimbenicima zdravog balansa između rada, odmora i razonode, što daje smisao ljudskim aktivnostima, kako se taj smisao doživljava, kako okupacije doprinose unapređenju zdravlja, kako spol, status, kultura i ostali socijalni čimbenici utječu na provedbu okupacija, koja je biološka osnova dnevnih usklađivanja okupacija, kako prilagodba i uključivanje u dnevne okupacije oblikuje život ljudi. Razvijati kritički i konstruktivni način razmišljanja o istraživanjima ljudskih okupacija, te doprinosu rezultata istraživanja znanstvenoj, teorijskoj i praktičnoj bazi znanja radne terapije. Osposobiti studenta za konstrukciju i provedbu jednostavnog istraživanja okupacija, te prezentaciju postupka i rezultata istraživanja, kao i promišljanje o područjima koja je nužno unaprijediti. Cilj predmeta je i razvijati znanstveni način razmišljanja studenta o okupacijama, te kritičko argumentirano promišljanje.

Obvezna literatura

1. Bartolac A. Što je znanost o okupaciji? Istraživački pristup aktivnostima svakodnevnog života. JAHK; 2013: 4(8):819-841.
2. Whiteford G.E., Hocking C. (Ur.) Occupational Science: Society, Inclusion, Participation. Wiley-Blackwell; 2012
3. Molineux M. Occupational Science For Occupational Therapists, Blackwell; 2007

Preporučena literatura

1. Zemke R., Clark F. Occupational Science: The Evolving Discipline F. A. Davis Company; 1996
2. Aktualni članci iz međunarodnog znanstvenog časopisa: Journal of Occupational Science

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, pripremu i nazočnost na vježbama te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

40.8. ZNAKOVNI JEZIK	SEMESTAR	P	S	V	ECTS
	I.	15	-	15	2

Okvirni sadržaj predmeta

Uloga i važnost uspostavljanja efektivne komunikacije u terapijsko/rehabilitacijskom procesu kod gluhih, nagluhih i gluhoslijepih osoba. Osobitosti percepcije i recepcije u komunikacijskom procesu kod gluhih, nagluhih i gluhoslijepih osoba. Osnove hrvatskog znakovnog jezika – specifičnosti izraza i komunikacije u terapijsko-rehabilitacijskom procesu. Modifikacije hrvatskog znakovnog jezika i uporaba drugih alternativnih oblika komunikacije (taktilni hrvatski znakovni jezik, jednoručna abeceda, prstovna abeceda i dr.). Procjena i odabir odgovarajućeg načina komunikacije za svaku pojedinu skupinu osoba s teškoćama komunikacije.

Ishodi učenja

Nakon odslušanog kolegija student će biti osposobljen:

- objasniti prirodu znakovnog jezika, te razlikovati komunikacijske potrebe gluhih od gluhoslijepih osoba
 - opisati i razumjeti povijesne čimbenike koji su utjecali na stvaranje kulture Gluhih i Gluho-slijepih
 - razumjeti posebnosti kulture Gluhih i Gluho-slijepih i načina na koji se ona odražava na odnos s klijentom
 - analizirati i razlikovati znakove hrvatskog znakovnog jezika
 - primijeniti stečena znanja i vještine u svom radno-terapijskom radu
 - koristiti stečena znanja i vještine u uspostavljanju direktne i učinkovite komunikacije sa klijentom
- koristiti stečena znanja i vještine u prikupljanju podataka od gluhog i gluho-slijepog klijenta relevantnih za izradu programa radne terapije

Razvijanje kompetencija

Svladavanjem sadržaja predmeta studenti će biti sposobni primijeniti vještine efektivne komunikacije (receptivne i/ili ekspresivne) u osoba s teškoćama komunikacije (gluhe, nagluhe i gluho-slijepo osobe) kao nužan preduvjet terapijskog/rehabilitacijskog procesa. Biti će osposobljeni, na temelju empirijskih, teorijskih i praktičnih spoznaja, za samostalni rad u području razvijanja i uspostavljanja specifičnih komunikacijskih vještina i sposobnosti, imajući pritom u vidu specifične komunikacijske potrebe svakog pojedinog klijenta/pacijenta s teškoćama u komunikaciji i pristupima informacijama općenito.

Obvezna literatura

1. Tarczay S. Znak po znak 1. Hrvatska udruga gluho-slijepih osoba "Dodir"; 2005
2. Tarczay S. Komunicirajmo drugačije. Hrvatska udruga gluho-slijepih osoba "Dodir"; 2003

Preporučena literatura

1. Etheridge D. The education of dual sensory impaired children. David Fulton Publishers: 1995
2. Luetke-Stahlman B., Stewart D. The signing family. Gallaudet university press; 1998

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om

Ukupno opterećenje od 54 sata studentu donosi 2 ECTS boda, a uključuje nazočnost na predavanjima, seminarima, pripremu i nazočnost na vježbama, te zadovoljavajuću pripremu i prezentaciju usvojenog znanja na pismenom i usmenom ispitu.

Način polaganja ispita

Pismeni i usmeni ispit.

41. ZAVRŠNI RAD	SEMESTAR	ECTS
	VI.	5

Stručni studij radne terapije završava izradom završnog rada.

Završni rad je samostalan rad u kojem studenti pod vodstvom mentora obrađuju izabranu temu iz područja struke. Završni rad trogodišnjeg studija može biti pregledni rad ili rad s provedenim istraživanjem. Studenti radne terapije pristupaju izradi završnog rada tijekom 6. semestra tekuće akademske godine, a nakon što su izvršili sve obveze predviđene nastavnim planom i programom studija. Završni rad zahtijeva korištenje i primjenu teorijskih i praktičnih znanja iz područja radne terapije pri rješavanju postavljenog stručnog problema. U završnom radu potrebno je opisati stručni problem koji se namjerava istraživati, postaviti ciljeve, opisati metodologiju rada i rezultate, te argumentirati zaključke koje proizlaze iz samog rada. Odabrana stručna problematika koja će se obrađivati u završnom radu treba biti aktualna i relevantna za struku ili njezin razvoj, a korištena literatura čim recentnija. Završni rad potrebno je izraditi sukladno Pravilniku o završnim radovima na Zdravstvenom veleučilište.

Kandidat brani rad pred tročlanom ispitnom komisijom koja ga ocjenjuje.

Bodovna vrijednost svakog predmeta određena u skladu s ECTS-om uz odgovarajuće obrazloženje

Ukupno opterećenje od 135 sati studentu donosi 5 ECTS boda a uključuje istraživanje odabrane teme, provođenje planiranog istraživanja prema metodologiji i predviđenom postupku, obradu i interpretaciju dobivenih podataka, pisanje završnog rada, te obranu istog.

Nakon uspješno obranjenog završnog rada, studenti dobivaju svjedodžbu i naziv sukladan zakonu.